

özgür gelecek

16 - 28 ŞUBAT 1994 SAYI:22 FİYATI: 10.000 TL (KDV DAHİL)

TKP/ML DERSİM BÖLGESİ 1.NO'LU ABK SİYASİ
KOMİSERİ İLE RÖPORTAJ

10-11. sayfa

HUZUR KENTİ ELDEN GİDİYOR

6. sayfa

GÜLSUYU HALKI: "ZAMLARA HAYIR!"

6. sayfa

DERİ PATRONLARINDAN REFAH PARTİSİNE
YARDIM

9. sayfa

METOK İŞÇİLERİ GREVDE

8. sayfa

24 OCAK KARARLARI YİNELENİYOR

15. sayfa

ÇARESİZLİĞE ÇARESİZ ÇÖZÜM: İHBARCILIK

7. sayfa

"SAVAŞI SAVAŞARAK ÖĞRENIYOR-
ÖĞRETIYORUZ"

5. sayfa

"YEREL SEÇİMLER HALKIMIZIN GERÇEK KURTULUŞUNU SAĞLAYAMAZ!"

Umut proletarya partisindedir!

■ "Yerel seçimleri devrimimizi hızlandırmanın bir aracı olarak kullanabiliriz. Ki, bugünkü özgülde doğru taktik "boykot değil" bağımsız adaylar göstererek seçimlere katılmaktır."

■ DYP-SHP, ANAP-MÇP, MHP-DSP-RP vb. partilere oy vermek, halkımıza reva görülen bu düzeni, bunu koruyup-kollamak için yapılan yalan ve demagogilerle süslü propagandalara kanmak ve ortak olmak demektir.

12.13.Sayfa

Erhan ÖZTÜRK

Karadeniz topraklarına tohum oldular

■ 2.Şubat günü Sarıgazi Mezarlığı bir yiğit daha bastı bağrına. 26 Ocak günü Artvin/Yusufeli'de şehit düşen TIKKO Karadeniz Komutanı Erhan ÖZTÜRK toprağa verildi.

4. Sayfa

Polis Tokat büromuzu bastı

■ ... Duruşmayı bekleyen temsilcimiz ve okurlarımızın kimlik belgelerini alan polis, adliyede tesadüfen bulunan ve muhaberlerimize selam veren kişilerinde üstlerini aradı ve kimlik taraması yaptı.

5. Sayfa

Alman polisi ATIF'e saldırdı.

■ Ev baskınlarında kapılar ve pencereler kırıldı, insanların kafalarına silah dayatıldı.
■ "Bilinmelidir ki mücadeleci bir geçmişe sahip olan ATIF, bu saldırılar ve tutuklamalar karşısında sessiz kalmayacaktır."

23. Sayfa

PANZERLER, HELİKOPTERLER, TOPLAR VE KAR TIKKO'yu durduramıyor

■ 2 Şubat'ta Dersim-Hozat'ın Xoşan köyünde TC güçleriyle TIKKO gerillaları arasında, sabah başlayan çatışma, gün boyu sürdü. TC. güçlerinin

taktik üstünlüğüne rağmen, çatışmalarda 4 Özel Tim ile 2 asker ölürken, gerillalar kayıp vermeden üstlerine çekildiler.

4. Sayfa

Düzen yanlısı sendikalar sallantıda

■ Sendika merkezlerinin, "Miting iptal edildi" yalanına yanıt: "Sendika merkezleri kendi sınıfına ters düşüyor, ihanet ediyor."

8. Sayfa

Çeytaş'tan atılan işçiler fabrikayı işgal etti

■ Patronun asıl amacının işyerini sendikacı işçilerinden arındırmak olduğunu belirterek 4 Şubat günü fabrikayı işgal ettiler.

■ "Bizler tüm bu olayların gelişmesine seyirci kalan politikacılara diyoruz ki, seçimlerde bizden oy istemeye gelmesinler. Eğer oy için bize yardımda bulunuyorlarsa; yardım etmesinler. Oy kullanmayacağız. Seçimi boykot edeceğiz."

9. Sayfa

Okurdan

İnançlı ölümler ve
A. Kadir Konuk

Yayıncılıkta köşe yazarlarının okuyucu üzerinde ciddi bir etkisi vardır. Bu durum, özellikle siyasal gazete ve dergilerdeki köşe yazarlarına ciddi sorumluluklar yükler. İşlediği konudaki vurgulayıcı noktayı, eleştiriyi, tartışmayı hassasiyetle ele almalıdır. Yazı dilindeki bu eleştiri ve tartışmalar, yazar ve muatabıyla sınırlı kalmadığı, kitleleri etkilediği için cevap hakkında doğacaktır.

Özgür Gündem gazetesinin köşe yazarlarından A. Kadir Konuk'a vereceğimiz bu yanıt, Konuk'un esas muhatabı biz olmamakla birlikte, kitleleri etkileyecek yanlış bir siyasal yaklaşımı mahkum etme zorunluluğu duymamızdan kaynaklanmıştır.

Yazarın 6 Şubat 1994 tarihli Özgür Gündem gazetesindeki yazısında, eşkinden yer aldığı yapıya eleştirel yaklaşım adı altında siyasal bir gaf işlenmekte, devrimci değerlere burjuva bakış açısıyla yaklaşmaktadır.

Söz konusu "Şubatin Onemi" başlıklı yazıyı okuyanlar, yazarı yakından tanımıyorlarsa, söylediklerine hayli şaşırabilirler. Konuk, kendisinin de yer aldığı geçmişteki Tarih olaylarına ve o dönemde katledilen yoldaşlarına sahip çıkarken "artık Tarih de gerilerde kaldı" diyerek bugünkü misyonu ulusal harekete yükleyip, eskiden yer aldığı yapıyı bugün mücadele içinde şehit düşen elemanlarını "ölümüne sürülen acemi savaşçılar" olarak nitelendiren yazarımız; "Silahlandırılmış Propaganda Birlikleri, ellerinde atım gücü zayıf, bugün artık silahtan bile sayılmayan sten tabancalar taşıyorlar. Ve her türlü eğitimi almış, hertürlü silahla donatılmış askerlerin üzerine gidiyorlar. İnançları için ölen bu gençlere bir şey söyleme hakkım yok. Benim derdim bu gençleri, salt bizde varız. (a.g. yazar) düşüncesiyle acemi savaşçılar olarak ölüme sürülenler."

Yazar iki konuda siyasal ve ideolojik hataya düşmektedir; birincisi gerilla savaşının niteliğine ilişkin, ikincisinde "inançları için" öldüklerini kabullenmesine karşın, devrim şehitlerini ölüme sürülen insanlar olarak değerlendirmesine ilişkin.

Konuk'un eleştirdiği yapının sınırlı mücadelesine bakış açısı, gerilla savaşından ne anladığı, "Silahlandırılmış Propaganda Ajitasyon Birlikleri"nin niteliği vb, ayrı bir tartışma konusu. Bunu tartışmayacağız yazarla. Ancak devletinde bize sık sık hatırlatmaya çalıştığı gibi yazarımız da, üstün eğitime ve üstün silahlara sahip askere karşı sten'le savaşılamayacağını hatırlatıyor. Bunu söylerken de hem dünü hem de bugününü inkar ediyor. Ve gerilla savaşının en temel kıstaslarından birini bilmiyor. Gerilla savaşını her şeyden önce düşmanın teknik ve silah üstünlüğüne karşı, küçük gerilla birlikleriyle başlayan, halk ordusuyla

zafere ulaşan haklı bir savaştır. Düşman, bu savaşın büyük bir bölümünde teknik ve silah açısından bizden üstün olacaktır. Ve gerilla savaşı bu üstünlüğü alt ederek zafere ulaşacaktır. Bunun aksini savunan yazar, aynı zamanda bugün savunduğu ulusal hareketin savaşımıyla da ters düşmektedir. Ulusal harekette savaşa böyle başlamıştır. Geçmiş bir yana bırakalım bugün bile silah bakımından devletin gücüyle ulusal hareketin gücü arasında korkunç bir uçurum vardır. Ancak gelişen, etkili olan ulusal hareketler. Eğer gerçek bir gerilla savaşıysa söz konusu olan, bugünün sten'leri yarının uçaksavarları olacaktır.

Yine hakim sınıflar halkımıza sık sık hatırlatır; "çocuklarınıza sahip çıkın, onları ölüme sürüyorlar". Yazarımız, ölüme saygısından olsa gerek onların inançları için öldüklerini kabullenerek, onlara bir şey demiyorsa, "Biz de varız" demek için "acemi" savaşçıları ölüme sürülenlerle hesaplıyor. Dünyada ve ülkemizde sınıf mücadelesinde binlerce devrimci şehit düştü. Sınıf mücadelesinde ölüme sürülenler, ölüme sürülenler diye bir ayırım var mıydı?

Bilinc, burjuva eğitim ve yönlendirmenin dışında birşeyler algılamaya başladığında siyasal kişiliğe dönüşür. Bu bilincin ilk tepkisi iradesini kullanmakla başlar ve yaşamına yön vermek bu iradenin tekelindedir. Ve yine bu irade birilerinin ölüme sürmesini engelleyebilecek bilinçle şekillenmiştir. Şehit düşenlerin cevap olanağı olsaydı eğer, yazarın söylediklerini kendilerine hakaret olarak mı kabul edecekleri yoksa" haklısın Konuk bunlar bizi "acemi" halimizle ölüme gönderildiler" mi diyeceklerdi?... Yazar için biraz geçmişe uzansak, birlikte mücadele ettiği yoldaşlarını şehit düşmüş yoldaşlarını anımsatsak, onlar yazarın bu sözlerine ne diyeceklerdi acaba?...

Yazara bütün bunları söyleyen eleştirdiği yapıya birşeyler söyleme telaşı mıdır? Yazının başında da söylediğimiz gibi tartışma dili bir köşe yazarı açısından önemlidir. Söylenenler hiddetle söylenmiş şeyler midir? Yazarı geçmişten tanıyanlar, tartışma ya da tavir almada ki sekte yanını iyi bilirler. Umarız ki bunları da bu yapısı nedeniyle söylemiş olsun, aksi halde varacağı nokta hiç de olumlu bir yer olmayacaktır.

Ote yandan kısa bir hatırlatmayla belirteceğimiz bir başka konu da yazarın bizlere önerdiği "bugün ustalaşmış, gerilla savaşı veren bir örgüt var. Bu örgüt Türk sol hareketine her türlü yardıma hazır" diyerek bir davet çıkarması. Yazarımız sağolsun. Bu savaşta başından beri hassas davranan, ortak davranışlar için çaba sarfeden siyasal yapılar var. Ancak bu, birilerinin evsahibi, birilerinin misafir olduğu yardımlaşması değil; siyasal iktidar mücadelesidir. Birlikte mücadele, dayanışma bu siyasal kimlikle oluşacak bir olgudur.

Bir de yazarın aklına nerden geldi

bilinmez; "Çiller bu bahara gidecek ama darbe yapamayacak, ordu bir kadını darbe ile uzaklaştırmak istemez" demektedir. Amacımız darbe olacak mı olmayacak mı tartışması değil. Ancak ordunun bir kadına darbe yapmayacağı nasıl bir siyasal yaklaşım? Bunun siyasal içeriği ne? Yoksa "Dünelik ordu" bir kadına karşı ayıp mı eder? Fazla söze gerek yok. Tarih sayın Konuk...sadece kısa bir tarih...

Sağmalcılar Cezaevindeki
TKP/ML davasından bir özgürlük
mahkumuAynı yürek,
aynı mücadele azmi

Değerli Özgür Gelecek emekçileri, Arabistan'da bulunan Özgür Gelecek okurları adına merhaba.

Gazeteye emeği geçen tüm arkadaşları, devrimci duygularla selamlarken çalışmalarınızda başarılar diliyoruz.

Türkiye'de zor şartlar altında, sıcak mücadelenin içinde olan, yeni insanlığın rehberleri, faşizme kan kusturan yiğit devrimci neferlerimizi, ateş hattından uzak ama aynı gönül, aynı yürek, aynı mücadele azmiyle destekliyoruz.

Arabistan'da Özgür Gelecek, gün geçtikçe daha çok okuyucu ve sempati kazanıyor. Faşist TC'nin emekçi halk üzerinde günden güne artan zulüm ve baskıları, mücadeleye ilgiyi yoğunlaştırıyor. Tek kurtuluşun faşizme karşı savaşta ve neticesinde, demokratik halk iktidarı, sosyalizm ve komünizmde olduğu artık bilince çıkıyor.

Azimli her devrimci insana düşen sosyalist yaşam biçimini benimsedik. Ve bu inançla yola çıkarak, yaşadığımız gerici ülke koşullarında üzerimize düşen görevleri, mücadeleye olan inanç ve cesaretimizle yerine getireceğiz.

Arabistan'da çalışan devrim sempatisi emekçiler adına, devrim saflarında mücadele eden insanlarımızı saygı ile selamlıyoruz. Ve diyoruz ki, yalnız değilsiniz.

Arabistan'dan
Özgür Gelecek okurları

Sendika "Sarı"
olunca

Şişecam patronları 1986 yılında işyerlerinde sömürüyü arttırmak için, Japon patentli "Kalite Çemberleri" projesini cam işkolunda uygulamak istemiştir. Fakat işçilerin yoğun tepkileri karşısında uygulamada başarılı olamamıştır. 1992 yılında ismi değiştirilerek "Toplam Kalite Kontrol" adı altında yeniden gündeme getirildi. Patronlar bunu iş koşullarının zorluğu nedeniyle sendikada örgütlü işçiler kesiminde pratiğe geçirmede zorlandı.

Ancak örgütsüz, teknik ve büro elemanları üzerinde uygulayabildiler. Patron Sendikada örgütlü işçiye karşı uygulamanın zorluğunu gördüğünden cam işkolunda sendikasılaştırmayı ve taşeronlaştırmayı yoğunlaştırmıştır. 1991 toplu iş sözleşmesine konan ve işverene kabul ettirilen "Taşeron işçi" çalıştırılmaz maddesi uygulamaya konmamıştır. Son olarak güvenlik görevlilerini sendikadan istifa ettirmiştir. Üretim can damarı olan bölümlerde bazı işçileri memur statüsüne alarak sendikadan istifa ettirmeyi ve olası bir eylemle üretimi bu insanlarla devam ettirmeyi, sendikanın içeriğini boşaltarak tabela sendikacılığına çevirmeyi ve işçinin mücadelesini ortadan kaldırmayı hedeflemektedirler.

İşverenle uzlaşmacı sarı sendikacılığın bir versiyonu olan "çağdaş" sendikacılığı savunan Kristal-İş genel merkez yönetimi, patronun geliştirdiği (özünde yine "Kalite Çemberleri"ni gündeme getiren) "Yeni Ufuklar Projesi"ni işçilere karşı patronun adına savunmakta ve propagandasını yapmaktadır. Bunun için seminerler düzenlemektedirler. Patronun Trakya Cam fabrikasında şube yönetimine verdiği brifingde Ziya Karadeniz ve Kenan Güntürkün adındaki iki genel merkez yöneticisi de katılıp, işverenin borazanlığını yapmışlardır.

Genel başkan İbrahim Eren ve genel sekreter Mustafa Bahçeci sürekası patronun çok patron çıkarılmasının savunuculuğunu yaparak, işten atılmalar karşısında "patronun zarar ettiğini ve buna mecbur olduklarını" söylemiş ve 1993 toplu iş sözleşmesinde de "işverenden makul bir fiyat istemezsek bu işe cam bir buçuk yıl içinde batar" diyerek patronların avukatlığını yapmışlardır. Buna karşın işverenin yayın organı Şişecam dergisi, "Şişecam Toplu İş Sözleşmesi"ni izleyen dönemde yaşanan dünya ekonomik krizinin en şiddetli olduğu dönemlerde bile 470 milyar TL yatırım yapmak zorunda kalmıştır" diye yazıyor. (Şişecam dergisi syf. 11 Sayı 176 Ocak/Şubat 1994)

"Yeni Ufuklar Projesi"yle 250 milyon dolar yatırım hedefleyen şişe cam patronlarının "batıyoruz" demagojileri bir anlamda iflas ettiklerinin göstergesidir.

Cam işçilerinin sendika yönetimlerine öfkesi artarken: "Yeni Ufuklar Projesi"nin sömürünün azgınlaşması, sendikasılaştırma, taşeronlaştırma, işten atılmaların, mesleki hastalıkların ve iş kazalarının yoğunlaştıracağı kesindir ve sendika yönetimleri bu olumsuzlukların hesabını veremeyecektir.

Kahrolsun İşbirlikçi Sendika Ağaları!
Yaşasın İşçilerin Sendikal Örgütlülüğü!

Yaşasın Devrimci Demokratik Sendikal Anlayışımız!

Lüleburgaz'dan
Partizan İşçiler

Özgür
gelecek

Abone ol, Abone bul!

OKU,
OKUT!

Özgür
gelecek

elinize daha sağlıklı geçsin istiyorsanız

ABONE OLUN!

ABONE BEDELİ: Yurtiçi
6 aylık (12 sayı) 120.000 TL 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL
Yurtdışı
6 aylık (12 sayı) 48 DM 1 yıllık (24 sayı) 96 DM

Banka makbuzunun fotokopisini
"Özgür Gelecek Gazetesi, Umud Yayıncılık Ltd. Şti. Oğul Sokak No. 16/2
Sultanahmet/İSTANBUL" adresine gönderin.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 120.000 TL/240.000 TL'yi Yurtiçi Hesap No: 94597-2 Hasan BÜYÜKDERE : Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesine yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.
— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 48 DM/96 DM'yi Hasan BÜYÜKDERE : Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi Mark Hesabı: 3001530-5 yurtdışı hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

ADI SOYADI:
ADRESİ:
ŞEHİR:
TELEFON:

İMZA

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LİMİTED ŞİRKETİ adına Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Bülent ÖZDEMİR, Genel Yayın Yönetmeni: Aydın HANBAYAT,

Yönetim Yeri: Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-İSTANBUL Tel:(0212) 516 25 38 - (0212) 516 60 20 Faks: (0212)518 23 23,

BÜROLAR: KARTAL: İstasyon arkası, Pınar Pasajı-İşhanı Kat:4/57 Kartal/İSTANBUL Telefax: (0216) 353 38 12 ANKARA: Necatibey Cad. No. 80-12 Maltepe Tel-Faks: (0312) 230 63 27,

İZMİR:Mehmet Ağa Mah. 853. Sok. Özyurtsever İşhanı Kat:2 No:212 Konak Tel: (0232) 4 419 309,

ÇUKUROVA: Atatürk Cad. Belediye Karşısı Çıkmaz 103. Sokak Seven Ap. Kat 1 Daire 1 Tel: (0322) 4 573 780 Adana, MALATYA: Tabakhane Mah. Bakırcılar Çarşısı Yanı Sarıbeyoğlu İşhanı K:2

NO:64 Telefaks: (0422) 322 08 04, KAYSERİ: Sivas Cad. Stad İşhanı Kat:6 NO:605. Tel: (0352) 222 52 10 TOKAT: Meydan Çarşısı Küflüoğlu İşhanı Kat:3 No:83, Avrupa Temsilciliği: Basel Halkevi

Erlen Str. 58-4057 Basel SCHWEİZ ABONE KOŞULLARI: Yurtiçi: 6 aylık (12 sayı) 120.000 TL, 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL. Yurtdışı, 6 aylık (12 sayı) 48 DM, 1 yıllık (24 sayı) 96 DM, Yurtiçi Hesap

No: 94597-2 Hasan BÜYÜKDERE : Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi, Mark Hesabı: 3001530-5, Avusturya Şifresi: 3001531-3, Baskıya Hazırlık: UMUT YAYINCILIK,

Baskı Yeri: GÜLLÜ DESET Dajitum : YAY SAT

www.partizanarsiv.net

TC'nin ekonomik yapısında onulması imkansız bir hastalık vardır. **Federal kalıntılar**, işbirlikçi-üşak olarak **komprador kapitalizm** ve efendi olarak **emperyalizm** karşımıza **üç büyük karşı-devrimci güç** olarak çıkmaktadır. Bununla birlikte aynı hastalık doğal ve kaçınılmaz olarak ekonominin yoğunlaşması ve bu yoğunlaşmanın ifadesi olan siyasette de kendisini göstermektedir. Üretim, paylaşım ve tüketimdeki yerine ve rolüne göre değişik çıkarların ifadesi ve sözcüsü olarak değişik siyasal anlayış ve örgütlenmeler de kendilerini bu arenada göstermektedir. Ekonomik bunalım ve kriz, siyasal bunalım ve krize de neden olmaktadır.

Belirtmek gerekir ki, egemen sınıflar ekonomik ve politik olarak bugün çıkmaz içinde bulunuyorlar. Daha 27 Ocak'ta son on yılın en büyük devasyasyonunu yapmalarına rağmen yeni bir olasılık da gündemdedir. Parlamendodaki dağılımın ifade ettiği sayısal durum, egemen sınıf kliğlerinin hangisinin o dönem için halkı yöneteceği ve sömürden daha fazla pay alacağı olgusu da yerli yerine oturmamıştır. Yasada varolan yönetme süresini dolduran hükümet sayısı yok gibidir. Ahırda kurulan parlamenter pazarı, alış-verişler, seçimlerin sürekli gündemde olması hep bu çelişkinin ürünüdür.

Hepside aynı itin soyu olan alternatifler arasında kendince "kötünün iyisi"ni seçmekle yüzyüze bırakılan emekçiler, kendi gerçek alternatifini çıkarma hakkına sahip değildir.

27 Mart '94'de yerel seçimler var. Teoride, merkezi sistemden nisbeten bağımsız olarak ifade edilen yerel seçimler gerçekte bazı nisbi özerk hareket alanlarını da yitirmeye yüz yüzedir. Seçilenlerin hükümet (İçişleri bakanlığı) tarafından istendiği an görevden alınabilmesi bu seçimin farklılığının ve özerkliğinin ne menem bir şey olduğunu göstermektedir. Seçilecek adayların çokluğu, muhtarlık vb. alt düzeylerde seçime girenlerin haktan insanlar olması ve yapılacak işlerin çok doğrudan halkın yaşam koşullarıyla ilgili bulunması ve merkezi yönetimin müdahalesini çok da yaygın tutmasının zorluğu gibi yanlarla farklılık taşımaktadır. Gelirinin büyük bir kısmını merkezi yönetimin sağlayan, harcama ve icraatları merkezi yönetime denetlenen belediyelerin "kendine özgü" yönetimi sergilemesi olanakları fazlasıyla kısıtlıdır. Farklılık daha çok egemen sınıf partilerinin aralarındaki farklılık düzeyinde olabilmektedir.

Egemen sınıf partilerinin birbirlerinden hemen hiçbir farklılıklarının kalmadığını bu seçimdeki tutumlarıyla bir kez daha görmekteyiz. Kimin dün hangi partinin kurucusu, yöneticisi olduğu, bugün hangisine geçtiği ve yarın da hangisine geçeceği belli olmamaktadır. Refah Partisi'nde dahil, bugüne kadar göstermeye çalıştıkları "diğerinden farklı oldukları" iddiaları pratik tarafından yalanlanmaktadır. "Al birini vur ötekline" sözü iyice gerçekliğe oturuyor. "Devlet partisi" olma nitelikleri meydana çıkmıştır. Özellikle T. Kürdistanında bu çok açık olarak gözükmektedir. Bu bölgelerde "aykırı" belediyeçilik yapmanın, farklılığı egemen sınıf partileri düzeyinde dahi hayata geçirmenin koşulları yoktur. MGK'nın yaklaşımının birbirine yaşama geçirilmesi zorunludur.

Ancak bütün bunlara rağmen varolan bu seçim ortamından devrim için yararlanmak perspektifine de sahip olmak gerekiyor. Olası kazanma koşullarında, Demokratik Halk İktidarı ve sosyalizmin bir nüvesi olarak belediyeçilik yapma ve yerel yönetimi hayata geçirme koşulları olamayacaksa da, bu süreçte kurulacak kitle ilişkileri, bölge ve halk komiteleri mücadele açısından önemli kazanımlar olarak DHD mücadelesine katkıda bulunacaktır. Ve, devletin engelinin teşhiri de devrim yararına bir olanak olarak kullanılacaktır.

Bu perspektif ve amaçla, olanak ve güçlerin olduğu alanlarda bağımsız adaylarla seçime katılmak, bu çalışmada diğer devrimci anlayışlarla ittifaklara girmek, bu faaliyetleri esasında devrim ve siyasal anlayışla-

Umut düzen partilerinde değil, proletaryaya partisindedir!

rımızın propagandasını, faşizmin teşhirini yapmak önemli bir görev olarak önümüzde durmaktadır.

Geçmişten beri, özellikle "sosyal demokrat" etiketli partiler içinde yapılan çalışmalar ve bunun devamı olarak devrim lehine alanlar ve olanaklar yaratma çalışması, gelinen aşamada farklılaşmak zorundadır. Bu faşist karargahlar dörtbir yandan bombardımana tutulmalıdır. Sınıfsal ve ulusal mücadelenin boyutu, SHP'nin kitleler nezdinde ipliğinin pazara çıkması ve faşist partilerin "çoklukta tekliği" yaşıyor olmaları bunu zorunlu kılmaktadır. Bugün SHP, DSP'de dahil, hiçbir faşist devletçi partiye bir tek oy vermemek, onların seçim çalışmalarında, dileyimli gösterilen aday ilerici, devrimci-demokrat da olsa, tek bir sözcük propaganda yapmamak gerekiyor. Devrimle karşı-devrimin, ulusalcı güçlerle sovenist güçlerin açıktan çarpışması her alanda kendisini çarpışma olarak ortaya koymak durumundadır. Kitlelerin nezdinde şu ya da bu oranda onları meşrulaştıracak davranışa girmek, karşı-devrimle hizmet etmek olacaktır. Bizzat siyasal disiplin çerçevesinde bu alanlarda faaliyet yürütenlerin derhal; aday göstermek, aday desteklemek, meclis üyeliği vb. kazanmak faaliyetlerini durdurmaları devrim mücadelesinin çıkarı için kaçınılmaz bir gerekliliktir.

Bu alanlardaki bir dizi insanın aslında öyle olmadıkları halde sanki devrimci siyasal amaçlarla oralarda bulunuyorlarmış gibi yaratıkları imaj da bu arada kırılmak, bu gibileri teşhir ve tecrit edilmek zorundadır. İçinde bulunulan koşullar ve gerçeklik, egemen sınıf partilerine, onların en alt kademedeki adaylarına dahi, hangi çıkar adına olursa olsun bir tek oy vermemeyi, verilmesini istemeyi, tam tersine buna karşı mücadeleyi gerektirmektedir. Altını çizerek belirtmek gerekiyor: **27 Mart 1994 yerel seçimlerinde düzen partilerine ve adaylarına tek bir oy bile vermeye hayır! Oyumuz devrimci-demokrat bağımsız adaylara!**

"Oyumuz devrimci-demokrat bağımsız adaylara!" dememize karşın, her siyasal çevrenin, bu arada DEP ve İP'nin de seçimleri ele alış tarzı, siyasal anlayışı, beklentileri ve hedefleri farklı olduğundan bugün için her alana uygulanacak merkezi ittifaklar geliştirmek doğru ve sağlıklı görülmemektedir. İP'nin faaliyetleri oynanması, yalın ve orijinaldir.

Sorun; doğru anlayış ve hedeflerin ortaya konması, doğru çerçevenin çizilmesidir. Gerisi bulunulan ortam ve koşullarda uygun ilişkiler geliştirmektir. Bu da her alanın özgül durumuna göre değerlendirilmek zorundadır.

Bugün devrimcilik, sosyalistlik adına öyle anlayışlar ortaya serilmektedir ki, çoğu, bu seçim ortamı olanaklarından yararlanıp devrim mücadelesine katkıda bulunmak anlayışına sadakatten uzaktır. Basit çıkarlar peşinde koşulmaktadır. Aynı zamanda ütopik hedeflerden söz edilmektedir. Örneğin, aşağıdaki anlayışlarla seçimlere katılıp aday gösterenler ve destekleyenler de vardır.

* "Bugün işçi sınıfının partisi yoktur. Bu arada şunu da belirtmeden geçemeyeceğim. Kendisine parti diyenlere bir lafım var. Önce birer muhtarlık seçimi kazansınlar.

... Yerel yönetim bence halkın iktidarının bir parçası olmalıdır... Yerel sınırlar içerisinde yaşayan insanları maddi manevi bütün beklentilerine cevap vermek sozkonusudur." (İşçinin Yolu Sy. 20)

* "Seçimleri kazanacağımız birkaç yerde sosyalist belediye örnekleri yaratmaktır... Sloganımız, tek bir parti üyesinin, taraftarının olduğu yerde, parti seçimlere katılmalıdır." (Teori Sy. 49)

* "Emekçi halkın sorunları ağır, ama çözülmez değil... biz bu sorunları çözmeye adayız." (Alınları Sy. 8)

Aktarmalarda da görüldüğü gibi, kimileri işçi sınıfı partisini hâlâ yasal zeminde aramakta, onun gücünü de seçimlerdeki "kazanım"larıyla ölçmeye çalışmaktadır. Yerel yönetimlerin halk iktidarının bir parçası olacağı, sosyalist belediyeçilik örnekleri verecekleri, emekçi halkın sorunlarını belediye başkanı seçildiğinde çözeceği vb. iddialar, eğer içinde samimiyet taşıyorsa bir hayaldir ve bunlar bolca karşılaşılan yanılgılardır.

Gerek bağımsız adaylarla, gerekse de şaşalı ittifak ve platformlarla seçimlere katılanların çoğu da, düzen içi hedef ve anlayışı aşmamışlardır. **Bütün siyasal çalışmaları legal olarak yayın çıkartmak, legal parti ve dernekler çerçevesinde propaganda yapmak ve oralarda küçük de olsa bir yer kapmak olan bu anlayışlar henüz, bütün aksl iddialarına karşın "sosyal demokrat" çerçevesi aşmamışlardır.** Reformistler, illemler, özgüllük, sosyal demokrat burjuva partilerin devrimden ortadan payandası olması

gerçeğiyle boş kalan bu alanı, bu gibi siyasal anlayışlar doldurmaya çalışmaktadırlar. Düzenin nimetlerinden bir kırıntı kapmaya uğraşıyorlar. DEP ve İP gibi burjuva reformistleri yanında bunların en belli başlıları, halen DY'nin gölgesini pazarlayan eskilerle, Kurtuluş, Emek, (Troçkyist) Yeni Yol, SBP ve Yeşiller'in oluşturduğu "Birleşik Sosyalist Alternatif"çileridir.

Dikkat edilirse, düzen partileri arasındaki yarışma havası T. Kürdistanı'nda tamamen ortadan kalkmaktadır. PKK'nın egemen sınıf partilerine ve İP'ne getirdiği yasaklama karşısında devletin alternatifini RP olmuştur. "Her boyayı boyayan" RP, bu devlet destekli "yarışta" bir yandan bilinen demagogik dinci söylemine hız verirken bir yandan da, Kürt bayrağı renklerini propagandasında kullanmaya başlamıştır. Devlet bugün buna göz yummakta ve aynı zamanda DEP'e de saldırılarını yoğunlaştırmaktadır. T. Kürdistanı öyle bir terör havası yaşamaktadır ki, bugün orada "demokratik" seçimlerin yapılmasının koşulları yoktur. Adaylar ortaya çıkamamakta, propaganda yapamamaktadır. Devletin zulmü ve baskısı seçim vesilesiyle daha da katmerleşmiştir. (PKK'nın tam bu süreçte batı illerinde yeniden gündeme getirdiği yanlış ve halka zarar veren eylemleri eleştirilmelidir. Zira bu, devletin gerçek faşist yüzünü gizlemesine ve PKK'ya yönelik tepkilerin devlet destekçiliğine dönüşmesine neden olmaktadır.) Devlet, bu seçimlerin Kürt ulusal sorunu konusunda bir referandum havasına sokulması, PKK ve DEP'nin bu yönlü yaklaşımları karşısında kozlarını piyasaya sürmüştür. Bunu fırsat olarak değerlendirmektedir. Diğerleri buna destek veren yaklaşımlar göstermeseydi de kuşkusuz devlet aynı oyunları yine oynayacak ve aynı propagandayı yapacaktı. Ancak, şimdi bunun için daha güçlü bir zemini elde etmiş bulunmaktadır.

Ozellikle DEP, misyonunu yerine getirmede oldukça pasifist bir konumda kalmaktadır. Uzun bir süre çelişkiler yaşadktan sonra "her koşulda seçime girecek"leri kararına varmaları, onları iyice teslimiyete zorlayacak, sonuçta, faşizmin Kürt ulusal sorununda yapacağı demagogilere alet olma pozisyonuna düşürecektir. Köylerin boşaltıldığı, bazılarının seçim listesine alınmadığı, listelerin iptal edildiği, merkezleştirilmiş yerlere sandıkların konularak seçmenlerin devlet organizasyonu orala taşınacağı, üniforma ve silahlarıyla sandık başında duracakları, "devlet karşıtı" adayların tutuklanacağı, kaçırılacağı, vurulacağı ortamda (ki, bunlar şimdiden zaten yaşanmaktadır, anlaşıldığı kadariyle bunu hızlandıracaklardır da) DP'nin "ne olursa olsun seçime girme" yaklaşımı ne anlama gelecek, ne kazandıracaktır? DEP niçin boykot gibi güçlü bir seçenekten uzak durmaktadır?

Bütün bu hazırlık ve tezgahlara rağmen devletin istediği sonucu elde edemeyeceğini hissetmesi koşullarında T. Kürdistanı'ndaki "seçimler iptal" etmesi de gündeme gelebilir. Bu durum gündeme geldiğinde seçimleri boykot etmek ve bunu aktif bir konumda hayata geçirmek tereddütsüz takınılacak biricik doğru tavır olacaktır. Her geçen gün halkta, "bunların birbirinden farkı yok, hangisi başa gelse hep aynı!" anlayışı gelişmektedir. Bu anlayış geliştirilmeli, derinleştirilmelidir. Halkın bu yönlü şikayetlerine karşı bazı kesimlerin "şikayet etme, oy kullan" şeklindeki kampanyasına en güzel yanıt, şikayetimiz tüm düzen partilerindedir şeklindeki olmalıdır. Bununla birlikte, tüm düzen partilerinden şikayet edip kendisi de yine düzen içi düşünen ve çözüm arayan anlayışlara da aynı şekilde karşı çıkmak önemli bir görev olarak önümüzde durmaktadır.

Pankartlar trafiği kesti

İzmir/Özgür Gelecek- TKP/ML TIKKO'nun "Devrim ve Parti Şehitlerini Anma Haftası" olarak ilan ettiği Ocak ayının son haftası içerisinde, İzmir'in çeşitli semtlerinde konuyla ilgili pankartlar asıldığı ve yazılmalar yapıldığı görüldü.

Yerel kaynakların anlatımlarına göre TKP/ML TIKKO imzalı "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" pankartı Cennetçeşme ve Çiğli bölgesine asıldı. Çiğli bölgesine asılan pankart polislerce iki saat boyunca trafiğin kapatılması sonucu indirilebildi.

Ayrıca yine devrim şehitlerini anmak amacıyla "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür-Devrim Şehitlerini Anıyoruz" şeklinde yazılmalar Narlıdere bölgesine yapıldı.

Ote yandan, İzmir'de işçi gençlik örgütüllüğü büyük bir hızla geliyor. Özellikle gündeme denk düşen çalışmalarına ve ürettiği politikalarıyla dikkat çekiyor. Mao Zedung'un 100. doğum yıldönümü nedeniyle Mithatpaşa Cad., Hatay, Balçova, Narlıdere ve Cennetçeşme'de yapılan afişlemelerin ardından Devrim Şehitleri haftası dolayısıyla işçi ve lise öğrenciler, Partizan imzalı "MLM Güzergahında Düşen Komünizm Şehitleri ve Tüm Devrim Şehitlerini Anıyoruz" yazılı afişlemeler Mithatpaşa Cad., Göztepe, Hatay, Konak ve Kemeraltı'nda da yapıldı. Afişlemelere en büyük ilgi gece bekçilerinden(!)

1 Mayıs Mahallesi'nde TMLGB eylemleri

İstanbul/Özgür Gelecek- Başkan Mao'nun 100. yıldönümü ile başlatılan kampanyayla ilgili olarak, Ümraniye-1 Mayıs Mahallesi'nde hareket geçen TMLGB militanları 20'nin üzerinde yazılama yaptılar. Bu yazılmalarda "Yaşasın Başkan Mao'nun Işıklı Yolu!", "Yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm!" vb sloganlar kullanıldı. TMLGB militanları, komünizm ve devrim şehitlerini anmak amacıyla 10'un üzerinde yazılama yaptılar. Yapılan yazılmalarda "TIKKO Şehitleri Ölümsüzdür!", "Yaşasın Halk Savaşı!", "Önderimiz İbo, Savaşıyor TIKKO!" vb. sloganlar kullanıldı. Ayrıca, mahallede "TKP/ML'yi Destekle, TIKKO'ya katıl!" kampanyası ile ilgili olarak TKP/ML'nin çıkarmış olduğu bildirilerden de dağıtıldı.

Polis gibi lise müdürü

Malatya/ Özgür Gelecek- Elazığ Atatürk Lisesi'nde polisle işbirliği bilinen okuldaki devrimci-demokrat öğrencilere çeşitli yollarla baskı ve ceza uygulamalarında bulunan okul müdürü Mehmet EFE, öğretmenlerden Remzi CAN ve Erhan BÖLEK'i teşhir etmek amacıyla yapılan TKP/ML-TIKKO imzalı yazılmalar yapıldı. Ayrıca çeşitli mahallelerde TMLGB imzalı pankartlar asıldı. Yazılmalar ve pankartlar sonrası başlatılan operasyonlarda lise ve üniversite öğrencileri ile öğrenci olmayanlarından aralarında bulunduğu 50'nin üzerinde kişi gözaltına alındı. Operasyonlara okul müdürü Mehmet EFE bizzat liseye devam eden ve mezun olan öğrencilerin isimlerini vererek katılmıştır. Savcılığa çıkartılan 15 kişiden 12'si tutuklandı.

Panzerler, helikopterler, toplar ve kar TIKKO'yu durduramıyor

Haber Merkezi- 2 Şubat günü, Dersim'in Hozat ilçesine bağlı Uzundal (Xoşan) köyünde TIKKO gerillalarıyla devlet güçleri arasında çatışma çıktı. Çatışma sonucunda devlet güçlerinden 6 kişi ölüme, gerillalar kayıp vermeden üstlerine çekildiler. Yerel kaynakların gazetemizi arayarak verdiği bilgilere göre olay şöyle gelişti: 2 Şubat sabahı, saat 7.30 civarlarında, TIKKO gerillaları Hozat'ın Xoşan köyündeki askeri birlikle çatışmaya girdiler. Bunun üzerine TIKKO birliğiyle devlet güçleri arasında çıkan çatışma, aralıklı olarak akşam saat 16.00 civarlarına kadar sürdü. Ağır kış koşullarına ve kar kalınlığının yer yer 2 metreye yaklaşmasına rağmen çatışmayı başarı ile yürüten TIKKO gerillalarına karşı, devlet güçleri Hozat merkezinden geri tepmesiz top ve uzun menzilli toplar getirdi. Toplar TIKKO gerillalarını durdurmaya yetmeyince, karadan panzerler ve takviye birlikler eşliğinde saldırıya geçen devlet güçleri, havadan da helikopter desteğini ihmal etmediler. Ancak iyi mevzilenecek bulunan TIKKO birliği, bütün bunları etkisiz kılarak, çatışmadan başarıyla çıktı.

Bu kışta kuyamette Demokratik Halk İktidarını kurmak için daha bir azimle çatışıyor TIKKO gerillası

Ote yandan gazetemizi telefonla arayan bir gerilla kaynağı, çatışmanın 1 No'lu Alt Bölge Komutanlığı'na bağlı TIKKO gerillalarıyla devlet güçleri arasında çıktığını söyledikten sonra sözlerine şöyle devam etti: "Çatışmada, devlet güçleri panzerlerle, havadan ve karadan takviye edilen birliklerle, toplarla hareket etti. Çatışma, düşmanın, TIKKO birliğinin bu bölgede olduğunu öğrenmesi üzerine çıkmıştır. Böyle bir çatışma bizim tarafımızdan planlanmadığı halde bu mevkide düşmanla karşılaştık. Bu çatışma da göstermiştir ki, taktik olarak üstün donanım ve güce sahip olan düşman, MLM silahıyla donanmış güçler karşısında nasıl da yenilmektedir." dedi.

Ote yandan gazetemize posta karnahıyla gelen açıklamalarda, TIKKO gerillalarının bu çatışmada 4 özel tim görevlisi ile 2 askeri safdışı bırakıldıkları belirtiliyor.

Tornova, Sirtikan, Pozvenk, Hırdırdamı, Zeverek, Zimek, Tavuk, İnciğan ve Şakak saldırılarının ardından Xoşan'da meydana gelen bu başarılı çatışma, halk arasında büyük sevinç yarattı.

(ARTVİN ŞEHİTLERİ TÖRENLE UĞURLANDI:

Tohum oldular toprağa, filizlenmek için bahara

İstanbul/Özgür Gelecek- 2 Şubat günü Sarıcazi Mezarlığı bir yığıt daha bastı bağrına. 26 Ocak günü Artvin Yusufeli'nde devlet güçleriyle girdikleri çatışmada şehit düşen dört fidandan biriydi; Erhan Öztürk. Muharrem Kaya, İhsan Şimşek, Adem Asal, ülkemizin diğer topraklarında, tohum oldular filizlenmek için baharlarda.

Yaklaşık 300 kişi katıldı cenaze törenine. Askerler, Çevik Kuvvet yoğun "güvenlik" önlemleri almışlardı her zamanki gibi... Dövizler ve pankartlar açılmıştı: "Erhan Öztürk Ölümsüzdür", "Şan Olsun Halk İçin Savaşanlara" Dövizler Yeni Demokrat Gençlik imzalıydı. TKP/ML-TMLGB imzalı pankarta harfler sesizce haykırıyordu. "Erhan Öztürk Yolıdaş Namlularda Yaşıyor! ... Şan Olsun Parti ve Devrim Şehitlerine"

Erhan Öztürk yeğeni Arda'nın ellerinde gülümsüyordu dostlarına. Belki de ağlayan annesine sesleniyordu; "Gider, gider nice koçyiğitler gider/Senin de içinde bir oğlun varsa çok değerlidir."

Tüm devrim şehitleri için saygı duruşu yapılarak başlatılan cenaze

töreninde hep bir ağızdan dostları haykırıyorlardı: "Erhan Öztürk Yolıdaş Ölümsüzdür", "Yaşasın Halk Savaşı" "İşçi Köylü Ordusu Katillerin Peşinde", "Ağa-Patron Devletini Yıkacağız, Halk İktidarı Kuracağız", "TIKKO Gerillaları Ölümsüzdür", "Karadeniz Kızıldeniz Oluncaya Kadar Mücadelemiz Devam Edecektir".

Bu tören Erhan Öztürk'ün son ikametgahına uğurlanışının ötesine bir anlam taşıyordu. Yaşlısından-gencine, kadınından-erkeğine insanların yüzünde hakim olan öfke yerini zaman zaman çöşkuya bırakıyordu. Egemenlerin 14 yıllık suskun toplum yaratma uğraşlarının işe yaramadığının göstergesiydi, insanların beyinlerine hükmedilemeyeceğinin göstergesiydi; bu çöşku ve yürek birliği... Umuda dönüktü yüzler, kurtuluş yolunun bilinciyile... Dostlarının toprağa verdiği Erhan Öztürk'ün mezarı kımızı karanfillerle kaplanmıştı. Grup Munzur her zamanki gibi sazıyla, sözleriyle törendeydi. Topluluğun eşliğinde, türküler söylediler: "18 Mayıs'ı Unutmam", "İsyan Ateşi".

Erhan Öztürk'ün cenaze törenine yaklaşık 300 kişi katıldı.

Yaklaşık bir saat süren törende "Tuzla şehitleri ölümsüzdür" sloganlarıyla Tuzla'da katledilen dört kardelen de anıldı.

Polisin kameraya almayı ihmal etmediği topluluk olaysız dağıldı. Törenden sonra şehit aileleri,

analar, Erhan Öztürk'ün ailesini ziyaret ettiler. Öztürk ailesine yalnız olmadıklarını anlatan analar, "Bu kavga hepimizin. Bu kavga bitmeyecek" dediler. Evet, kavga sürüyor.... Sürecek ! "Yeryüzü aşk'ın yüzü oluncaya dek!..."

Yoldaşlarının kaleminden Artvin'in kardelenleri

ruların ve düşümlerin kafasında çözülmeye başladığını algılamış ve 1989 yılında MLSPB'den ayrılarak TKP/ML safalarında mücadeledeymiştir. 1990 yılında da Dersim'de gerilla savaşına katıldı. Karadeniz'e çıkarılan guruplar içerisinde yer aldı. Erhan yoldaş, OPK sonrası TKP/ML MK'sınca atanan TIKKO Askeri Komisyonunca; TIKKO Genel Komutanlığına ve Karadeniz Bölge Komutanı olarak Karadeniz Bölge Komutanlığına atandı. Ve OPK sonrası Artvin merkezli grubun komutanı olarak, bölgeye grubuyla birlikte çıktı. Yoldaş şehit düştüğünde TKP/ML üyesiydi. Aynı zamanda TIKKO Genel Komutanlığı üyesi olarak Karadeniz Bölge Komutanlığı görevini yürütmekteydi.

Komutan Yardımcısı Hasan Özdoğan (Ali Haydar): Bir köylü ailesinin çocuğu olarak 1956 yılında Tunceli'nin Nazimiye ilçesinde dünyaya geldi. 1992 ilkbaharında Dersim'den Toprak Dağla

ri'na bağlı 2 No'lu ABK Komutanlık üyesi olarak görevli atandı. 1.5 yıla yakın bu görevini yürüttü. TIKKO Genel Komutanlığı'nca Bölge Komutanlığı yedek üyesine atandı. Sonra, görev bölgesi değiştirilerek Artvin grubunun komutan yardımcılığı görevi bu yoldaşa verildi. 1993 yılında Topçamlardan yeni bölgesine gitmek için ayrılmaya hazırlığı yapan yoldaş, G-1 silahını operatör bir yoldaşına "Silahıma iyi bak. Kaç yıldır ben ona, o bana iyi baktı." demişti. Yoldaş şehit düştüğünde TKP/ML üyesiydi. Aynı zamanda Karadeniz Bölge Komutanlığı yedek üyesi ve komutan yoldaşın yardımcısı idi.

İhsan Şimşek (Memo): Sivas doğumludur. İsmail Bulut yoldaşla Kaçkarlara giden, kazadan sonra Dersim'e dönen yoldaşlardan biridir. Neşeli, sempatik, yoldaşlarının takılmadan edemediği bir yoldaş. Şehit düştüğünde TKP/ML üyesi ve bulunduğu grubun sivas komiseri idi.

Adem Asal (Haşım): 1967'de Kars/Hanak'ta doğdu. Kaypakkaya düşüncesiyle 1989-1990 yıllarında Cumhuriyet Üniversitesi'nde öğrenci iken tanıştı. Okulda dernek faaliyetlerine ve öğrenci eylemlerine etkin olarak katıldı. 1990 Nisan'ında TMLGB operasyonunda alındı. Bir süre cezaevinde kaldı. Mücadele azmi cezaevinde daha da bilindi. Bu deneyiminden sonra iki kez daha işkence tezgahlarından geçti ve direniş geleneğini sürdürdü. 1992 şubatında, 10 yoldaşıyla beraber Kayseri zindanını parçalayarak firar etti.

Muharrem Kaya (Veli): 1968'de Sivas/Divriği'de doğdu. 1986 yılında TKP/ML bildirisi dağıtırken yakalandı. 1989-90'da Baba Erdoğan'la Tokat'ta beraber idi. Kayseri firarilerindendi. Genelde sessiz bir yoldaş. Ama konuştu mu iyi konuşurdu.

Nilüfer Atav (Serda): 1970 Yozgat doğumludur. Çocuk yaştan itibaren partizim safalarında yerini aldı. Verilen her türlü görevi üstlendi. Adem Asal'la birlikte Borçka'da şehit düştü.

Polis Tokat büromuzu bastı

Tokat/Özgür Gelecek- 2 Şubat günü saat 15.00 sularında Tokat büromuz, terörle mücadele şubesi ekiplerince basıldı.

Arama izni olmaksızın büromuza gelen polis, bir süre yayınlarımızı karıştırdıktan sonra, büromuzun çay ve benzeri giderlerinin karşılanması için konan, insanlar tarafından gönüllü bağış bırakılan kutuya el koydu. Halktan zorla, makbuzsuz para topladığı şeklinde komik bir bahane ileri süren polis, kutuyu ve kutunun niçin konulduğunu anlatmaya çalışan okurumuzu Gürsel Eroğlu'nu yanlarına alarak bürodan ayırdı. Muhabirimizin "arkadaşı nereye götürüyorsunuz?" şeklindeki sorusuna da "bu parayı yemeye gidiyoruz" diye yanıt verdiler. (Acaba kutudaki bin lirayla ne yediler, merak ediyoruz.) Olay üzerine çalışanlarımızın basın açıklaması yapmak ve avukatla görüşmek üzere bürodan ayrıldıkları

sonrasında gözaltına alınan okurumuzla tekrar büromuza gelen polis, büroda bulunan yayınların toplatılmış, yasak yayın olduğunu söyleyerek, arşivimizdeki yayınları, okurumuzun karşı çıkmasına rağmen zorla alarak bürodan ayırdı.

Ertesi gün savcılığa çıkarılan okurumuz için hazırlanan iddianame ise çok ilginçti. Çünkü bürodan bağış kutusu bahane gösterilerek alınan okurumuz, bir anda TKP/ML örgütünün yayın organı olan bildirileri, bir kaç gün önce dağıtmak gibi gülünç bir suçlamayla karşı karşıya kalmıştı. Ayrıca büromuzdan alınan yayınları ve bağış kutusu (çay yardımı) kutusu nedeniyle, Tokat temsilcimiz Hüseyin Kaplan hakkında da bir dava açıldı. Adliyede bulunan terörle mücadeleyle bağlı polislerin temsilcimize "büronun sorumlusu sen misin?" şeklindeki sorularına "evet" cevabı almaları üzerine;

sanki bu suçmuş gibi, polisler Hüseyin Kaplan'ın koluna girerek gözaltına istediler. Temsilcimizin "ben sizinle gelmiyorum, gözaltına alınmam için hiçbir neden yok. Burası adliyedir. Gerekenizi savcıya söyleyin orada konuşalım" şeklindeki tavır göstermesinden sonra gözaltına almaktan vazgeçtiler.

Adliyede duruşmayı bekleyen temsilcimiz ve okurlarımızın kimlik belgelerini alan polis, adliyede tesadüfen bulunan ve muhabirlerimize selam veren kişilerinde üstlerini aradı ve kimlik taraması yaptı.

Daha sonra nöbetçi mahkeme tarafından, okurumuz tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı. Okurumuz Gürsel Eroğlu polisin komposuyla karşı karşıya kaldığını, sosyalist insanların potansiyel suçlu görülmesinden dolayı bu tür olayların ilk ve son olmayacağını belirtti.

Malatya'dan devrimci-demokrat-bağımsız aday

Malatya/Özgür Gelecek- Halkın düzene, düzen partilerine karşı güvensizliği, aynı zamanda alternatifsizliği dikkate alarak Malatya'daki demokrat, devrimci, sosyalist kişi, kurum, kuruluş ve çevreler, halka karşı sorumluluğunu yerine getirebilmek anlayışıyla aynı zamanda düzenin ve düzen partilerinin her türlü pislüğünü halk içerisinde teşhir etmek, sosyalist propagandayı daha geniş kitlelere ulaştırmak amacıyla bir araya gelip ittifak oluşturarak "bağımsız sosyalist bir aday" çıkarmak konusunda karar aldılar. Yapılan görüşmeler sonucu devrimci-demokrat kişiliği ve dürüstlüğü ile bilinen Av. Yılmaz Sunar üzerinde görüş birliğine vardılar.

İttifak elden geldiğince geniş tutulmaya yani, düzenden, düzen partilerinden hoşnut olmayan tüm kesimleri kapsamasına çalışıldı/çalışılıyor. İttifakın ilk çalışması; Partizan, Alınteri, Özgürlük Dünyası, Emegün Bayrağı, İçinin Yolu dergi ve gazeteleri; Eğitim-Sen'li, Tüm Sağlık-Sen'li, Tüm Maliye-Sen'li devrimci-demokrat memurlar; Teknisenler Sendikası'ndan bazı devrimci-demokrat işçiler; Halkevi vd. kişi ve kuruluşlardan oluştu. Bu ittifakı genişletmek için diğer işçi ve memur sendikalarına gidilecektir. Eylemde birlik, ajitasyon ve propaganda da serbestlik ilkesi bilince çıkartılarak hareket edileceği noktasında anlaşıldı. Oluşum, yeni gerçekleştirdiğinden dolayı gazetemiz baskıya girdiği sıralarda henüz fiili propaganda-ajitasyon çalışmalarına başlamadı. Gazetemiz aracılığıyla, tüm demokrat, devrimci, sosyalist kişi, kurum ve kuruluşlara sesleniyoruz: Bu oluşuma katıl, destek ol, çalış. Unutmaki bu oluşum düzenden hoşnut olmayanların, demokratların, sosyalistlerin sesidir. Bu sese kulak ver.

"Savaşı savaşıarak öğreniyor-öğretiyoruz"

Haber Merkezi- TIKKO Genel Komutanlığı, 20 Ocak 1994 tarihi ve "Savaşı Savaşıarak Öğreniyor-Öğretiyoruz" başlıklı bir bülten yayınladı.

Bültende 6 Aralık'ta Hozat/Tavuk köyünde Yusuf Geyik'in otobüsünün yakılması ve aynı gün askeri birliklere pususu, 12 Aralık Çığırlı Karakolu güçlerine pususu, 19 Aralık'ta Altınçevre korucu köyü karakolu baskını, 23 Aralık Hıdırdamı pususu ve 4 Ocak Altın-yüzük Karakol baskını ayrıntılı bir biçimde anlatılıyor.

Bültende, TIKKO'nun durumuna ilişkin şu tahliller yapılıyor: "Bugün tarihsel görevlerimize ve de tarihsel sürecimize uygunluk arzetmeyen bir maddi gerçekliğimiz söz konusudur... Bugün düşümandan taktik olarak güçsüzüz. Bu gerçek savaşı tırmandırmak ve gelişip güçlenebilmek için,

mevcut niteliğimizi dikkate alarak taktik hareket tarzı belirlememizi zorunlu kılıyor."

Bültende, örnek olması bakımından, Arnavutluk devriminin ustalarından Mehmet Şehu'nun "Biz kırmalılarla yarı otomatikleri, yarı otomatiklerle otomatikleri, otomatik silahlarla mitalyözeri elde ettik." sözleri örnek gösterildikten sonra, "Yapılamayacak iş yoktur" gerçeğinden hareket etmeliyiz. Bugün birşeyler yapıyorsa, bu, savaşı tırmandırmak, sürekleştirmek ve mücadelenin gelişiminde alışımsız tempoya hız vermek içindir. Bugün biz, savaşı savaşıarak öğreniyor ve öğretiyoruz. Mantığımız budur. Yaptığımızın bunun pratiğini sunduk. Buyrun, bu iş oluyor cevabını verdik. Alışılmış tabuları ve gelişim temposunu yıkacağız. Bunu da Türkiye halklarına gösterdik-göstereceğiz!" deniliyor.

Alibeyköy'de TKP/ML eylemleri

Haber Merkezi- TKP/ML, Alibeyköy'de komünizm ve devrim şehitlerini anma ve Başkan Mao'nun 100. doğum yıldönümü nedeniyle afişleme, yazılma eylemleri yaptı. Bu eylemler sonucu semtте bulunan bir kahveci 1 gün karakolda tutuldu, bir bakkal da tehdit edildi.

Gazetemize posta kanalıyla gelen açıklamada, yapılan eylemlerle ilgili olarak "Bölgemizde bundan önceki yıllarda da olduğu gibi bu yıl Ocak ayının son haftasında Parti ve Devrim şehitlerini anma eylemleri gerçekleştirildi.

Eylemliliklerimiz, bölgemizde geniş alanda yazılma ve afişleme şeklinde gerçekleştirildi. Ayrıca

Başkan Mao'un 100. doğum yıldönümü nedeniyle çeşitli yerlerde afişleme yapıldı." denildikten sonra, polislin baskıları şöyle anlatılıyor:

"Bölgede son zamanlarda partimize karşı sürdürülen operasyonlar sonuç vermeyince, adeta kuduran polis ve diğer sivil faşistler demokrat-aydın emekçi halkımıza yönelmiştir. Son yapılan yazılmalara nedeniyle, bir kahveci 1 gün karakolda tutulmuş, bir bakkal da polisler tarafından tehdit edilmiştir."

Açıklama "Herşeye rağmen, bölgedeki devrimci durumun ivme kazanması ve halk içinde sempati toplaması sevindiricidir." sözleriyle bitiyor.

Dersim'de 5 TDKP'li katledildi

Adana/İstanbul/ Özgür Gelecek- 27 Ocak günü, Dersim'de devlet güçleriyle TDKP militanları arasında çatışma çıktı. Mazgirt/Aşağıçanakçı köyünde meydana gelen çatışma sonucu Erdal Eroğlu, Cengiz Argüç, Hüseyin Boral, Deniz Acar ve Fevzi Gök isimli militanlar şehit düştü.

2 Şubat günü Adana'nın Namık Kemal Mahallesi'nde, Cengiz Argüç'ün evinde düzenlenen cenaze törenine yaklaşık 500 kişi katıldı. Evde düzenlenen törende saygı duruşu ve konuşmalardan sonra, kitle hep bir ağızdan "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!", "Cengiz Yolunda Ölümsüzdür" sloganlarını attı. Daha sonra TDKP bayrağına sarılı tabutu mezarlığa götürmek üzere evden çıkan kitle, cenazeyi ambulansa yerleştirdikten sonra, cenazenin arkasından yürümek istedi. Cenazeye sahip çıkılmasını hazmedemeyen polis, yürümek isteyen kitleye saldırdı. Kitlenin otobüsleri mezarlığa götürüldü. Gel olin

polis, 97 kişiyi gözaltına aldı. Gözaltına alınanların 82'si aynı gün serbest bırakılırken 15 kişi de tutuklandı.

Öte yandan 5 Şubat günü İstanbul/Umranıye'de yapılan Hüseyin Boral'ın cenaze törenine katılan yaklaşık 500 kişiye polis saldırdı. 23 kişi gözaltına alındı. Saldırı sırasında, polislin, özellikle sosyalist basını hedef aldığı gözlemlendi. Gözaltına alınan Aydınlık gazetesinden Nevzat Yılmaz, Gerçek dergisinden Metin Göktepe, Gençliğin Sesi dergisi müdürü Seher Karataş ve Gençliğin Sesi muhabiri Güven Boya'ya yoğun işkence yapıldı. Adı geçen sosyalist basın çalışanları, 7 Şubat günü İHD'de yaptıkları basın açıklamasıyla polislin vahşi saldırılarını kınadılar. Basın açıklamasında kendilerinin işkence gördüklerini, cinsel tacize uğradıklarını, film ve makinaların kırıldığını, bazı çalışanların dınyaşın arı unucalarını zehirle-

Dolaysızca

Ferhat Ali

"Ya bitecek, ya bitecek"

Bilmem TV'den uydu başbakanın mitinglerini izliyor musunuz? Birkaçını izleyebildim. Militarizmin hizmetkârı Tansu Hanım, şişirilmiş kitleler karşısında ısındıkça ısınıyor ve avazı çıktığı kadar haykırıyor: "Ya bitecek, ya bitecek!" Bitecek olan ne: "Devrimci terör." Bitecek olan kim: Tansu "önderliğindeki" (!) gerici "zor." Ne zaman: 1994 ilk yazına dek.

Uydu Başbakanın kendisi de inanmıyor bu Nuh Nebi'den kalma bu mavala; ama neylersin ki, eli mahkum. Her yanıyla dökmüş bir hükümetin bu sözlerle gereksinimi var. Tüm saygınlığı ve otoritesi fena halde irtifa kaybeden paramın iktidarına dayalı bir toplumun buna fevkalade gereksinimi var. Çözülme sürecine giren anlı-şanlı büyük(!) Türk ordusunun bu söze gereksinimi var.

Bu söz yeni değil, yalnızca bu uydu Başbakan'da özgü değil. Yıllardır aynı sözler söylenir; bu bahar değilse diğer bahar, o da değilse öteki yıl mutlaka "devrimci terör" bitirilir, "eşkiya"nın sonu getirilir, ama bir türlü "terör" son bulmaz ve "eşkiya"nın sonu gelmez.

Tipki yukarıda hep aynı şeyleri sayıklayan biri gibi aynı sözler her yıl yinelenir durur. Bununla gerici kitleler ve komprador patron-aga şürekasına bir öğüt de olsa moral dopingi yapılır. Her yıl aynı şey yineleniği için artık bu dopinginde bir etkisi kalmaz ve karşı-devrimci barikat derin bir umutsuzluğu gömülür kalır.

Fakat uydu Başbakan celâllenir ve çıplık çıplığa: "Ya bitecek, ya bitecek!" demekten kendini alamaz. Bitmez! Bitirilemez!

"Terör" dedikleri devrimci silahlı mücadele bitirilemeyeceği gibi, dalga dalgaya yayılarak ve özgür ağırlığı artarak sürüp gider. Başta ABD- Fransa, Almanya vb. çeşitli emperyalistlerin ekonomik, siyasi, askeri, kültürel vb. bağımlılık zinciriyle kolu kanadı kırılmış, demokratik hak ve özgürlüklerin sağa sola sinmiş artıklarına bile tahammül edilemeyen ve üstelik ne demokratik devrimini yapmış ve ne de Kürt ulusal sorununu çözmüş emegin köleleştirilmesine dayalı bir kıyıcı düzenin hükmettiği bir toplumda devrimci silahlı mücadeleyi bitirmek mantıklı, gerçeklerle alay etmektir; kişinin kendisini gülmeye hale sokması demektir. Askerin hizmetkârı Tansu'nun durumu budur.

Kaldıkı, sınıf savaşımının silahlı savaşım, ulusal Kürt burjuva savaşımının silahlı savaşım biçimine büründüğü ve iç savaş durumunun yaşandığı bir ülkede silahlı mücadeleyi bitirebilmek, bitirmek iddiası, tam bir ham kafa ürünüdür; trajik-komedidir.

Evet, Türkiye'de birşeyler bitecek... Ama bu biten devrimci silahlı mücadele, yani gerilla savaşı olmayacaktır. Evet, Türkiye'de "ateş"li ateşkesin aracı olarak kullanagelen ulusalci güzergâh, belki, emperyalist "üsten çözüm"ün figüranı rolüyle, belki diplomatı koridorlarında ulusal-devrimci hareketi ve bu arada ulusalci gerilla savaşımını kötünüde kötüsü burjuva çözüme heba edebilir; ama iç çelişmeyi baş çelişme olarak ele alıp sınıfsal zemine ısrarla, inatla, özveri ve kararlılıkla ayağa doğrulan köylü gerilla savaşı bütün heybetiyle devam edecektir.

Evet, Türkiye'de birşeyler bitecek... Ama bu biten Mao'cu köylü gerilla savaşı değil, bu düzenin kendisi olacaktır. Evet, bu, "bugünden yarına" olmayacaktır; evet, bu, öyle kolay olmayacaktır; evet, bu, kuru gürültüyle olmayacaktır; ama anasının ipini satmış "komprador patron-aga devletin köşe başlarını (ekonomide, siyasette, basında vb.) tutmuş bilicümle kopukları bilmeli ki, Halk Savaşı yoluyla bu devlet bitirilecektir. Artık sıradan insan bile anlamıştır ki, bu devlet, bu düzen, bu ordu sandığı gibi güçlü değil; ayakları çamurdan bir devdir. Bu dev yere serilecektir.

Türkiye'de başta işçi sınıfı olmak üzere geniş emekçi kesim yalnızca hükümetten değil, devletten de önemli ölçüde umudunu kesmiştir. Devletin temel direği ordu son huzla aşınma sürecine girmiş, adım adım çözülmektedir. Son umut, son kalenin, yani ordunun görünümü gönül rahatlatıcı değil, ve onun keskin kılıcı da artık işe yaramıyor. Ekonomi dibe vurmuş. Siyaset ayağa düşmüş. Başbakan emirleri olmuş. Parlamento ahırdan farksız değil. Enflasyon üç rakamlı olmaya aday. Devalüasyon, Türk parasının değerini yabancı paralar karşısında % 14'e yakın aşağılara itmiş. Askeri harcamalar, bütçe açığı misli görülmemiş oranda yükselmiş. Kürt sorunu, Orta doğu Emperyalizm denklemine masaya yatırmak üzere pişiriliyor. Ve en sonu, Tansu Hanım gidici...

Uydu başbakan gene de nağra savuruyor: "Ya bitecek, ya bitecek!"

Bitmez; bitirilemez! Yönetenlerin artık yönetemediği, devletin artık cant üzeri yol aldığı, "aşadakilerin" "yukarıdakilerin" hiçbir güveninin kalmadığı, geniş emekçi yığınların sokağa döktüğü, köylü gerilla savaşımının sınıfsal güzergâhta süreklilik çizgisine adanmadığı, ulusalılık egiğ düzleminde de olsa yolalan devrimci-ulusal hareketin, ulusalci gerilla savaşımının ayağa doğrularak Kürt'ü Halk Burjuva bayrağının altına topladığı bir mecrada biten ancak Tansu'lar olabilir.

Devrimci mayalanma zamanıdır. Karşı-devrim ve onun uygulayıcılarının barikatı giderek kan kaybediyor. Devrim barikatı, zayıf da olsa, güçsüz de olsa, güç dengesini henüz lehine çevirememiş de olsa yeniyi, güzelli, iletiriyi, devrimci olanı temsil ediyor; ve gelecekte ve uzun süreli savaş sürecinde, ve birkaç on yıllık perspektifle güçlenecek, gürbüzleşecek, dirilecektir. Geleceği temsil edecek olan gücür bu barikat.

Geçmişte bu barikatı, nasıl ki, Rusya'da, Çin'de, Vietnam'da, Doğu Avrupa'da ve bugün Peru'da ve dünyanın geri kalan alanlarında yıkamadılarsa, Türkiye'de de yıkamayacaklar. Nasıl ki, uydu Tansu'nun "sıklığı" ve kozmetik "güzelliği" de bu düzeni ayakta tutmaya yetmediyse, bundan sonra gelecekte komprador patron-aga devletini ayakta tutamayacaktır. Yönu uçuruma doğru son hızla yolalan özel mülkiyete dayalı düzenin arbasının freni boşalmıştır. Ne yeni hükümet arayışları, ne milli uzlaşma arayışları, ne güçlü yönetim önerileri ve ne de dolaysız askeri-faşist yönetim, süregiden faşist düzeni uçuruma yuvarlamaktan ahkoyamayacaktır. Herkes hesabını buna göre yapsın.

Sokak infazları, soykırım, toplu katliam, kontra vahşeti, özel tim goysuzluğu, kısaca kan, acı ve gözyaşı ortasında "sökecek şafağa" varılacaktır. Oluk oluk akan içinin, emekçinin, gerillanın kanı içinde bu kıyıcı düzen bitip gidecektir.

Evet, ya bitecek, ya bitecek! Devlet bitecek, şafak sökecek! Yeterki, o güzel günü yakınlaştırmak için dağın sesine kulak verelim; ve yeterki, suhaykırış eşliğinde ÖNCÜ'nün arkasında saf tutalım: BAKI VE AT DAĞLARA!...

Kayseri DGM Başkanı, MHP'nin başkan adayı

Kayseri/Özgür Gelecek- 27 Mart yerel seçim arenasına, Kayseri Devlet Güvenlik Mahkemesi başkanı Durdu Özer de çıktı. Kayseri DGM başkanı Durdu Özer, MHP'nin Kayseri Büyükşehir Belediye başkan adayı. Ziyaretler, paneller, toplantılar vb. ile propaganda çalışmalarını yürüten Özer, geçmişini "kredi(!)" olarak kullanırken, "siyasi görüşüm kararlarımı etkilemedi" diyordu. Ona inanan var mıydı bilemiyoruz ama; şunu çok iyi biliyoruz: Daha iki ay önce, hiçbir yasal gerekçesi olmadığı halde, Kayseri temsilcimize 1 yıl hapis ve 50 milyon TL para cezası vermişti. Bu vb. kararları mesleki bilgisizliğinden ötürü vermiyorsa! kendi, siyasi görüşleri doğrultusunda verdiği kararlar değil midir? Kayseri'ye afişleri asılan MHP Genel Başkanı Alpaslan Türkeş, 10 Şubat günü Kayseri'deydi. Halka hitabeden Türkeş, kendi adaylarının seçilmesi için onların lehine ve partisi için bol bol propaganda yaptı. Türkeş'in yanından ayrılmayan Durdu Özer, açtığı seçim bürolarıyla ve çeşitli toplantılarla propagandasını yapmaya devam ediyor. Evren'in de bir Turgut Sunalp'i vardı...

Jandarma, şoförlere ateş açtı

İzmir/Özgür Gelecek- Aliğa'da bulunan Çukurova Çelik Fabrikası'na yük taşımacılığı yapan ve Aliğa Nakliye Kooperatifi'ne bağlı olarak çalışan kamyon şoförleri; fabrika sahiplerinin ve yöneticilerinin gerekçe göstermeksizin ya da sudan gerekçelerle işlerini engellemesinden dolayı kontak kapatarak bu durumu protesto ettiler. 31 Ocak'ta başlayan protesto eyleminin sonraki gün de devam etmesi üzerine bir grup jandarma olay yerine gelerek eylemde bulunan şoförlere ateş açtı. Olayda ölen ya da yaralanan olmadı. Ancak jandarmalar kamyon şoförlerini dipçikle döverek ve eylemi bırakmazlarsa, başka şeyler de yapacaklarını söyleyerek tehdit ettiler. Fabrika yetkilileri daha önce de sudan gerekçeler öne sürerek kamyoncuları tasfiye etmeye girişmişlerdi. Gördüğümüz kamyoncular "Bulduğumuz yere bu fabrikaların açılmasından dolayı, bölgede tarım bitmiş ve bize kamyonculuktan başka yapacak hiçbir iş kalmamıştır. Ya kamyonculuk yapacağız, ya da evimizi barınmamızı terk edip gideceğiz. Geçmişte yöneticiler bizlerin başka nakliyat işleriyle uğraşmamızı engelleyebilmek amacıyla, kamyonlara branda çekilmesini öngörerek 100 kamyonu işten çıkarmaya zorlamışlardır. Şu anda 50 kadar kamyon çalışmaktadır." dedi. Aliğa Nakliye Kooperatifi Başkanı Mehmet Balaban, yaptığı açıklamada, fabrika yönetiminin sergilediği tavırın bilinçli bir politika olduğunu söyleyerek "Fabrika yöneticileri kooperatif bünyesinde çalışan şoförlerin örgütlülüğünden zarar görebilir işlerini taşeron bir firmaya verip, ekonomik yükünü biraz daha azaltmak istemesi, bu gibi uygulamaları beraberinde getirmektedir. Biz kooperatif birliği olarak haklarımızı aramaya devam edeceğiz." dedi.

Gülsuyu halkı: "Zamlara Hayır!"

İstanbul/Özgür Gelecek- 6 Şubat '94 Pazar... Erken gelen bahar günlerini hatırlatan güneşli İstanbul günlerinden biri... Maltepe Gülsuyu'nda oturan yoksul gecekondulu halkında gizli bir hazırlık var. Zaten gündür konuşuluyor da... Seçimlerde halka "iki anahtar, şeffaf karakollar" vaadederek işbaşına gelenlerin atbaşı koşturdukları zamlara karşı "omuz omuza" yürüyecekler. Havada hakim olan belirli bir tedirginlik ve öfke... Devletin savaş bütçesini böyle sessiz kabul etmeyecekler. Hazırladıkları dövizlerde böyle yazıyor.

Gülsuyu Meydanı'nda öğleden sonra toplanıyorlar... Yaşlı, genç, çocuğu, kadını, erkeğiyle... Yaşlı bir adam konuşmaya başlıyor; "Biz Gülsuyu halkı olarak devletin baskılarını protesto için burada bulunuyoruz. Ülkemizde devletin "demokrasi" yalanları eşliğinde zamları, insanlara işkence yaptıklarını çok iyi biliyoruz. Devlet yolsuzluklarının, yürüttükleri kirli savaşın faturasını yaptığı zamlarla bizden çıkarıyor." Konuşma sürenken insanların kimileri meraktan, kimileri bilerek geliyorlar meydana... Toplanan grubun sayısı her geçen dakika da artıyor. Yaşlı adam artan ekonomik zorlukların emekçi sınıfın sırtına yüklenmesine emekçi sınıfın arkasından şöhre sona erdiriyor: "Zamlara, işkencelere karşı sessiz kalmamak, Kürt halkına uygulanan katliama karşı müca-

Gülsuyu halkı son zamlara isyan etti.

dele etmek gerekiyor. Yapılan zamlar bu zulmün getirdiği sonuçtur. Bunu protesto ediyoruz." Grup sloganlarıyla onaylıyor; "Zamlara Hayır", "Vergilere Hayır..." Yürüyüşe geçiyorlar...

Yürüyüşte daha çok kadınlar yer alıyor. Savaşın en ağır faturasını ödeyen kadınlar... Eşini, çocuğunu askere gönderen, mutfaktaki tencerenin yoksulluğunu gören kadınlar... Yürüyorlar... "Özelleştirmeye Hayır", "Çöp Vergisine Hayır", Bu arada insanlar evlerinin önünde,

pencerelerinde protestocuları izliyorlar... Onlar bağıyor "Halkımız Saflara", "Halkımız Saflara" Bu arada kadınlar tek tek, gruplar halinde yürüyüşe katılıyorlar. 10 yaşlarında bir çocuk yürüyüşçü çocuklardan birine soruyor, "Nereye gidiyorsunuz?" Gülsuyu yürüyüşçü çocuk ve müzice "Düğüne... Sende gel"

Ellerinde taşıdıkları dövizlerle öfkelerini haykırıyorlar... "Çalışan biz, üreten biz, aç kalan yine biziz", "Yaşam Koşullarını Düzeltmek İs-

tiyorsan, Özgürlük İçin Savaş", "Emeğin Ve Özgürlüğün İçin Dövüş", "Kurtuluşumuz Birliğimizdedir", "Krizin Yükünü Patronlar Odesin", "Savaş Bütçesine Hayır", "Kürt Halkına Atılan Bombalara Seyirci Kalma", "Zamlar Geri Alınsın, Yeter Artık"

Yürüyüş sürüyor. "Hükümet İstifa", "Savaş Ülkesi İstemiyoruz", "Zamlara Karşı Omuz Omuz", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganlarıyla, protestocu Gülsuyu halkı sokaklarda... İzleyicileri oldukça fazla... Herkes birbirine soruyor merakla "Ne oluyor?" Topluluk Fatma Hanım Meydanı'na geldiğinde sayıları 250'ye ulaşıyor. Kadınlar zılgıt çekiyor ve halaya duruluyor. Halay çekenler "Zamlara Hayır", "Savaş Ülkesi İstemiyoruz" sloganlarını ritimle atarak, halayın müziğini oluşturuyorlar. Sonra tekrar alkışlarla yürümeye başlıyorlar. Pazar başına gelindiğinde eylem sona erdi. O arada pazarın aşkın, eylemcileri izliyorlardı. "Vatandaşın zamları protesto etmesi hakkı. Bu iyi bir şey. Daha önce insanlar kilolarla yiyecek alırlardı. Şimdi gramlarla uğraşıyoruz. 250 gram domates, 100 gram biber alanlar çoğunlukta." diyor pazarcı Adil Ayhan.

Eylemi bitirip dağılmakta olan topluluğa polis müdahale etti. 5 kişiyi gözaltına aldı. Gözaltına alınanlar bir süre sonra serbest bırakıldılar...

EGEMENLERİN YÜKSELEN FERYADI:

"Huzur kenti elden gidiyor"

Konya/Özgür Gelecek- Halkımız için; olsa olsa utanılacak bir durum sayılabilecek bir ünvanı çıkarıyor sırtından Konya'mız.

7 Şubat akşamı, İhsaniye'deki olanları anlatan arkadaşımızın heyecanını, sanırım herkes yaşadı o semtte.

"-Cunta geldi sandım kirvem!" Jandarmalar, mahallede genel arama yapıyordu. Ve son bir haftadır şehirde alınan güvenlik önlemleri hiçbir dönemde alınmamıştı. 3 Şubat'ta 2 milyarlık sarraf ve; 6 Şubat'ta 322 milyonluk, İhsaniye tekel satış deposu soynunu ardından yaşanıyor bunlar. Kentin her yanı polis kaynıyor.

Aynı gün bölgenin faşist mafya babalarından bir kişi adliye önünde vurularak öldürülüyordu.

8 Şubat'ta bu kez Akşehir tekel satış deposu soyuluyordu. 280 mil-

yonu alanlar kayıplara karışıyordu. Uzun süredir Konya semalarında iki de bir görmeye alıştığımız TKP/ML-TİKKO pankartlarını, dağıtılan bildirilerini ve diğer eylemlerini de düşünürsek yönetenlerin telaşı yerindeydi.

Yerel medya, vali, bölgeyi ziyaret eden İçişleri Bakanı ve bilimüm devlet erkanından ağızbirliği aynı feryad yükseliyordu.

"Huzur kenti elden gidiyor"

"İzin vermeyeceğiz"

Egemenlerin derinleşen bunalımı ve buna bağlı olarak yaşadığı yönetim krizinin Konya'ya yansması doğaldır.

Halkımızın yükselen mücadelesi ve buna bağlı olarak egemenlerin topyekün saldırılarının Konya'da yaşanmaması düşünülemezdi.

Hele bu mücadele halkımıza karşı geliştirilecek katliamlarda kullanılmak için yaratılıp korunan

(Konya) gibi bir ilde veriliyorsa, devlete karşı yönelen eylemlilikler daha rahatsız edici ve devletin saldırıları da bir o denli pervasız oluyor.

Soygunları fırsat bilen devlet güçleri kentte terör estirdiler:

Yüze yakın, sokaktan, kahveden insanları gözaltına aldılar.

-İHD, ÖZGÜR-DER sudan sebeplerle kapatıldı.

-Devrimci demokrat bir mevzi olan Güneş Kitabevi'ne sık sık uğrayan polis, üç okurumuzu gözaltına aldı.

-Ayrıca kimi okurlarımızın evlerine, rahatsız etmek ve psikolojik baskı oluşturmak amacıyla, "ziyaret"lerde bulundular.

Gelişebilecek yeni saldırılara karşı uyanık olunması, demokratik platformlarda bu saldırılara karşı durulması acil önem taşımaktadır.

Patron-ağa devleti zulüm rekortmeni

Elbistan/İstanbul/Özgür Gelecek- Uluslararası İnsan Hakları Sözleşmesi gibi insan haklarını koruyan sözleşmelere imza atan, demokrasiden sıkça bahseden faşist TC, halka zulümden başka birşey vermiyor.

Gözaltında veya cezaevlerinde, 1990'da 9, 1991'de 19, 1993'te 18 kişi katledildi. İşkence nedeniyle, 1990'da 8, 1991'de 253, 1992-93'te 565 kişi tedavi merkezlerine başvurdu. Gösterilerde ve topluluk üzerine ateş açılması sonucu 1990'da 8, 1991'de 32, 1992-93'te 44 kişi katledildi. 1990'da 5, 1991'de 22, 1992-93'te 105 insan infaz edildi. Sözde faili meçhul, bizzat faili malum cinayetler ise 1989-91 arası 42, 1992'de 362, 1993'ün Eylül ayına kadar 269. "Dur ihtiarına uymama" sonucu katledilenlerle sağ yakalandıktan sonra küllümlerle zehirlenmiş sayılan

ise şöyle: 1991'de 44, 1992'de 103, 1993'ün ilk 6 ayında ise 22.

İHD'DEN 10 BİN İMZA

Terörle Mücadele Yasası da, devletin işlediği bu cinayetlere meşruluk kazandırmak için iyi bir zemin teşkil ediyor.

5 Şubat günü İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi, TBMM'ye 10 bin imza gönderdi. Terörle Mücadele Yasası'nın kaldırılması için başlatılan imza kampanyası çerçevesinde toplanan imzaları İHD'liler Galatasaray Postanesi'nden postaladılar.

İmzalar gönderilmeden önce İHD'nin idamlarla ilgili hazırladığı özel bültenin dağıtılmasını polis engelledi. Basın açıklamasının yazılı yapılmasına da polisin izin vermesi üzerine, sessiz olarak polisin bültenini dağıtımını engelledi. Terörle Mücadele Yasası'nın yürürlüğe girdiği '91 yılından bu yana "faili meçhul" cinayetlerin, gözaltında kayıpların, yargısız infazların, zindanlara doldurulan gazeteci, yazar, sanatçı ve sendikacıların yanı sıra, yayın ve kitaplara verilen cezaların endişe verici boyutlara ulaştığı belirtildi. Ayrıca açıklamada, Terörle Mücadele Yasası'nın düşüncesi, basın ve örgütlenme özgürlüklerine getirdiği baskılar yeterli değilmiş gibi, yeniden meclis gündeminde bu yasadaki daha vahim bir yasa taslağının tartışıldığı vurgulanarak, "Artık hiç kimsenin şüphesi yoktur ki, TC. Devleti MGK tarafından yönetilmektedir. Ülkenin siyasi iktidarı alınan kararların uygulayıcısı durumundadır" denildi.

Daha sonra toplanan 10 bin imza, polisin telsiz seslerinin de eşlik ettiği Toplumun sesinden TBMM'ye gönderildi.

Süleyman Cihan'ın eşini yitirdik

Özgür/Gelecek- 4 Şubat günü Süleyman Cihan'ın eşi Beser Cihan ailesinin ve değişik siyasi çevrelerden yaklaşık 700 kişinin katıldığı bir törenle toprağa verildi. Şişli Camii'nde kılınan öğle namazından sonra Feriköy Mezarlığı'nda toprağa verilen Beser Cihan'ın cenaze töreninde tüm devrim şehitleri anısına saygı duruşunda bulunuldu. Beser Cihan, 1981 yılında İstanbul'da işkencece katledilen TKP/ML Genel Sekreteri Süleyman Cihan'ın eşi idi. Süleyman Cihan egemen güçler için tehlike, dostları için inancın, kararlılığın sembolü olmuş komünist bir önderdi. 12 Eylül faşizmi için yok edilmesi gereken bir tehlike idi. Bunun için yakın çevresi, öğretmen olan eşi Beser Cihan sürekli gözetim altında tutuldu. Bundan sonuç alamayan egemen güçler, Beser Cihan'ı ve çocuklarını gözaltına aldılar. İşkencelere tabi tutular. Kızı Eylem Cihan'a yoğun işkence yapıldı. Faşizmin bu oyunu da bes para etmedi. Beser Cihan, uzun süredir karaciğer rahatsızlığı nedeniyle İsviçre'nin Zürih kentinde tedavi görmekteydi. Süleyman Cihan'ın mezarının yanında toprağa verilen Beser Cihan, eşinin ölümünden sonra çocukları Eylem ve Cemil'i tek başına yetiştirmeye çalıştı. 1992 yılında Yeni Demokratik Kadın Derneği ile ilişki kuran Cihan'ın, rahatsızlığı onun bu faaliyeti gelişmesini engellemiştir. Türkiye'de uzun süre gördüğü tedavilerden olumlu sonuç alamayınca 8 ay önce İsviçre'ye gitmişti. Siroz teşhisi konulan hastalık onu 2 Şubat günü aramızdan ayırdı. Cenaze, töreninde, Süleyman Cihan da yapılan kısa bir konuşma ve saygı duruşuyla anıldı. Dostları ve ailesi Süleyman Cihan'ı kırmızı karanfellerle selamladılar.

Çaresizliğe çaresiz çözüm: İhbarcılık

Kayseri/Özgür Gelecek- TC'nin yaşadığı ekonomik ve siyasi bunalım kendini döviz borsalarında, faizlerin yükselmesinde, enflasyonda ortaya koyarken, diğer yandan asker içerisinde gün be gün huzursuzluklar, intihar ve firarlar artıyor. Tabii bu arada çözümlerden de geri kalınmıyor. Her zaman yaptıkları gibi seçim meydanlarında içi boş ismi hoş vaatlerde halk oyna getiriyor.

Zaman ilerledikçe Türkiye'deki gerçekliği daha net gören halk artık evlatlarını sürdürülen kirli satışa alet etmek istememektedir. Bunu gören egemenler yeni askerlik yasasıyla baskı ve zorla halk çocuklarını askere götürme, kaçağları da hapis cezasıyla cezalandırma ve onunlada kalmayarak asker kaçağı olan kişileri yanında çalıştıran patronları da aynı hapis cezasına çarptırma gibi; insan hak ve özgürlüklerine uymayan çarpık, özünde halka düşmanlığını ortaya koyan bir yasa çıkarıyor.

Bu yasanın içeriğini içeren Askerlik Şube Başkanlığı imzalı, DUYURU başlıklı bir metin Kayseri'nin çeşitli yerlerine genelde halkın görebileceği yerlere asıl-

mıştır. İçerik olarak insanları ihbarcılığa yönlendiren ve bu görevi çoğunlukla muhtarlara yükleyip diğer yandan da doğru bilgi vermeyenleri tehdit etmektedir.

Asılan metinde ilk cümle şöyle; "Her Türk vatandaşının asli görevlerinden birisidir." Sonra devam ediliyor. "Havasını soludukları ekmeğini yedikleri, üstünde huzurlu bir yaşam sürdürdükleri bu vatan toprağına olan borçlarını ödemeleri askerlik görevini zamanında yapmalarıdır." Anlaşıldığı gibi; Halkın çok huzurlu olduğu ve tüm ekmeğini vatanın karşılığı belirtiliyor. Çok komik. Bununla da kalmıyorlar. Gün be gün zehirledikleri "havaya da" sahip çıkıyorlar.

Yeni çıkarılan askerlik yasasının içeriğini hapis cezaları doldurmuştur. Duyuru su açıklamalarla devam ediyor; "Askeri Ceza Kanunu'nun 63 maddesine göre asker kaçağı durumundaki yükümlüler 3 aydan 1 yıla, yoklama kaçağını yanında çalıştıran patronlarında aynı kanunun 75. maddesine göre 3 aydan 1 yıla, olağanüstü hallerde 6 aydan 2 yıla, tekerüründe 7 yıla

kadar cezalandırılacakları ve bu cezanın tecil edilmeyeceği bilinmelidir." İşte halkın ne kadar huzurlu olduğu yasanın çıkış mantığından ibarettir.

Bunu okuyan insanların o zehirli havasını soludukları vatanın şu anda yine zehirli ekmeğini yiyebilecekleri ve böylece çok huzurlu ve mutlu (şu anda olduğu gibi) (!) olacaklarını düşünecekleri inandırıcıdır.

Bu çarpık yasayı seçim meydanlarında ortaya attıkları halka yutturdukları vaatlerle sıkıştırma çalışıyorlarsa da bu sökmeyecektir.

Bu yasayla birlikte işverenlerin yoklama kaçağı olanları çalıştırmamaları sonucu, var olan işsizliğin artması, sigortasız işçi çalıştırımının artması, patronların kaliteli zaman eleman bulamamaları vb. yaşanması kaçınılmazdır. Bu tikanıklığın, olumsuzlukların hepsi sömürü düzeninin yavaş yavaş tehlikeye girmesi, sömürücülerin sömürülerini daha iyi yapamamaları, bununla birlikte siyasi ve kültürel yapısının çökmesinin bir sonucudur.

Yanlış eylemler, halkı koruculuğa itiyor

Elbistan/Özgür Gelecek- Maraş'ın Elbistan ilçesine bağlı İncecik köyünde kahve tarandı. 3 Ocak günü, akşam saat 19.30 sıralarında kahveye atılan 2 elbombasından biri patladıktan sonra, kahve otomatik silahlarla tarandı. Bekir Semmen isimli köylü ölürken, Müslüm Çiği, Yusuf Demir, Menaf Bakırcı, Mehmet Özcan, Hasan Aslantürk, Ebubekir Güzel, Abdullah Fırtına ve Mehmet Avas yaralandı. Yaralılar Elbistan Devlet Hastanesi'ne kaldırıldılar. Eylemi, ARGK gerillalarının yaptığı ileri sürüldü.

Bölgede son 1 yıldır, ARGK gerillalarının yanlış eylemleri sonucu korucu olmak isteyenlerin sayısında önemli artışlar oldu. ARGK'nin, eylemlerini Alevi köylerine yakın bölgelerde yapmaları, devlete Sünni köylerde koruculuğu geliştirmek için yarar sağladı.

Daha önce de Öz Elbistanlılar otobüs firmasının bir otobüsü Gaziantep seferini yaparken, Elbis-

tan'a bağlı Sevdilli köyü yakınlarında taranmış, 1 yolcu ölürken 6 yolcu yaralanmıştı.

ARGK eylem yaparken otobüste veya kahvede halktan insanlar olduğunu hiç düşünmemektedir. Dolaylı da olsa halk arasında Alevi-Sünni ayrımını körüklemekte, halklar arasındaki kardeşlik duygularını zayıflatmaktadır.

GERİLLAYA ULAŞAMAYAN ASKER KÖYLÜYE SALDIRIYOR

Öte yandan, Elbistan'a bağlı İncecik kasabasına ARGK gerillalarınca yapılan baskından sonra, askerlerin yöre halkına yaptığı baskılar artmaya başladı. Kendiliğinden teslim olan ARGK gerillası Ahmet Vural'ın verdiği isim üzerine Altınyaprak köyünü saran 1000 kadar asker, evleri basarak, Ahmet Teke isimli köylüyü alıp, Söğütlü Çayı-Şerefli mevkiine götürerek suda boğmak istediler.

Olay, boyalı basında, 27 Ocak günü şu şekilde yer aldı. "Elbistan'ın Söğütlü Çayı-Şerefli mevkiinde suyu geçerken, yüzme bilmediğinden dolayı suda boğulurken askerler tarafından kurtarılan PKK'lı Ahmet Teke, Elbistan Devlet Hastanesi'ne yatırıldı.

Olay üzerine Ahmet Teke'nin babası şu açıklamayı yaptı: "Köyümüz Altınyaprak'a gelen 1.000 kadar asker, evimizi çevirerek oğlum Ahmet Teke'yi sordular. Öğlumda, Bursa'da çalışmadan yeni geldiğinden evdeydi. Ayrıca bize Ahmet Vural'ı tanıyıp tanımadığımızı sordular. Biz de tanıdığımızı, evimize bir defa geldiğini söyledik. Askerler de "Onlar da sizi tanıyor." diyerek oğlumu götürdüler. Askerler oğlumu Söğütlü Çayı Şerefli mevkiine götürerek, suda boğmak istemişler. Oğlum şu anda Elbistan Devlet Hastanesi'nde yatmaktadır. Hayatından endişe etmekteyiz."

Devlet saldırıları, İzmir'de kinandı

İzmir /Özgür Gelecek- T. Kürdistan'ında devlet eliyle gerçekleştirilen ve Hizbullah'a yüklenen cinayetlere bir yenisi daha eklendi.

Dr. Şehmuz Akın'ın öldürülmesine ilişkin İzmir'de doktorlar ve çeşitli meslek örgütlerinden tepkiler artarak devam etmektedir.

En son İHD İzmir Şube Başkanı Dr. Yeşim İşlagen ve Tüm Sağlık-Sen İzmir Şube Başkanı Dr. Ali Gül yaptıkları açıklamada " Bu olayda yerel kaynaklardan alınan bilgiye göre Şehmuz Akın, Hizbullah tarafından öldürülmüştür. Ancak biz bu cinayetlerin Kontrgerilla tarafından işlendiğini düşünmüyoruz. O bölgede çalışan doktorlardan meslek onuruna yakışmayacak biçimde işlenen suç ortak olmaları isteniyor. Mesleki anlamda bu mümkün değildir. Bizler bütün bu faili meçhul cinayetleri kınıyoruz." diyerek tepkilerini dile getirdiler.

Ayrıca İzmir Tabip Odası yetkilileri; Başbakanlığa, İçişleri Bakanlığı'na ve Sağlık Bakanlığı'na

dilekçe göndererek Kürdistan'da faili meçhul cinayetlere kurban giden doktorların katillerinin bulunmasına ilişkin girişimleri kendilerine aktararak hekim camiasını aydınlatmasını istedi.

SOSYALİST BASINA YÖNELİK SALDIRILAR TEPKİYLE KARŞILANDI

Devlet; genişletmek istediği anti-terör yasasının nüvelerini sosyalist basına yönelik saldırıları gerçekleştirerek sergilemektedir.

Son günlerde Özgür Gelecek Ankara bürosunun basılıp mühürlenerek muhabinin tutuklanması, Tokat bürosunun basılması, Medya Güneşi Adana ve Diyarbakır bürolarının da basılarak Adana bürosunun arşivine el konulması, Barikat dergisinin Adana bürosunun basılması, Azadi gazetesinin Diyarbakır bürosunun basılması, Devrim dergisinin İstanbul bürosunun basılması ve Zonguldak temsilcisinin gözaltına alınması,

Özgür Halk dergisinin yazarıleri müdürün hakkında gıyabi tutuklama kararının çıkması, Özgür Gündem gazetesinin 35 çalışanının tutuklanması, Gerçek dergisinin Adana Bürosu'nun basılması su saldırıların kanıtıdır.

Halkın özgür iradesiyle yaşam bulan ve herşeyiyle halkın olan sosyalist basına karşı gerçekleştirilen bu saldırılar ve baskıları İzmir Sosyalist Basın Güçbirliği bir basın açıklaması yaparak kinandı. "Yüzlerce basın emekçisinin tutuklanması, gözaltı işkence, trilyonlarca lira para cezası, binlerce yıl ağır hapis cezası, toplatma el koyma ve son icadı basın bürolarının mühürlenmesiyle devlet sosyalist basına karşı bir terör estinmektedir." diyerek sosyalist basına yönelik bu saldırılara karşı kamuoyunu duyarlı olmaya çağırdı.

Ayrıca Sosyalist Basın Güçbirliği Özgür Gelecek Ankara bürosunun mühürlenmesini devletin basın alanına saldırılarının "son icadı" olarak değerlendirdi.

Özgürce

İsmail Yıldız

Yalçın Küçük nereye?

Kendileri Quo Vadis? demeyi tercih ederlerdi ama ben Türkçe söylemeyi uygun buluyorum: Yalçın Küçük nereye?

Esas olarak 12 Eylül Askeri Faşist Cunta döneminde kamuoyunda genişçe tanınmaya başlanan Y.K. değişik davranış tarzı ve düşünceleriyle kendisinden sıkça söz edilen birisi oldu.

İktidara geldikleri günün sabahında ezanı susturacakları şeklinde özgün ve bulunmaz yücelikte (!) düşüncesini açıklayarak sosyalistleri halk nezdinde kötü konuma düşüren Y.K. boyunundan eksik etmediği kırmızı kaşkolü ve govmenvari konuşma tarzıyla da hep dikkatleri üzerine çekti. Özellikle başka aydınların dikkatleri üzerine çektiği dönemlere denk gelen aykırı ve uç çıkışlarla gündeme giren ve dikkatleri kendi üzerine çeken Y.K'nin siyasal tarihi TIP-TKP çevresinde başlayıp sürse de, bugün "Kardeşim Apo" söylemini kullanarak ünlendi!

80'li yılların sonlarına doğru THKP-C çevrelerine "teorik önderlik" soyundu, amacına ulaşamadı. Kendisinden o popülarite esingendi. Popülarite'nin sahibi uyandı ve bunu engelledi. Şimdi, "Türkiye devrimine çok güveniyorum. Çok ilginçtir, Abdullah Özalın'da çok güveniyor" vb. konuşmalarla ilgi çekmeye devam ediyor. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi'ne destek mi verdiği yoksa onun etkinliği arkasına sığınarak üne ün mü katmak istediği hayli tartışma götürülecek olan Y.K.; TV izlememesiyle, izlediğinde ise TV'ye arkasını dönüp, eğilip bacalarının arasından izlemesiyle ve kendi yazdığı yazıyı bir kez dahi okuyup kontrol etmemesiyle ünlüdür. Zira "günde 48 saat" çalışmakta, gece bile uyumak amacıyla, konsantrasyonunu bozmak için saatlerce elinde uzaktan kumandayla zapping yapmaktadır. Bunları açıklamaktan ve yazmaktan da sonsuz ber zevk almaktadır.

Fakat bunca yoğun çalışan, yoğunlaşan ve zekice üretken olan YK nedense Türkiye'yi terkediş Paris'e yerleşme nedenlerini açıklarken oldukça zorlanmıştır.

Demirel'in Cumhurbaşkanı olduğu yerde bulunmama gerekçesini söylediyse de, birilerinin, o kararını açıkladığında Demirel'in henüz Cumhurbaşkanı olmadığını hatırlatması gecikmedi. Yine de YK bunda ısrar etti. Buna, Çiller'in başbakan olması ve Manukyan'ın kadın vücudunu satarak vergi rekortmeni olması gerekçelerini de ekledi.

Kişisel tercih ve gerekçe olarak bunlar ortaya sürülebilir, yaşayacağı ülke tercih edilebilir. Demirel ve Çiller'in daha kararından önce o görevlerde bulunmadığı, Manukyan'ın ise yıllardır zaten bu konuda olduğu gerçeği es geçilebilir, önemsizdirler, ancak, YK'nun giderken yaptığı saygısızlık affedilemez. Mücadele gereği gidiyor ve böylece daha fazla yükselttiği havalarıyla ve de üstelik çağrı yaparak herkese bunu öneriyor.

Ülkede kavga kızışmaktadır TC gerilla saldırılarıyla bunalmış durumdadır. Morali bozulmakta, ordu içinde de baskılı artmaktadır. Özel ordu kurmaları, askerlik süresini uzatmaları bu durumun göstergelerinden bazılarıdır. İşte, çaresizliğin kör cesareti de faşizmi gıcıklatmakta, daha fazla saldırıyı gündeme getirmektedir. "Topyekün saldırı" ya da "alçak şiddetli savaş" adı altında basırcuların saldırıları göğüslemek ve püskürtmek için gerillasından öğrencisine; sendikacısına; işçi-memur, esnafına; DKÖ üyelerine; devrimci-demokrat basın çalışanlarına, aydınlarına kadar herkes üzerine düşeni yaparak şimdi bir kez daha direnişle yüzleşiyor. Ve herkes gücü oranında buna hazırlanmaktadır.

Bu koşulların hazırlık sürecinde yönünü Paris'e dönen YK, ülkede Demirel, Çiller ve Manukyan'ın durumlarını gerekçe edinirken neden mücadeleyi sürdürdün ve yükseltmeleri gerekçe yaparak kalma kararına varmamıştır? PKK'nın ulusal, TKP/ML'nin sınıfsal temelde yükselttiği mücadele ve TC'nin saldırılarını göğüsleme ve püskürtme çalışmalarının içinde olma tercihini yapmamıştır? Zulüm varsa, direniş de vardır. Zulüm gerekçeyse, direniş de gerektirir, olmalıdır da. Bu gerekçelerle ülkede kalma kararı diğerinden daha mı sağlamdır, anlamsızdır? Devrimcilerin mülteçliğe karşı yoğun mücadele yürütüp, herkesi ülkeye, sınıf savaşına katılmaya çağırdığı, mülteçiliğin belini kırdığı ve insanların coşkuyla isteyerek ülkeye geldiği koşullarda YK'nun pozisyonu kötüdür.

Bütün üstten konuşmalarına karşın aşağılık kompleksine kapıldığı belli olan ve hep kendine "güçlü" olanın destekçisi olmaya çalışan YK'nın kurnazlığı gözden kaçmıyor. Merak ediyorum, "Türkiye devrimine çok güveniyorum. Çok ilginçtir A.Özalın'da çok güveniyor" diye Apo'yu kendi peşinden getirirken YK doğruyu tersyüz ediyor mu? diye. Çok bilmiş, çok uzak görüşlü olduğunu yazar YK'nın, yaşanan olayı daha önceden kendisinin zaten söylediğini okuduğumda, dincilerin bütün teknik buluşların zaten kuran'da yazdığı söylemlerini hatırlıyorum.

Rusya'da sarhoş askerler darbe yapmaya kalktıklarında-ki, sonradan, Yeltsin'in bunu kullanarak kendi yerini sağlamlaştırıldığını gördük kutlama açıklamaları yapmasından pek söz etmeyen YK, bugün sığındığı Kürt ulusalcılığı koruganında Paris'ten ahkam kesmeye, kendi başına hiçbir şey'liğini görmeden dersler vermeye başlamıştır. Öyle şaşırmıştır ki, (aslında bu sözcük YK için olağanlığın ifadesidir) kendisini savaş kurmayı sanmakta ve gaflet içinde, devrimci bir savaşta olmaması gereken eylem biçimlerini savunmaktadır. Kuşkusuz savaşın savunulan ekonomik kaynaklarına karşı eylem savunulur ancak "her türlü eylem" (27 Ocak '94 Gündem) savunulamaz. Halktan insanlara zarar veren eylemler, ki, son zamanlarda yoğunlaşarak metropol alanlarında da yapılıyor, bilinmelidir ki halkların kardeşliğine sığınan birer kurşun işlevini de görmektedir. Faşist TC'nin azgın zulmünü gerekece göstererek bunu savunmak anlamsızdır. YK'ya "kör" de demiyoruz ama yeniden Fransa'ya yerleşme olayına dönersek;

Fransa sömürgeci ve dünya halklarının düşmanı emperyalist bir devlettir. Bu sömürgeci siyaseti yürüten bir devlet başkanı ve başbakan Fransa'da da var. TC'ninkilerden biraz fazla "zeki" olmaları çok mu önemli. Yine Paris'te fahişeler. Eger YK'nın söylemediği başka nedenleri yok ve gerekçeleri bunlarsa, söylemek zorundayım ki, arada tek fark kalyor, o da; Türkiye'de Manukyanın vergi rekortmeni olması, Fransa'daki meslektaşının ise vergi rekortmeni olmamasıdır!

Öyleyse, bu fark için de değer mi diye sormak gerekiyor, soruyorum!

Belediye-İş 2 no'lu Şube kongresini yaptı

İstanbul/Özgür Gelecek- 5 Şubat günü, Belediye-İş 2 No'lu Şube 5. Olağan Genel Kurul toplantısını yaptı. Aksaray'da Özsaray Düğün Salonu'nda yapılan genel kurul oldukça hareketliydi. 160 delegenin katıldığı genel kurulda Hasan Gülüm ve muhalefet İsmail Çavuşlu başkanlığında iki liste yönetime aday oldu. Listelerde yer alan delegeler sendikal anlayışlarını açıkladılar. Delegelerden Ali Diri, işçinin yanında yer almayan, işçinin sorununa sımsal nitelikte bakamayan anlayışların sendikal mücadelede yer almaması gerektiğini savundu. Hasan Gülüm'ün listesinden yönetime aday olan Hulusi Bilge, sen-ben kavgası yapmayan, işçiyi bölmeyen, sınıf ilkelerinden taviz vermeyen bir yönetim oluşturmak istediklerini açıkladı. Muhalefet grubun Hasan Gülüm'ün hazırladığı liste için "akraba listesi oluşturmuş" suçlamasına, Gülüm'ün verdiği, "Evet bu bir akraba listesidir, çünkü bütün işçiler benim akrabamdır" yanıtı alkışlarla karşılandı. Çeşitli delegelerin konuştukları genel kurulda seçimi Hasan Gülüm'ün grubu kazandı. Yönetime Serdar Yıldız, Hulusi Bilge, Ali Akdoğan, Ali Gül, Baki Fırat ve Cafer Yılmaz seçildi.

Tüm Maliye-Sen Kayseri Şubesi'nin 2. Kuruluş Yıldönümü

Kayseri/Özgür Gelecek- Tüm Maliye-Sen Kayseri Şubesi'nin 2. Kuruluş Yıldönümü, 6 Şubat'ta Kayseri Belediye Düğün Salonu'nda kutlandı. 400'e yakın kişinin katıldığı geceye Eğitim-Sen, Sağlık-Sen ve Tüm Bel-Sen de katıldılar. Tüm Maliye-Sen Kayseri Şube Başkanı Zakir Altun yaptığı konuşmada; grevli toplu iş sözleşmeli haklarını muhakkak alacaklarını söyleyerek şunları belirtti: "Sendikamız Tüm Maliye-Sen özeldir maliye çalışanlarının haklı mücadelesinde; genelde tüm kamu çalışanlarının grevli toplu iş sözleşmeli sendikal mücadelesinin ön saflarında yerini alarak mücadele hattının doğruluğunu kanıtlamıştır." Sendikamızın çalışanlarına ve demokratik kitle örgütleriyle olan dayanışmaya da değinen Altun, bugüne kadar öz güçlerine dayandıklarını, ırk, dil, din ve düşünce ayrımı yapmadıklarını dile getirdi. Kalıcı kazanımların ancak kitlelerin örgütlü gücüyle alınabileceğini vurgulayan Zakir Altun, bugüne kadar yaptıkları çalışmalarını şöyle dile getirdi: "İki yıllık geçmişimize baktığımızda; siyah giyinme, kokart takma, basın açıklamaları, Ankara yürüyüşü gibi eylemler, 1993'te birlikte paneller, mitingler, 21 Mayıs Maliye Bakanı'nı Toplu Sözleşmeye Çağırma eylemleri, 15 Temmuz'da, 26 Temmuz'da, 13 Ocak'ta iş bırakma eylemlerine dönüşmüş; üye olsun olmasın tüm maliye çalışanlarının kitlesel desteğini sağlamıştır." Konuşmadan sonra müzik dinletileriyle eğlenen Maliye-Sen'ciler, güzel bir kaynaşma sergilerken, coşku içinde dağıldılar.

DİSK VE TÜRK-İŞ'E İŞÇİLER GÜVENMİYOR Düzen yanlısı sendikalar sallantıda

Ankara/Özgür Gelecek-Ankara Demokrasi Platformu'nun düzenlediği, özelleştirmeye, sendikalaştırmaya karşı mücadele mitingi, 29 Ocak tarihinde Ankara-Kasalar'da yapıldı.

Türk-İş, DİSK, KÇSP ve TMMOB'a bağlı 60 kadar sendika, meslek odası ve DKÖ'nün katıldığı miting, 10-12 bin kişiyle gerçekleştirildi.

Etlik garajlarda toplanan kitle, oluşturulan kortejle, Kasalar mevkiine kadar pankartlar ve sloganlarla yürüyüşe başladı.

Coşkunun oldukça düşük olduğu mitinge, işçi sendikalarından Harb-İş, memur sendikalarından ise Eğitim-Sen'in en fazla kitleyle katıldığı gözlemlendi.

Sakarya Meydanı'nda memurların toplanması karşısında yoğun tepki alan polisin fazla bir baskı hissettirmede mitingte, polislin ara sokaklara ve miting alanına yakın yerlere mevzilendiği gözlemlendi.

Kitlenin taşıdığı pankartlar ve sloganlar, iktidarın uygulamalarını yöneliktir ve çok çeşitlilik arz ediyordu.

Mitingde, "anti-terör" yasası, faali meçhul cinayetler, özelleştirme, sendikalaştırma, kirli savaş, sosyalist basın üzerindeki baskılar ve Sivas katliamı pankartlar ve sloganlar ile protesto edildi.

Bu arada atılan ilginç sloganlara da rastlanıyordu.

Memurların Sakarya Meydanı'nda toplanması sırasında, elinde megafonla memurlara meydan okuyan ve kendisi de bizzat memur döven Ankara Emniyet Müdürü Orhan Taşanlar sloganların hedefi oldu. "Ankara'nın Kovboyu, Çık da Görek Boyunu!" ve "Memur Burada Delikanlı Nerede?" sloganları ile Taşanlar'ı arayan memurlar polise kafa tuttular. "Tek Yol Devrim" sloganlarının atıldığı mitinge beyaz önlüklü ile katılan Florence Nighthale direnişçilerinin attığı "Yaşasın Nighthale Direnişimiz!" sloganı, kitlede de "Nighthale İşçileri Kalkanız Değildir!" sloganı ile cevap

Ankara-Kasalar'da yapılan miting öncesi DİSK ve Türk-İş ağaları "Miting iptal edildi." yalanını söylediler.

buldu.

Mitingde bir konuşma yapan Harb-İş Ankara Şubesi 2. Başkanı ve Ankara Demokrasi Platformu sözcüsü İbrahim Yalçın, devletin çalışanlara yönelik uygulamalarına değindikten sonra, "Yeni dünya düzeni dedikleri düzen çok çabuk iflas etmiştir. Dünya halkları bu düzene karşı çıkıyorlar, biz de çıkacağız!" dedi.

Yazdığı "Yarın çok geç olacaktır" yazısı nedeniyle aldığı 20 ay hapis cezası Yargıtay'da onaylanan, Petrol-İş Genel Başkanı Münir Ceylan'a mitingde söz hakkı verildi.

Mitingin ilk dakikalarından itibaren yoğun olarak miting alanını terk edenler oldu. Çiseleyen yağmurun etkisiyle tek tek dağılmaların ötesinde toplu olarak, pankartlarını toplayarak gruplar halinde terk ediler de gözleniyordu. Terzip komitesinin mikrofondan yaptığı çağrılara rağmen ayrılmalar devam edince, 10 binin üzerinde bir sayıyla başlayan miting 3-4 bin kişiyle bitti. Mitingin hemen başında mitingden çekilen Orkam-Sen Ankara Şubesi bu çekilmesine,

kendi bilgileri dahilinde olmayan siyasi partiler (İP-SBP) ve sosyalist basının katılımını gösterdiler. Bir kamu sendikası olan Orkam-Sen, işçilerin az sayıda gelmelerini de bir çekilme nedeni olarak gösterdi.

Devrimci grupların ve siyasi dergi okurlarının mitinge katılmamasından rahatsız olan bazı sendikaların çareyi mitingi terk etmekte buldular. Bu tür gruplara karşı mücadele edilmesini gerektiğini söyleyen bir kaç sendikacı, bir dahaki miting öncesi bu grupların uyarılması, gerekirse miting alanına alınmaması gibi bir takım karşı devrimci olan pratikleri değerlendireceklerini(!) söylediler.

Bu konuda görüşünü bildiren Eğitim-Sen Ankara Yönetim Kurulu Üyesi Şenar Güner "Siyasi anlayışların orada kendilerini ifade etmeleri yanlış değildir. Eğer miting alanı bir arenaysa ve biz orayı gerekli nitelikte dolduramıyorsak, birileri dolduracaktır." dedi.

KONFEDERASYONLAR YALAN SÖYLEDİ

100 MİLYONLUK MAKİNE İŞÇİLERİN ELİNDE Metok işçileri grevde

Kayseri/Özgür Gelecek- Kayseri ilinin Sarioğlan ilçesindeki bir baraj yapımında çalışan işçilerin, aylardan beridir ödenmeyen aylıklarını alabilmek için başlattıkları grev ikinci ayını dolduruyor.

1991'de barajın ihalesini alan Metok şirketi, şantiyeyi kurduğu dönemden beri işçi aylıklarını üç-dört ay geciktiriyor. İşçiler aylıklarını ancak direnişe geçtikten sonra alabiliyorlar ve bu adeta bir gelenek haline gelmiş.

Şirketin "teminat" diyerek kestiği birer aylıklarının yanı sıra kimi işçilerin dört, kimilerinin beş veya altı aydır aylıkları verilmediği için 150 işçi iki aydır grevde.

Grevci işçiler, şirketin makinelerine de el koymuş durumdadır. İşçiler, alacaklarını tahsil etmeden grevi sona erdirmeyeceklerini ve ellerinde bulunan şirkete ait 100 milyon TL değerindeki iş makinelerini de alacakları verilmeden kimsenin götürmeyeceğini belirttiler. Hatta, iş makinelerini alarak, şirketin başka bir şantiyesine götürmek üzere gelen bir TIR'ı da bağlayan işçiler, patrona karşı iyi bir kararlılık örneği sergilediler.

Her bir işçinin ortalama 10-15 milyon TL alacağı varken, şantiye yakınındaki Çiftlik kasabesindeki esnaflar, işçilere verdikleri veresi-

yelerin karşılığını alamadıklarından iflasın eşiğine gelmiş durumdadır. Fırının 70 milyon, bir bakkalın 120 milyon TL'lık alacağı birikmiş. Birçok esnaf ise, artık veresiye satış yapmama kararı almışlar.

120 milyon TL'lık alacağı olan bakkalla görüştüğümüzde, tüm mallarının bitip tükenmediğini söyleyerek, işçilerin yanında her türlü eyleme hazır olduğunu belirtti. Ayrıca, bu sorunun işçilerin sorunu olmakla kalmayıp tüm bölge halkının sorunu haline geldiğini ifade etti.

Konuyla ilgili olarak görüştüğümüz şantiyede kalan tek yetkili, sordüğümüz soruları yanıtlamaya "yetkili olmadığını" belirterek sustu. İsrarımız üzerine, muhabirimize "Siz sorgu hakimi misiniz?" dedi.

Uzak yerlerde oturan işçilere sadece gidip-geliş ücretini karşılayacak kadar para vererek, işçileri hep oyalamışlardı. İşçiler ise, artık böyleleri "para gelecek" vb sözler duymak istemediklerini belirtiyorlardı. Kendilerine verilecek kısmi bir parayı da kabul etmediler. Haklı olarak tüm alacaklarını alana kadar iflas ettiler.

Mersin liman işçilerinden yürüyüş ve telgrafli protesto

Adana/Özgür Gelecek- Mersin liman işçileri 31 Ocak günü özelleştirme ve taşeronlaştırma politikalarını protesto etmek amacıyla, işyerlerinden postaneye kadar bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Postaneden de Ulaştırma Bakanlığı'na protesto telgrafı çektiler.

Mersin Limanı'nda çalışan Liman-İş sendikasına bağlı yaklaşık 1500 işçi, öğle saatlerinde işyerlerinden büyük postaneye kadar yürüdüler.

Yürüyüş esnasında polisin "sıkı güvenlik önlemi" aldığı gözlemleniyordu. Postaneye kadar yürüyen işçiler, yürüyüş esnasında sık sık "Hükümet İstifa!", "İşçi-Memur Elele Genel Greve!", "Yaşasın Halkların Kardeşliği!" şeklinde sloganlar atıldılar. Postane önünde toplanan 1500 işçiye hitaben bir konuşma yapan Liman-İş Mersin Şube Başkanı Fevzi Aslan, yanlış ekonomik ve sosyal politikaların bedellerinin başta işçi sınıfı olmak üzere tüm çalışanlara ödettirildiğini vurgulayarak, özelleştirmeye ne pahasına olursa olsun karşı çıkacaklarını, bunun demokrasinin yerleşmesi açısından bir zorunluluk olduğunu söyledi. Fevzi Aslan, "Siyasi iktidarın emir ve emrolarına

Bu kadar örgütün katıldığı mitingde katılımın yeterli düzeyde olmamasının bir nedeninin de konfederasyonlar olduğu öğrenildi.

Miting öncesinde DİSK ve Türk-İş'i telefonla arayan diğer illerdeki sendika şubelerin, konfederasyonlar tarafından mitingin iptal edildiği yalanının söylendiğini öğrendik.

Diğer illerde aynı yalanın söylendiği büyük bir ihtimal, fakat Hatay, Iskenderun ve Kars'tan konferansyonlarını arayıp, mitinge katılmak istediğini bildiren sendikalara, "Miting iptal edildi, boşuna gelmeyin" dendiği kesin olarak biliniyor.

Bu noktada fazla söze gerek duymadan, yorumu işçilere ve sendikacılara bırakıyoruz

İbrahim YALÇIN (Harb-İş Ankara 2. Başkanı ve ADP sözcüsü): Bu tür eylemleri beğenmeyen konfederasyonlarımız kendilerini Kaf Dağı'nda zannediyorlar. Sendika merkezleri, kendi sınıflarına ters düşüyorlar, sendika merkezleri kendi sınıflarına ihanet ediyorlar.

Çetin Uygur (Yeraltı Maden-İş Genel Başkanı): Ankara Demokrasi Platformumuzun üst örgütü durumundaki, merkezi anlamdaki Demokrasi Platformu'na mitinge katılması için çağrı yaptık, fakat son haftaya kadar cevap alamadık. Sonradan öğrendik ki, böyle bir eyleme katılmama ve desteklememe kararı almışlar.

DİSK, Tabipler Birliği ve TMMOB böyle bir mitinge katılmayacaklarını bildirdiler.

İçinde yaşadığımız dönemde tüm sarı sendikalar sallanıyor. Kitleler bunlara güven duymuyor, sessiz sessiz kıpırdanmaya başlıyor.

Gerçekten sallanmakta olan, düzen yanlısı, Türk-İş, DİSK, Hak-İş, TTB ve TMMOB bu eylemden rahatsız oldular.

Ankara Demokrasi Platformu, bağımsız çalışmasıyla, düzen ve devlete tavırlı olması nedeniyle bazı çevreleri rahatsız ediyor.

Ceytaş İplik Fabrikası'ndan atılan işçiler fabrikayı işgal etti

Adana/Özgür Gelecek- Adana/Ceyhan'da kurulu olan Ceytaş İplik Fabrikası'nda patron üretimi durdurmasına karşılık, işçiler de fabrikayı işgal ettiler.

31 Ocak günü işlerine gelen işçiler, fabrikanın üretime son verdiğini öğrenince işbaşı yapana kadar fabrika önünden ayrılmayacaklarını açıklayıp eylemlerine başladılar.

Ceytaş'ta toplam 600 işçi çalışıyor ve bunların büyük bir çoğunluğu DİSK'e bağlı Tekstil İşçileri Sendikası'na üye. Patron şirketin ekonomik krizinden dolayı üretimin zorunlu olarak durdurulduğunu belirtirken, sendika yetkilileri de kapatma girişiminin patronun fabrikayı taşeronlaştırmaya yönelik bir çalışması olduğunu belirtiyorlar.

Patronun tavrını protesto eden işçiler kriz gerekçesinin uydurma olduğunu, patronun asıl amacının işyerini sendikalı işçilerden arındırmak olduğunu belirterek 4 Şubat günü fabrikayı işgal ettiler. Fabrikanın bir takım araçlarının satılacağı haberi üzerine, fabrikaya giderek, giriş ve çıkışları kontrol eden işçiler, fabrikanın sahibinin kendileri olduğunu ve tek bir aracın dahi dışarı çıkmasına izin vermeyeceklerini söylediler.

İşgallerini işbaşı yapana kadar sürdüreceklerini belirten işçiler,

İşçiler "Ya iş başı yaparız, ya da buradan cesedimiz çıkar."

"Ya işbaşı yaparız ya da buradan cesedimiz çıkar!" diyorlar. Fabrika genel müdürü ile karşılıklı görüşmelerin sürdüğü ve konu hakkında hiçbir gelişmenin olmadığını belirten işçiler, görüşmelerden bir sonuç alınmaya kadar fabrikadan çıkmayacaklarını söylediler.

Ceyhan'ın candamarı olarak nitelenen ve 600 işçiyi barındıran Ceytaş'ın kapatılmasıyla ilgili olarak işçiler tepkilerini şöyle dile getiriyorlar: "Ekonomik kriz bahane edilerek işimizden atılıyor. 6 ay öncesine kadar kâr eden bir kuruluş nasıl olur da şimdi zarar eder? Biz

buna inanmıyoruz. Bizler tüm bu olayların gelişmesine seyirci kalan politikacılara diyoruz ki, seçimlerde bizden oy istemeye gelmesinler. Eğer oy için bize yardımda bulunuyorlarsa; yardım etmesinler. Oy kullanmayacağız. Seçimi boykot edeceğiz. 7 Şubat Pazartesi günü işten atılmamızı protesto etmek amacıyla çocuklarımızı okula göndermeyeceğiz, çünkü onlara ekmek götürmüyoruz. Nereden para bulacağız, onların okul ihtiyaçlarını nasıl karşılayacağız? Onlar çocuklarını Avrupalarda okuturken biz çocuklarımızı burada okutamıyoruz."

Burada çalışan işçilerin bir kısmının emeklilikleri geçmiş ve kıdem tazminatları ödenmiyor. Fabrikada kullanılan makineler teknolojinin gerisinde kalmış makineler. İşveren de bu makineleri işçilerin kıdem tazminatlarını kullanarak yenilemeye çalışıyor. Ceyhan'da bulunan esnaflar ise, Ceytaş'ın Ceyhan ekonomisine ayda üç milyar katkıda bulunduğunu belirterek, fabrikanın kapanması üzerine ekonomik kriz içine düştüklerini belirtiyorlar.

İşçiler oluşturdukları komitelerle direnişi gece de sürdürebilmek için direniş çadırlarını fabrika önüne kurdular. İşçiler her sabah belediye ve sürücü kurslarından temin edilen servislerle fabrika önüne gelecek, akşama kadar eyleme katılıyorlar. Akşamları da nöbetleşe 50 işçi direniş çadırlarında kalıyorlar.

DİSK'e bağlı Tekstil Sendikası Ceyhan Bölge Temsilcisi Nuri Toprak ve Teksif Sendikası Ceyhan Bölge Temsilcisi Mahmut Polat, işçilerin Ceytaş'tan atılmasını sermayenin taşeronlaştırma ve işsizleştirme oyunlarının bir devamı olarak niteliyorlar. Patronun anlaşmaya yanaşmaması durumunda, ileriki süreçlerde çeşitli eylemlilikler geliştireceklerini belirtiyorlar.

"Salonlara değil sokaklara"

Ankara/Özgür Gelecek- Yazdığı, "Yarın Çok Geç Olacaktır" yazısı nedeniyle 20 ay hapis cezasına çarptırılan Münir Ceylan için Ankara'da eylem yapmak isteyen işçiler, sendikacılar tarafından engellendi.

Günlerce önceden Petrol-İş Genel Merkezi'nden yapılan açıklamaya göre, 3 Ocak günü Türk-İş Genel Merkezi'nde yapılacak basın açıklamasının ardından Başkanlık'a kadar kitlesel olarak yürüyüş yapılacaktır.

2 Ocak akşamına kadar, bütün hazırlıklar yürüyüş yapılacak şekildedeydi. Petrol-İş ve Ankara "Emniyeti" arasında geçen konuşmalarda "Emniyet'in "ricası" basın açıklaması yapılması, fakat yürüyüş yapmamaları yönündeydi.

Fakat, Petrol-İş, her şart altında yürüyeceklerini söylüyor. Çeşitli illerden gelen Petrol-İş üye ve yöneticileri, 3 Ocak günü

sabah 9'dan itibaren Türk-İş Genel Merkezi önünde toplanmaya başladılar. Herkes basın açıklaması ve yürüyüşe hazırlanıyordu. Basın açıklaması öncesi konuştuğumuz işçiler "Kafamızı kırdırmaya hazırız!" diyerek kararlılıklarını gösteriyor, yürümek için "kahraman" Ceylan'ın öne geçmesini bekliyor.

Açıklamayı bekleyen gazeteciler arasında yürüyüş iptal edildi söylentisi yayılınca, orada bulunan Petrol-İş Eğitim ve Araştırma Müdürü İlyas Köstekli'ye yürüyüş konusunu sorduk. Yürüyüşün iptal edildiğini söyleyen Köstekli'ye nedenini soran muhabirimiz, "Emniyet izin vermiyor. Buradaki işçi arkadaşlar 3 gün gözaltına alınırsa, işlerinden olurlar. Bu riski göze almak gerekir mi, bunu düşündük" cevabını aldı. Daha sonra, yürüyüşün iptal edildiği kitleye duyurulmadan konuşmalara başladılar.

Basın açıklamasından sonra söz alan Münir Ceylan, "Bu ülkede yaşayan herkese, bu çirkinliklere karşı artık sessizliğin bozulması çağrısı yapıyorum. Artık bu ülkede düşüncenin mahkum edilmesine, yasaklanmasına seyirci kalmayacağız. Bir ülkede yazdığı kitaptan dolayı düşüncenin mahkum edilmesi gibi olaylar çok sık yaşanıyorsa, böyle bir yönetim anlayışının devam ettiği sürece, ülkede demokrasi mümkün değildir, buna karşı sessiz kalmaya hakkımız yoktur. Hepimize düşen görev mücadeleyi yükseltmektir." dedi.

Konuşma sırasında "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Kahrolsun Devlet Terörü", "Yaşasın Demokrasi Mücadelemiz" sloganları sıkça atıldı. Daha sonra Deniz Baykal, Bayram Meral, Akin Birdal ve bazı sendikacılar birer konuşma yaptılar.

Türk-İş Genel Başkanı Bayram

Meral, konuşmasının bir yerinde, "İsterdik ki sizleri böyle ayakta bekletmeyelim, rahat salonlarda oturup, rahatça düşünüp konuşalım" deyince işçilerin içinden "oturmaya gelmedik, eyleme geçelim", "Salonlarda ne işimiz var, sokaklara çıkalım" sesleri yükseldi. İşçileri duymazdan gelen Meral konuşmasının devamında Kürt sorununa değinirken, "Bu ülkede etnik yaratıklar var" demesi yoğun tepkilere yol açtı.

Konuşmanın sonunda kürsüden "Protestomuzu yaptık, eylemimiz sona ermiştir" anonsu yapılıncaya, işçiler protestolara başladılar.

İşçilerin bir çoğunun "Sattınız bizi, hani eylem?" diye bağırması da, buna alışkın olanların yüzlerinin kızarmasına yetmedi.

Uzun süre dinmeyen işçilerin öfkesi ve protestosuna rağmen, kitle dağıtılarak eylem iptal edildi.

Seyyar satıcılar sıkıntılı

Adana/Özgür Gelecek- Tarsus'ta yaklaşık olarak 2 bin seyyar satıcı var. Bunların çoğu Kürt kökenli ve yapabilecekleri başka bir işleri de yok. Zabıta ve trafik polisleriyle köşe kapmaca oynuyorlar. Yakalandıklarında mallarına, terazilerine ve arabalarına el konulmakta, hakaretlere uğrayıp tartaklanmaktadır. Seyyarlar, sürekli baskı ve eziyete maruz kaldıklarını, kendilerine plaka verilmesi konusunda belediyelerin olumlu bir yaklaşımının olmadığını belirtiyorlar. Bunca haksızlığa ve kötü muameleye rağmen biraraya gelip örgütlü bir mücadele verememelerinin sıkıntısını yaşadıklarını belirten seyyarlar, Mersin'de kurulan Sey-Der'i seçince karşıladıklarını, Tarsus'ta böyle bir çalışmanın yapılması halinde, tereddütsüz içinde yer alacaklarını söylüyorlar.

Deri patronlarından Refah Partisi'ne yardım

Kartal/Özgür Gelecek- Tuzla Aydınlı Köyü'nde kurulu bulunan Deri fabrikalarında başlayan eylemler sürüyor. Erşen Deri Fabrikası, Öztürk Deri Fabrikası, İnan Deri Fabrikası, Ayaz Deri Fabrikası ve Çağ Deri Fabrikası daha önce siyasi partiler tarafından ziyaret edilmişti. Son olarak 9 Şubat günü İşçi Partisi Genel Başkanı Doğu Perinçek ile İşçi Partisi Tuzla Belediye Başkan adayı ziyaret etti. Yaklaşık 400 işçi bir araya geldi. Deri-İş Sendikası Tuzla Şube Başkanı Musa Servi işçilere hitaben kısa bir konuşma yaptı. Ardından İP Genel Başkanı Doğu Perinçek işçilere hitaben yaptığı konuşmasında, koalisyon hükümetini ve diğer partileri eleştirdi. Perinçek konuşmasında; "Çiller ABD'ye gidince Clinton'a kravat ve bunun yanında başka şeyler de hediye etti. Bunlar özelleştirme işiyle ilgiliydi." dedi.

İşçiler Servi'nin ve Perinçek'in konuşmalarını dinledikten sonra, "Yaşasın İşçilerin Birliği", "İşçilerin Katili Patron-Ağa Devleti", "Yaşasın Sendikal Mücadelemiz", "Birlik Mücadele Zafer" gibi sloganlar atıldılar.

İP Genel Başkanı'nın ve partilerinin ziyaretini bir işçi gazetemize şu şekilde değerlendirdi: "Doğu Perinçek kendisini diğer partilerden ayırarak zeytinyağı gibi üstü çıkmaya çalıştı. Fakat bu bizi bağlamaz. Biz biliyoruz ki bizim geleceğimizi ve sendikamızı belirleyen örgütlülüğümüzdür." dedi.

Daha sonra eylemde olan işçilere, daha önce oluşturulan fondan 20 milyon lira dağıtıldı. Bu arada Tuzla Deri işverenleri de işçilere karşı boş durmuyorlar. Bir önceki seçim döneminde işbaşı yapan Refah Partili belediye başkanları, işverenleri işverenleri temsil

etmişti. Bundan yola çıkan deri işverenleri Refah Partisi'ne para yardımında bulunuyorlar. İşverenlerin Refah Partisi Tuzla İlçe Örgütü'ne 4.5 milyar lira para bağışı yaptıkları işçilerden edindiğimiz bilgiler arasında.

İŞÇİLER EYLEMLERİNİ SÜRDÜRMEDE KARARLI

Daha önce direnişte olan Bab Deri Fabrikası işçilerinin eylemi başarıyla sona erdi. Patron ile anlaşma yapan Bab Deri Fabrikası işçileri protokollü çıkış yaptılar. Protokolde 6 ay içerisinde fabrika açıldığı taktirde işçiler işe geri alınacak, işe alınmadıkları taktirde işveren işçi başına 20 milyon lira tazminatı ödeyecek.

Tuzla'da eylemde olan işçilere yardım amacıyla "Deri işçileri eylemleri" yazılı kalemler demokrasikleşme örgütlenmiş dağılıyor.

İzmir Limanı'nda neler oluyor?

İzmir/Özgür Gelecek- İzmir Limanı'nda bazı hizmet sektörlerinin özel sektöre kiralanmasına başlanınca limanın yavaş yavaş özelleştirildiği düşüncesi kuvvetlendi. Ayrıca geçici işçilerin 430 tanesine vaadedilen kadrolu işçiliğinden günden kaldırılması sonucu, sorunlar biraz daha boyutlandı. 15 Eylül 1991 tarihinde Liman-İş eski yönetimi tarafından imzalanan toplu iş sözleşmesine ek protokol olarak eklenen 430 işçinin kadrolu işe alınma olayı, sendikanın başansızlığından ve doğru politikalar üretmediğinden dolayı gerçekleşmemiştir. Bu ek protokolde sendikanın pasifliği nedeniyle işveren protokole kısmi ve koşullu sınırlamalar getirmişti. Getirilen bu sınırlamalara göre, kadroya geçecek geçici işçilerde aranan vasıflardan bazıları şunlardır: Toplu iş sözleşmesinden bir yıl önce bir yıl sonra çalışma zorunluluğu, parçalı hizmetleri toplamının üç yıl olması vb. Getirilen bu sınırlamalarla geçici işçilerin kadroya geçmesi bir hayal oldu.

Ayrıca 31 Ocak tarihinde İzmir Limanı'nın "Sermayeye peşkeş çekilmesine karşı" toplu telgraf eylemi gerçekleşti. Gerçekleşen bu eylem halktan ve diğer sendikalarından liman işçilerine destek vermek amacıyla katılımın olduğu gözlemlendi.

İzmir Limanı'ndaki sorunlar çözülmesi ancak sendikanın doğru politikalar ve eylemlilikler gerçekleştirerek çalışanları örgütlü bir çatı altında toplamasıyla mümkün olacaktır.

İşçiler zehirleniyor

Elbistan/Özgür Gelecek- Afşin-Elbistan Termik Santrali, yaktığı düşük kalorili linyit kömüründen dolayı kükürtoksit küllerini havaya bırakıyor. Elbistan'da, kükürtoksit külleri, halkın üzerine yağmur gibi yağmaya başladı. Yörede enfeksiyona bağlı hastalıklar ve akciğer rahatsızlıkları yoğunlaşarak artıyor. Bunun en son örneği ise, hemem termik santralin yanında kurulu bulunan, Afşin-Elbistan Linyitleri (AEL) Linyit İşletmesi'nin 2 bin 440 işçisinin 310'unda akciğer rahatsızlıkları görülmesi.

Patronun temsilcisi ve müessese müdürü Alaattin Kavaf ve Maden-İş Sendikası Şube Başkanı Turan Şakalar, gerçekleri işçilerden gizlemeye çalışıyorlar. Buna gerekçe olarak da, "Panik olur, üretim düşer" gibi saçmalıkları gösteriyorlar. Bu patron usakları, "üretim düşmemesi ve panik olmaması" için, durumu tehlikeli olan işçileri tek tek çağırarak muayeneye gönderiyorlar. Bu tip akciğer rahatsızlıkları, uzun vadede can alıyor. Bunun en son örneği de,

Aralık ayı içerisinde kaybettığımız, DDSB'li işçilerden Abdurrahman Meral, akciğer kanserine yakalanmış. İstanbul Cerrahpaşa Hastanesi'nde tedavi görmüş, ancak kurtulamayarak vefat etmişti. Bu konuyla ilgili olarak, Elbistan Linyit İşletmesi'nden DDSB'li işçiler yazılı bir açıklamaya yaptılar. Açıklamada "Yeni Abdurrahman Merallerin hastalanmalarını, ölmelerini için mücadelemizi yükseltmeliyiz. Egemen sınıflara sesleniyoruz: Sağlığımızla oynamayın. Sizin kâr uğruna yöre halkını köle görmeye hakkınız yoktur. İhlal ettiğiniz bizim yaşama hakkımızdır. Denizdeki bir balınaya bile bizden daha çok ilgi gösteren sizler kâr uğruna kanımızı içiyorsunuz." deniliyor.

Dersim Bölgesi 1 No'lu Alt Bölge Kol

Ağır kış mevsimi ve doğa koşullarına rağmen, faşist TC güçlerine karşı özellikle Dersim bölgesinde yoğunlaşan gerilla eylemleri artık gelinen aşamada gerilla savaşını mevsimlik savaş olmaktan çıkararak bu atılım ve TC'nin topyekün savaş politikası, baharda girişeceği yok etme operasyonları, köylüleri yerlerinden göç ettirme ve Dersim'de de oluşturulmak istenen korucu sistemi, askerlik süresinin uzatılması gibi konuları, TKP/ML TIKKO Dersim Bölgesi 1 No'lu Alt Bölge Komutanlığı Siyasi Komiseri, ile yaptığımız söyleşiyi sunuyoruz.

Özgür Gelecek- Hakim sınıfların topyekün savaş çıkırtkanlığı var. Ve bu yönde hatırı sayılır derecede girişimleri de oldu. Sizce böyle bir şeye yönelmelerinin nedeni ne olabilir. Ve sizin buna karşı ne gibi hazırlığınız var?

Komiser- Sonbahar aylarına gelmeden, Merkez Komitesi Askeri Komisyonu'muz, bir genelge yayınlamak üzere yaklaşmakta olan sonbahar ve kış aylarında düşmanın yoğun bir saldırıya geçmeye hazırlanmış olduğunu ağustos ayında görmüş, gerek parti örgütlerimizin gerekse ordumuzun, değişen bu savaş durumuna uygun hazırlıklara girişmesini istemişti. Bundan dolayı Türk hakim sınıflarının topyekün savaşına hazırlıklıydık.

Ülkemizde yıllardan bu yana sürdürülen gerilla mücadeleleri, (ulusal ve sosyal) zaten yarı-sömürge yarı-feodal bir sosyo-ekonomik yapıya sahip olan ülke ekonomisini, iyice darboğaza soktu.

TC'nin bütün çabasına rağmen, yükselişleri engellenemeyen bu gerilla savaşlarına karşın, beyaz ordunun savaş giderlerini vardığı yıllık boyutunu kendileri dahi trilyonlarla ölçmektedirler. Böyle olunca kitleden onlarca fon vasıtasıyla alınan ödenekler nedeniyle ülkedeki yaşam düzeyi giderek daha altlara varmaktadır.

Yaşam düzeyinin ekonomik olarak bu denli çöküntüye uğradığı bir ülkede ezilenlerin hakim sınıflara karşı olan tepkisi ve düzene karşı gelişen hoşnutsuzluğu giderek artacaktır.

Türk hakim sınıflarının bugüne kadar yürüttükleri politika, "ülkenin ekonomik düzeyinin düşmesinin tek nedeni terörizm'dir" şeklinde olmuştur. Önceleri geri kitleler üzerinde etkili ve inandırıcı olan bu politika şimdi kendi başlarına iş açmaya başladı.

Çünkü bu politikanın işlendiği süreç boyunca yine buna destek olma amacıyla "Devletin güçlülüğü, büyüklüğü, ve bölünmez bütünlüğü" üzerine de oldukça şatafatlı sloganlarla "bu sorunun da çözümleneceği, kökünün kazınacağı" demojileri bolca yapıldı.

Haklı bir temelde halktan aldıkları güçle bütün bu demojileri yerle bir eden partimizin önderliğindeki sınıfsal kurtuluş mücadelesi ve PKK önderliğindeki Kürt Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, hakim sınıfların bu politikalarını boşa çıkartırken, halk nezdinde devlete karşı olan güvensizliğin de artmasına neden olmaktadır.

Onlarca yıldır, "bitirdik, kuruttuk" sözleriyle avutulmak istenen kitleler, bunun tam tersine güçlenen devrimci eyleme doğru yönlerini çevirmeye ve bu eylemin varoluş nedenlerini araştırmaya başladılar.

Hakim sınıflar ise, bu politikalarının boşa çıkmasıyla birlikte kendi kazdıkları kuyuya kendileri düşünce işte kızılca kıyamette, o zaman koptu.

Çünkü yükselen bu devrimci eylemin önüne geçememek demek kendi sınıfları demektir. Yılları verdiği tecrübeyle, Türk hakim sınıfları da bunu pekala görebiliyorlardı.

Diğer bir yandan kitleler ekonomik nedenlerle de olsa düzeni bu yönüyle tanımaya başladı. Faşist düzene karşı gelişen hoşnutsuzluk, ezenle-ezilen arasındaki çelişmenin derinleşmesi birlikte getirirken, bu hoşnutsuzluğun eyleme dönüşmesiyle (veya varolan eyleme daha fazla güç vermesiyle) birlikte ezenlerin yani hakim sınıfların kendi aralarında ki çelişmenin derinleşmesi de giderek artmaktadır.

Öyleyse bu soruna kendilerince köklü bir çözüm bulmak zorundaydılar.

— Sizce Çiller'in dış gezileri bununla ilintili midir?

— Çiller'in emperyalistler sofrasındaki alımlı turu da bu çözüm arayışında, destek bulma amacını güdüyordu ve kendi alanında bunu önemli ölçüde de başardı. Ama esas sorun, emperyalistlerin Çiller'in "tatlı" diline kandığı şeklinde olamazdı, çünkü kurtlar so-

Röportaj yaptığımız bir TIKKO gerilla birliği.

rasındaki bu çakal, ancak onların bırakacağı artıklarla beslene bilirdi. Öyleyse emperyalistleri cezbeden Türkiye'nin gerek ekonomik gerekse coğrafik değerleriyle iyi bir pazar durumunda olmasıydı ki, emperyalistler bu pazarı kolay, kolay ellerinden çıkarmak veya kaçırmak istemezlerdi.

Bu mantıktan hareketle sunulan destekle birlikte yine geri kitleleri etkisizleştirmenin aracı olarak ve ömürlerini biraz daha uzatmak için, gerillaya karşı askeri saldırılar yoğunlaştırılarak diğer bir yandan da "anti-terör yasaları"yla teröristliklerini iyice artırarak, kitlelere de, aktif yönelimi ve yıldırma hareketini birlikte başlattılar.

Bu saldırının, bu döneme denk getirilmesinin etkenlerinden biri de giderek yaklaşan yerel seçimlerdi. Çünkü koalisyon hükümetinin bu noktada kazanacağı nispi başarılar ya da buna yönelik yaratılacak izlenimler vasıtasıyla geniş kesimlerin desteğini arkalarına alarak tekrar iktidar olma hevesindeler, yani bu da önemli bir seçim yatırımı olarak kullanılacak (kullanılmaktadır).

Kısacası, bütün politika ve taktiklerinde de olduğu gibi bu topyekün savaş çılgınlığının atılmasının da esas nedeni, varolan ekonomik krizi gizleme, kitleleri biraz daha oyalama ve kendi ömürlerini uzatma olarak karşımıza çıkmaktadır.

— Ne kadar başarılı olabilirler?

— Türk hakim sınıflarının başlattığı bu son stratejik saldırı da başarılı olabilmelerinin tek dayanağı ancak ve ancak, devrimci örgütlerin dağılması, somut durumu göremediği, örgütlenme düzeyinin düşük olduğu ve yapılan örgütlenmelerin ülke gerçeğine uygun olmadığı zamanlarda olurdu.

Oysa '80 tecrübesini hiçbir devrimci hareketin unuttuğunu sanmıyoruz. Çünkü bu tecrübe her an, her olaya hazır olmayı, daha bilinçli, daha disiplinli daha gerçekçi ve daha düzenli çalışmayı gerektiren bu mücadelenin tüm eksikliğini acı bir şekilde devrim cephesinin yüzüne çarptı.

Bizim açımızdan ise, objektif zeminden kopmadığımız müddetçe, ve parti programımızın emrettiği ilkelerden sapmadan, hareket ettiğimiz müddetçe, bizim başarısızlığımız görülemez.

Bugün ise en kötü şartlara hazır bir vaziyette önderimiz ve başkomutanımız İbrahim Kaypakaya'nın belirlediği 11 stratejik ilkenin kızıl ışığında düşmanın bu saldırısını da püskürtme, etkisizleştirme amacıyla doğru gördüğümüz çizgide emin adımlarla ilerliyoruz.

— Düşmanın saldırılarından söz ediyorsunuz, peki buna karşı perspektifiniz nedir?

— Saldırıya karşı, askeri perspektifimiz siyasal perspektifimizin devamıdır. Askeri Komisyonumuz yayınladığı genelgede bu saldırının boşa çıkartılmasının önemli bir aracı olarak gerilla saldırılarının yoğunlaşması ta-

rarı almıştır. Yani düşmanın havadan ve karadan üstün teknik araç ve gereçlerle desteklenen binlerce askerle, sürdürdüğü operasyonlar karşısında, taktik geri çekilme şeklindeki anlayışı değil, taktik saldırıların esas olduğu ve daha da yoğunlaştırılması gerektiği anlayışını savunmakta ve uygulamaktayız.

Özellikle alanımızda son zamanlarda yoğunlaştırılan gerilla saldırılarımızın da gösterdiği gibi darbe yiyen düşmanın, hareket alanı daralmakta, hareket tarzı pasifleşmektedir.

Düşmanın cesaretini kıran bu önemli gerilla eylemleri, onun kendi askeri stratejisini ve taktiklerini uygulama imkanını da, önemli ölçüde elinden almaktadır.

Diğer bir yandan ise düşmanın kitleleri de askeri hedefler içerisine katarak, sivil halka karşı giriştiği saldırı ve katliamlarına karşılık genel bakış açımızda da olduğu gibi, özellikle gerilla bölgelerindeki milis örgütüllüğünü artırmaya ve kitleleri silahlandırma çalışmalarına daha da hız verdik.

Kitlenin bu saldırıya hazırlanması amacıyla gerek bildiriler, gerekse de köy toplantıları vasıtasıyla, sorunun bilince çıkartılmasını ve bu duruma uygun hareket edilmesini sağlamaya çalıştık, bu yönlü çalışmalarımız hâlen sürmektedir.

Ve çalışmalarımız genel olarak olumlu sonuç vermektedir.

— Bu kişiler zamankinden farklı olarak yoğun eylemlerde bulundunuz. Bunun nedenlerini bize açıklayabilir misiniz?

— Genel Komutanlığımızın aldığı karar doğrultusunda, artık kış aylarında da gerilla savaşını aralıksız sürdürme perspektifiyle hareket ettiğimiz doğrudur.

Askeri Komisyonumuzun da onayladığı ve uygulanmasını istediği kış faaliyet kararının alınmasını gerektiren nedenler şunlardır:

Başta mevsimlik olarak sürdürdüğümüz savaşımızda, ilk bahar ve yaz aylarında bir dizi bedeller ödeyerek elde ettiğimiz mevzileri, kış aylarında geri çekilmemizle birlikte düşmanın insiyatifine bırakıyorduk. Bu durum bizlerin zafere giden yolda ilerlememiz önünde engel oluşturmaktaydı çünkü; gerillanın kış aylarında geri çekilmesiyle birlikte, düşman hareket alanını yeniden genişletiyor, ve kitle üzerindeki psikolojik savaşını yoğunlaştırarak güvensizlik yayıyordu. Böyle olunca da bütün bir yaz sezonu boyunca elde ettiğimiz kazanımlarda önemli derecede kayıplar meydana geliyor ve kışın mevsiminde sığınaklara çekiliyor olmamızdan dolayı meydana gelen tahribat ve gerilemeleri (kitle üzerinde) gidermek için uzunca bir dönem (ek olarak) çaba sarfetmek zorunda kalıyorduk. Bu sezonun yarattığı boşluk kitlenin savaşa kaynaşmasını engelleyen bir faktör olurken, düşman saflarında da, yaz sezonu boyunca kaybedilen insiyatif ve kendine güvenin yeniden kazanılması anlamına geliyordu.

İşte bu nedenle kaybetmek söyle dursun, geri çekilme amacıyla bedeller ödemekle beraber, düşmana karşı yeni mevziler elde etmek, kitlenin savaşla kaynaşmasını tam olarak sağlamak ve 6 aylık gerilla saldırılarıyla düşmanın bu alandan temizlenemeyeceği gerçeğinden hareketle, düşman saflarındaki korkuyu paniği ve huzursuzluğu sürekli hale getirerek, alandan temizlenmesini kolaylaştırmak için artık kış aylarında da, gerilla savaşımızı yapılacak saldırılarla sürdürüp, daha da güçlendirme ve boyutunu yükseltme amacını güdüyoruz.

Diğer bir yanıyla da, şimdiye dek belirli bir çekinceyi içeren kış aylarının korkusunu, komünist partisinin ideolojik ve siyasal yönlendiriciliği altında, aşmayı, ve kızıl ordunun bu tip engellerle durmaması, durdurulmaması gerektiği, doğrudan hareketle, merkezi görevimizin yerine getirilmesinde ordumuz TIKKO'nun üzerine düşen fonksiyonu oynamasının önündeki bu engeli de aşmayı hedefledik.

— Şu anki durumu nasıl değerlendiriyorsunuz?

— Kış sezonunun başlamasından buyana düşmana kendi alanımızda önemli darbeler verdük. Bunları buraya tekrar aktarmayı gerekli görmüyorum. Ayrıca bu konuda Genel Komutanlığımızın "Savaşı savaşı olarak öğreniyor/öğretiyoruz." bir bülteni de yayımlandı.

Düşmana vurulan darbeler gidişatımızın olumlu yönde geliştiğinin en somut göstergesidir. Bu eylemlerimizi sürdürmede de kararlıyız. Bu görevin yerine getirilmesi için gerekli alt yapı hazırlıklarımız mevcuttur. Ondan dolayı bu olumlu gidiş hattın devam edeceğini söyleyebiliriz.

Bu sezon boyunca alanımızdaki tek olumsuzluk Ovacık'ta 4 yoldaşımızın şehit düşmesiydi. Zaten yapılan saldırı ve girilen çatışmalarda başka kayımlar mevcut değil. Bu kayıplarımız ise gerçekleştirilen bir saldırı sonrası hareket eden birliğimizin hain işbirlikçi ihbarcılarının verdiği bilgiler doğrultusunda oldu. Aynı çatışmada 2 küçük çocuk faşist Türk devletinin askeri güçleri tarafından kurşuna dizilmişlerdi.

Bu kayıplarımızın ardından kitle büyük bir duyarlılıkla kepenk ve kontak kapatma çağrımıza uyarak Ovacık-Hozat ve Çemişgezek'te eylemi uyguladı.

Bu konuda şunu da belirtmeden geçemeyeceğim. Gazetelerin 1-15 Ocak sayısında, "Umut Dağlarda Kar Üstündedir" şeklindeki başlığı çok beğendik. Bütün gerillaların sempatisini kazandı. Ancak daha da önemlisi bu başlık tarihi bir gerçeği olduğu gibi ve tam anlamıyla yansıtıyor olmasıydı. Bunun için sizin gibi devrimci-sosyalist bir gazeteye teşekkür ederiz. Ve gösterdiğiniz duyarlılıktan dolayı kutlarız.

— Öğrendiğimiz kadarıyla alanınızda önemli ölçüde göç ve silahlanma mevcut. Bunların nedenlerini kısaca izah eder misiniz?

— Özellikle alanımızda göçün ve silahlanmanın olduğu doğrudur. Bu sorunları Askeri Komisyonumuz, DS ve TDKP ile ortaklaşa yayınlanan bildiride de işlemiştik.

Özellikle Çemişgezek'in köylerinden köylülerin büyük kısmı bugün devletten silah alarak koruculuk yapmaya başladı. Bu köylülerin ortak özelliği hepsinin sunni kesimi barındırıyor olmasıdır. PKK'nın Başbağlar ve Güneybaşlı saldırılarından sonra, huzursuz olan kitle panik içerisinde kendilerinin de vurulacağı kuşkusuyla bir araya geldi. Partimizin, PKK'nın suçsuz insanları kurşunlamasına, devrimcileri arkaдан varmasına ve esir almasına kadar götüren ve karşı-devrimin mevzilerini güçlendiren bu politikasına karşılık takındığı tavır yeterli görünmüyor, ve arayış içine giren bu kitleyi faşist Türk devleti iyi kullandı ve bugüne değin başarısızlığı koruculaştırmayı uygulamaya koydu ve bir kısım geri kitleyi kendi yanına almayı başardı.

Bu köylülerin korucu olmasının nedenlerinden biri de PKK'nın yanlış kitle çizgisi gelmektedir.

İnsanların öldürülmesi için sünni ya da Türk olmasının yettiği bir yerde sonuçta böyle bir durum ortaya çıkar.

Çünkü insanlar bilinçsizdir. Bu nedenle devrimci örgütleri birbirinden ayıramaz, ve böylece devrimci bir harekete yanlış bütün devrimci hareketlere mal edilmiş olur.

Böyle olunca da, partimizin bütün çabalarına rağmen kitle içerisindeki güvensizlik ortamı kaybolmadı. Çünkü PKK karşı devrime hizmet eden tutumundan vazgeçmek yerine aynı tipteki eylemlerini sürdürdü. Böylece eylemlerin sürdürüldüğü bir yerde kitlenin dev-

Şahitliği Siyasi Komiser'i ile röportaj

rimcilere olan güvenini koruma veya pekiştirme işi otomatikman ortadan kalkar. Yani bu insanlarla olan diyaloglarımız giderek zayıfladı. Şimdi silahlanmış olduklarından sadece PKK'nın değil bizim de askeri hedefimiz durumuna geldiler.

— Bir yandan PKK'nın yanlış politikası sonucu silahlandılar demenize rağmen, diğer yandan, bizim de askeri hedefimiz haline geldiler, belirlemesi çelişki değil mi?

— Hayır, çelişki değildir. Çünkü PKK'nın uyguladığı politikayı karşı-devrime hizmet etmekle nitelendirmek başka, PKK'nın kendisini genel olarak karşı-devrimci olarak değerlendirmek başka. İkiyi farklı farklı meselelerdir.

Uygulanan politikayı benimsemeyerek eleştirsek dahi PKK'yı hâlâ ulusal devrimci örgüt olarak görmekteyiz. Aramızdaki bu sorunun çözüm yönteminin ise şiddet araçlarıyla değil, siyasal-ideolojik bazda ele alınması gerektiğini belirtiyoruz ve bunun kesinlikle pratik alana yansıtılarak silah kullanmaya kadar götürülmesini gerektiğini defalarca belirttik. Halen de aynı görüşü savunmaktayız. Ulusal Devrimci olarak değerlendirdiğimiz bu hareketin uyguladığı yanlış politika eleştirilmeli ve mahkum edilmelidir. Ancak devrimci değerlendirilmesinin sürdüğü bir yerde, ona askeri alanda yönelmek bizim politikamızla bağdaşmaz.

Eğer karşı-devrimci olarak değerlendirmiş olsaydık kendimizin bizzat yöneleceği gibi, kitlenin de ona karşı savaşa girmesini isterdik. Ancak bu şartlarda dahi silahlanma devletin insiyatifli altında değil, partimizin denetimi altında olurdu.

Şimdi birileri çikimisi devrimci gördüğümüz bir harekete karşı silahlanmış ve ona saldırılar düzenlemiş ve bunu da devletin desteğiyle yerine getirmişse bu insanların bizim askeri hedefimiz olmamaları için hiçbir neden mevcut değildir. Zaten tersi bir tutum, uzlaşmacı ve onaylayıcı bir tavır olurdu. Çünkü alınan tavırın ileri bir yanı yoktur, ondan dolayı da desteklenemez ve meşru gösterilemez.

— Bir de göç sorunu var. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

— Bir önceki konudan pek farklı değil. Yani bu denli yoğun olarak gündeme gelmesinin esas nedeni her ne kadar TC ise bunda PKK'nın da payı olduğu unutmamak gerekir. Göç olayı; bu hareketin şiddet politikası karşısında ona karşı savaşmaktansa yokluk içinde büyük şehirlerde ve ilçe merkezlerinde yaşamayı seçen kitlelerden oluşmaktadır. Diğer bir yanı ise göçü tercih edenlerin genelde Kürt ulusuna mensup olmalarıdır.

Bu kitle şimdiye dek devrimci mücadelede görevler üstlenmiş gerillaya destek sunmuş, devletin göçertme, baskı vb. türden uygulamalarına karşı direnmiş unsurlardan oluşmaktadır.

Ancak PKK ile karşı karşıya gelmekten ve kendi düşüncelerinden taviz vermektense bu yönlü geri bir adım atıp alanı terk etme yolunu seçmektedirler.

Ayrıca bu kesimin büyük çoğunluğu başta partimiz olmakla birlikte şu veya bu devrimci hareketin taraftarlarıdır.

Bunlara karşı tavrımız ise ikna ve eğitime dayanmaktadır.

Devrimci Sol'un göçenlere karşı PKK varı tavrı takınıp, olan mallarına el koyma, şiddet uygulama anlayışını şiddetle eleştiriyor, partimiz taraftarlarına ve sempatanlarına karşı girişilecek uygulamaları kabul etmediğimizi belirtmek istiyoruz. Ve bunların uygulanmasına müsaade etmeyiz. Zaten ortak açıklamada DS'nin de imzasının bulunduğu anlayış da budur.

— Bu sorunların çözümü için, sizce ne yapılması gerekir?

— Şimdi meseleye çözüm getirebilmek için öncelikle sorunun özünü yoklamak gerekir. TC'nin uygulamalarının dışında PKK'nın uyguladığı kitle politikasından da kaynaklandığını daha önce belirtmiştik.

Bu sorunun giderilmesi için Merkez Komitemiz, PKK, MK'sine görüşme çağrısında bulunmuştu. Ancak gelinen aşamada henüz doğru dürüst bir yanıt verilmedi. Ancak onaylama yönünde bir eğilim olduğu görülebiliyor. Yalnız sorunun çözümü için de bizim söylediğimiz şekilde bir tavır alınması zorunludur.

Bugün PKK'yla alt düzeydeki bütün görüşmelerimiz dondurulmuştur. Buna bağlı

olarak da eylembirlikleri vb. mevcut değildir. Çünkü devrimcileri vuran, savaşılarımızı esir alan bir harekete güvenemeyiz.

Eğer ilişkilerin eski düzeye getirilerek bu sorunun çözülmesi isteniyorsa, PKK bu uygulamaları kaldırmak zorundadır. Bunun dışında başka hiçbir alternatif olamaz.

Partimizin bu noktada geri adım atmayacağı ve bütün olasılıklara karşı hazır olduğunu herkesin bilmesi gerekir. Çünkü bu bekleyişin daha ne kadar sürdürülebileceği sorusu yanıt beklemektedir. Temennimiz olumlu bir yanıt verilmesi ve faşist Türk devletinin sevindirilmemesidir. Ama aksi durumda sorumluluk bize ait olmayacaktır.

— Son dönemde askerlik süresinin 3 ay uzatılması ve özel ordu sorununa bakış açınız ögrenilebilir mi?

— Bu sorunlara ilişkin MK'mızın kitlelere yönelik yayınladığı bir bildirisini mevcut. Ancak yine de kısa bir değinmede yarar görüyoruz. Askeri terhislerin uzatılmasının esas nedeni TC tarafından her ne kadar ilk başta açıklanmasa da gelişen tartışma süreçlerinde hakim sınıf sözcükleri de olayın özünün, gerilla savaşını bastırma için gerekli olan daha fazla güç ve tecrübe kaybını engelleme olduğunu kabul etmek zorunda kadılar.

Yeni stratejik saldırının gereklerinin yerine getirilebilmesi için başvuru olan bu yöntem, Türk hakim sınıflarının askeri alanda da nereden gerilediklerini göstermektedir. Ellerindeki mevcut güçle bastıramadıkları gerilla mücadelesine karşı daha etkili ve bastırıcı olabilir için ihtiyaç duydukları insan gücünü elde etmek amacıyla bu yöntemi seçtiler. Ancak bu yöntem zaten zorla bir araya getirilmiş insanlardan oluşturulan gönülsüz bir orduyu ve bu ordu içerisindeki bunalımı daha da artırdı.

Bu nedenle huzursuz olan bir ordunun girişilen savaşta üstün performans göstermesi mümkün değildir. Hatta vasat'ı tutturması dahi imkansızdır. Çatlak derinleşecek, firar, intihar ve emre itaatsizlikler artacaktır. Bu da ordunun girilen çatışmalarda moral bozulduğu içinde kitlenin desteğinin olmaması nedeniyle yalnız ve deli birisi gibi oradan oraya çarpmasını birlikte getirecektir.

Tecrübe her ne kadar önemli bir faktör olsa da tecrübeyi taşıyanın onu kullanmak istemediği bir ortamda yapılacak zorlamalarla o tecrübenin savaşı başarıya taşınmasını beklemek sadece boş bir hayal olur. Çünkü belirlenen taktik iyi bir taktik olarak görülse de özü ve temeli gözden kaçırıldığından kendilerine başarı değil, ancak ve ancak başarısızlığı garanti eder.

Kıscacası bu tespitleri de, zayıflayan bünyelerine direnç taşıyacak bir etmen değil, gerilla savaşının döngüsünde erimenin ve giderek yok olmanın hızlandırılmasına hizmet eder.

Özel ordu meselesine gelince; dünyanın en iyi donanımlı ve eğitimli ordusu olma ünvanına sahip olan Amerika'nın yeşil berelileri Vietnam'da, ne derece başarılı olduysa, Çiller'in piçleri olma ünvanına sahip özel ordu da gerilla savaşımız karşısında o kadar başarılı olabilir!

Yalnız burada dikkat edilmesi gereken bir yön daha var, bu özel ordunun esasta gerillaya karşı değil, devrim mücadelesinin boyutlandığı alanlarda, yani gerilla bölgelerinde yaşayan sivil halka karşı geliştirilmiş, birlikler olmasındır. Bu yüzden özel bir tehlike içerir. Hakim sınıflar bundan böyle, gerilla mücadelesine karşı başlatılan, kontr-gerilla savaşının en önemli özelliği olan kitle hareketlerinin bastırılmasına, kitle katliamlarına, "kaçarken vurduk", "teslim ol çağrısına uymadı", "çatışmada ölü ele geçirildi" yalanlarıyla daha fazla, emekçiyi katledecek ve sindirme amacı güdecektir. Bu nedenle kamuoyu uyanık davranmalıdır.

Özel ordunun bu özel görevi zevkle yerine getireceğine şüphe yoktur. Ancak kitleler artık savaşı günün 24 saatinde hissedeceğinden buna uygun hazırlıklara girilmelidir. Bu hazırlıkların en önemlileri ise, başta örgütlenme ve siyasal yol göstericinin çatısı altında güçleri birleştirme, ikinci olarak da silahlanma ve aktif olarak silahlı mücadeledeki yerini alma olmalıdır.

Yani günün kavga günü, mücadele günü olduğu bilince çıkarılmalı ve davaya verilen destek artırılmalıdır.

— Ben yine alanımızdaki gelişmelere ilişkin bazı hususlara açıklık getirmeyi istiyordum. Öncelikle, yazarlarımızın yayınladığı yazıların ve röportajların, özellikle de bu röportajın, kamuoyuna ulaşmasını istiyordum.

derilen bir bildiriniz vardı. Bildiri 12 ayrı kararı içermektedir. Kitlenin bu kararlarla karşı tavrı neydi?

— Evet ağustos ayında parti organı imzasıyla yayınlamıştık ve alınan bütün kararlar kitlenin düşmana karşı çizgisini belirginleştirmeye hizmet etmekteydi.

Alınan bu kararların kitle tarafından tamamen benimsendiğini ve uyulduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz.

Yalnız karakollara köylülerin koyun, keçi gibi hayvanlarını ve diğer ürünlerini satmaması gerektiğini dile getiren karara karşı zayıf bir karşı çıkış oldu. Bunun nedeni de karakolların ürünlere daha fazla fiyat biçmesiydi ki, bu sorunu da ikna ve eğitim metoduna bağlı kalarak kitleye açıkladığımızda eleştirilerinin haksız bir eleştiri olduğunu herkes anladı. Çünkü bu mantığın faydacı bir anlayış olduğunu her ne kadar fazla para verselerde sonuçta, düşman olduklarını, bizim vereceğimiz ürünlerle düşmanın beslenmesinin yanlış olduğunu anlayınca herkes organımızın kararının doğru olduğunu kabul etti.

— Parti kararlarının uyulmadığı durumlarda, şiddete başvurduğunuz oluyor mu?

— Genel olarak benimsemişimiz bir tavır olmakla birlikte bilinçli olarak kararlarımızı ters yüz etmeye çalışan, kendi menfaatleri için halkın menfaatlerine sırt çeviren ve uyarılara rağmen yanlış sürdüren bazı unsurlara karşı devrimci şiddeti uygulamak zorunda kalıyoruz.

Yalnız yapılan bütün cezalandırmalar kitle içerisinde de anlatılarak, eleştiriye açık hale getirilmektedir.

Ayrıca bu yöntemle başvurulmasının nedeni de çeşitli zevkleri tatmini veya güçlülüğünü otoritesini zorla kabul ettirmek için değil, yine eğitimin bir aracı olarak kullanılmaktadır.

Cezalandırılan bu insanların genel olarak emekçi halk değerlendirmesi içerisinde, gerici ve niteliksiz unsurlar olduğu görülen bir gerçektir. Bundan dolayı bu tip unsurların dönüştürülmesinde bazen şiddeti kullanmak zorunda kalıyoruz. Elbetteki bu ceza işkence biçiminde değildir ve olamaz. Bu tip uygulamaların tarafımızdan istenilen ve sistemli olarak pratiğe geçirilen bir olay olmadığını tekrar belirtmekte yarar görüyorum.

— Peki ihbarcı-ajan ve işbirlikçilere karşı tavrınız nedir?

— Bu tip unsurlara karşı tavrımız genel olarak ölümlü cezalandırma şeklindedir. Elbette bunda da dikkat ettiğimiz bazı hususlar var. Yani cezalandırılacak kişinin gerçekten ölümlü hak edip etmediği, parti organlarımızda araştırılarak somut verilerle ortaya konulduktan sonra uygulanır.

Bunların içerisinde bir de devletin açık faaliyetçileri vardır ki, bunlara karşı tavrımız da aynı şekilde ölümlü cezalandırma şeklindedir.

Örnek verecek olursak, komutanlığımızın ve ordu-parti organımızın alanı içerisinde bulunan Cemizgezek ilçe Kaymakamı bu tip unsurlardan biridir. Elinde tabancayla ilçe merkezinde insanları takip eden, döven, ilçe halkı üzerinde terör estiren bu alçak, görüldüğü yerde cezalandırılacak bir kişidir. Halkın büyük çoğunluğu da bu cezayı acil olarak yerine getirmemizi istemektedir.

Genel bir anlayış olarak da işlediği suçlara rağmen, partimize teslim olan, samimi olarak yaptıklarını anlatıp dilleyen kişilere biraz daha esnek davranmaktayız.

— Evet yaptığımız röportajın sonuna geldik. Sınırlı fakat yararlı bir röportaj oldu. Bize bu zor şartlar altında ayrdığınız zaman ve verdiğiniz bilgiler için teşekkür ediyoruz. Röportajlarda olduğu gibi ben de son olarak söyleyeceğiniz bir şey var mı?

— Ben de, insanlara mücadelemize duyduğunuz yakınlık ve gerçekleri saygılarınızda yansıtarak, bilinçlenmelerine yaptığınız değerli katkılarınızdan dolayı size teşekkür ederim. Yayın politikamızda tavizsiz olunuz ve özellikle dağlardan gelen geleceğin kızıl ışığın ezilen kitlelere daha fazla taşıyabilmek ve tarihin omuzlarımızı yüklediği bu onurlu görevi yerine getirebilmek için, dişe diş mücadele eden gerilla bölgelerinden ve receğiniz haberler ve gerilla bölgesinde yaşayanların durumlarını bu kapalı kutu ardına yansıtılmak için çalışmalarınızı bu yönlü yoğunlaştırmaya devam ediniz. Çünkü işbirlikçi ajanların yerleri ve zayıflıkları dağlarımızın buralarda

halka göz, kulak olma görevi size aittir. Bu görevinizi yerine getirmek için çokça çaba sarfettiğinizi biliyoruz. Ancak bu yeterli değil, gazetenizin birçok sayısının buralara ulaşması engellenmektedir, sınırlı bu sorun sizi de en çok meşgul ediyor.

Çünkü bu sayede gelecek yüklü olan bu bölge halkının da desteğini kazanabilirsiniz ve bu şekilde üzerinizde yoğunlaşan baskıları kırmada daha güçlü hale gelerek susturulamayan halkın sesi olabilirsiniz, bunu dikkate almanızı istiyorum.

Ayrıca, buralara kadar gelip bizimle görüştüğünüz için de size teşekkür eder, mücadelenizde başarılar dileriz.

SONUÇ YERİNE

Özgür bir gelecek yaratmak için genç yaşlarında, silahlarını omuzlayarak geceyi, gündüze, kışı, yazı çeviren bu yiğit insanlarla röportaj boyunca kısa bir sürede olsa birlikte kalmanın mutluluğuyla doldum.

Konuşmaları, bazen yumuşak, bazen sertleşiyordu Siyasi Komiser'in. Düşmandan bahsettiğinde gözlerinin feri parlıyordu ve zaferin görüntüsünü yansıtıyordu.

Askerce bir duruşu vardı karşımızda. Kayanın üzerine serilmemiş battaniyenin üzerinde otururken, üzerindeki kamuflaj elbisesi nedeniyle giydiğini sorduğumda sorum içinde gizli olan imayı hemen yakalamıştı ve şöyle yanıtladı "gördüğün gibi mavi-kırmızı apoletler yok, desen e gelince, önemli olan biçim değil özdür. Düşmanın olabilir ama o halkın emeğiyle üretiliyor ve bugün kendisini var edenlere hizmet için savaşan birisinin üzerinde yani olması gereken yerde. İşte bu, yani neye ve kime hizmet ettiği önemlidir. Bu ince felsefe dersinden sonra onu biraz daha incelemeyi gerekli gördüm.

Bazen savaşırları yanına gelip kulağına bir şeyler söylüyor yanıtları alarak hemen gidiyorlardı, bazı durumlarda yüz hatları hemen gerginleştiğinde sert ve kısa konuşuyor, bazen de söylenmesi gerekenin ardından gelene bir espiriyle takılarak gönderiyordu.

Azadideki yerimiz küçük çatlaklarla kaplıydı. Hava güneşli olmasına rağmen soğuktu, bazen uzaklardan havan topu ve uçak savar sesleri geliyordu. Komiser'e "acaba çatışmamı var?" diye sorduğumda alışıncı olduğunu hemen hissettiren bir sesle "hayır ilçe merkezinde eğitim yapıyorlar" diye yanıtlamıştı.

Evret alışmışlardı. Havan toplarının kokunç gümbürtüsü, uçak savar makinalı tüfek takırları, jet bombardımanlarına, ölümlere, acılara, açlık, susuzluk, yorgunluk ve uykusuzluklara alışmışlardı.

Mücadelenin kızgın kızıl korunda çelikleşmiş, bilimsiz ve bilinçlenmişlerdi. Hani bir köylünün söylediği şu söz hak vermemek elde değildi.

"Kültür şimdiye kadar şehirden geliyordu bize, şimdi ise kültür dağdan geliyor, dağdan".

Onları sevindiren sözleri tekrarlamak geldi içimden "Umut Dağlarda Kar Üstündedir." Evet, umutta onlar. Savaş, savaşarak öğrenmişlerdi. Şimdilerde ise kan pahasına öğrenilen savaşı öğretiyorlardı. Öğrenmek bizlere düşmüştü. Gocunmadan ve küçük burjuva gururumuzu yenersek henüz 21 yaşındaki genç siyasi komiserden öğrenmek zorundaydık.

Zafere giden yolda emin adımlarla ilerlediklerini söylemişti. Onun yanında, o ortamın içinde olmayan insan belki kavramağa zorlanır bu gerçeği, ilerliyorlardı. Dikenli teller, mayın tarlaları, kalles pusular, hainlikler, ihanetler içerisinde usta bir ip cambazı gibi sınırlar geçiyorlardı.

Beni yolcu etmek için yürüyüş koluna geçtiklerinde ve "devam edin" talimatıyla harekete geçişlerinden itibaren yüreğime saplanan hüznün dağdan mı, onlardan mı hediye olduğunu ayrıntı yapmaktan korktum.

Korktum çünkü gitmek istemeyipte yerine getirmemizi istediği görevi aksatmakta vardı için içinde. Hafif karlı, bal çamurlu yoldan köylere doğru inince, bir bildirin son satırları takıldı beynime "Zulüm rüzgarları ne kadar güçlü eserse essin, Munzur kayalıklarında pusuya yatmış devrim firtinasının karşısında etkisizleşmeye mahkumdur."

Ve bu cümleyi söküp atamadım kenara, böylece kala kaldı, bilincin devinimini durdurmasına.

Bundan olsa grekki bir tek kelime daha söyleyemedim "Kızıl selamlar ve başarılar"ın dışında.

ÖN AÇIKLAMA: Elimize posta kanalıyla ulaşılan Ocak 1994 tarihli TKP/ML'nin merkezi yayını

KOMÜNİSTLERİN YEREL SEÇİMLERDE İZLEYECEĞİ TAKTİK ŞUDUR:

'Yerel seçimler halkımızın geleceği'

27 Mart yerel seçimleri (Belediyeler) yaklaşırken, emperyalizmin yeminli uşağı, faşist diktatörlüğün ise borozanlığını yapan hakim sınıf partileri belediye yönetimlerini ele geçirmek ve bunları nasıl pazarlayacaklarının hummalı tartışmaları içerisine girdikleri ve "yeni" yasalar çıkartmak, hatta "seçimleri iptal etmek" için her yolu denemeye girmekten dahi geri durmadıklarına kamuoyu yakından tanıklık eder.

Gün geçtikçe sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelesinin hızıyla daha çok ekonomik ve siyasi buhran içerisine giren faşist diktatörlük, kendi gerçek yüzünü gizlemekten başka bir şey yapamayan parlamento aracılığı ile "yeni yeni yasalar" çıkartması, özellikle son zamanlarda hız kazandığı da, bariz bir şekilde ortadadır. Zulüm, zorbalık, sömürü ve katliam üzerine kurulu çürümüş sistemin kendisine karşı konuşan tüm sesleri susturmak ve kendi teröristliklerini kamufle etmek için "Anti-terör yasası"nda yapmaya çalıştıkları (8. madde) "yeni" değişikliklerde tamamen bu çıkarlarının selamati içindir. Böylesine terörist bir yasadın hareket eden herkes, bu rejimin ne denli faşist olduğunu rahatlıkla görüp tespit edebilir. Dahası, "anti-terör yasası" ve son makyajcı değişiklikler bu devletin faşist niteliğini ortaya koymak için yeterli bir kanıttır. İşte, içiyle-dışıyla faşizm kokan bu sistem ve onun sözcüsü durumundaki düzen partilerinin yerel seçimler için ateşli tartışma, yeni politikalar üretmelerinin altında yatan tek bir neden varsa, o da sömürü ağlarını daha fazla arttırmak için sömürünün bir ayağı olan belediye yönetimlerini ele geçirmektir.

Yönetimleri rüşvet, çıkar ve kar esası üzerinde inşaat ve ihale mafyası tarafından paylaşılan belediyelerin, sistem değişmedikçe eller ve ceplerinin değişmesinden başka bir nitelik ve işlevi olmayacağı, geçmişte gördüğümüz gibi gelecekte de görüleceği. Çünkü, bu düzen devam ettiği müddetçe belediye yönetimlerini isterse komünistler ele geçirsün, şimdiden şunu söyleyelim ki; bu yönetime devlet uzun süre izin veremeyecek ve onun ortadan kalkması için her türlü entrika ve hileye başvuracaktır. Bu gerçeği görmemek için insanın ya rejimin niteliğini görmemesi ya da kavramaması gerekir.

İşin bir ayağını belediyeler üzerindeki sömürü çarkları oluştururken; hatta her halükarda "yeni yasalar" çıkarılmalarının altında bu öz yatkın; diğer ikinci ayağını ise, Kürdistan'da ki yerel seçimlerin selameti ve buradaki yönetimleri nasıl ele geçireceklerinin plan ve senaryoları oluşturmaktadır. Özellikle bu sorunu rejimin prestijini korumak olarak ele aldıklarını kamuoyu çok yakından izlemektedir.

Kürdistan'daki yerel seçimlere ilişkin ileri sürdükleri çözüm yöntemleri ve yasa değişiklikleri yapmak için içerisine girdikleri iki koldan ateşli çalışmaları bunu somutlamaktadır. İkinci koldan çalışmaların birisinin başını Nahit MENTEŞE başkanlığında İç Güvenlik Değerlendirme Kurulu yapıyor. Bu kurulun misyonu, idari düzenlemeler ve güvenlik önlemlerini almaktır. İkinci koldaki çalışmaların odağı ise "seçim paketi" adı altında yapılmaya çalışılan ve Devlet Bakanı Bekir Sami DAĞE tarafından hazırlanmakta olan çalışmalardır.

Bu hareketli hazırlık ve çabalar Türkiye gündemine iki türlü seçim olarak girdi. Bu seçim sistemine Yüksek Seçim Kuruluna (YSK) yetkilerinin artırıldığı ortadadır. Bu seçim sisteminin ortaya atılmasının esas nedeni Kürdistan'da olası bir "seçim yenilgisini" yaşamamaktır. Daha açıkçası, bu seçim sistemiyle amaçlanan tek bir şey varsa o da Kürdistan'daki yerel seçimlerde yenilgi almamaktır.

Buralardaki yerel yönetimlerde yenilgi almamak için şimdiden devletin en yetkili kurumu ve kuruluşlarının temsilcileri güvenlik ve idari tedbirleri sağlamak (!) adı altında sık sık toplantılar yapan gürhün önderliğini N. Menteşe başkanlığındaki Güvenlik Değerlendirme Kurulu, Dışişleri Bakanlığı Temsilciligi, Genel Kurmay Temsilciligi, Emniyet Genel Müdürlüğü, İçişleri Bakanlığı Müsteşarlığı, MİT Müsteşarlığı yapmaktadır. Bu da açıkça gösteriyor ki, bu halkın kanını emen vampir egemen sınıflar, yerel seçimlere oldukça önem veriyorlar. Bu faşist çete kurulunun teknik olarak yarandığı kurumların başında ise MİT, Emniyet Genel Müd. İstihbarat ve Jandarma Genel Komutanlığının İstihbaratı gelmektedir. Sözü geçen makamlar

yaptıkları toplantılarda çalışmalarının odağını daha çok "idari ve güvenliğe" ilişkin düzenlemeler oluşturmaktadır. Tarihimiz ve faşist devletin jenosit tarihi tanıklık ki, bu gibi toplantılar halkı nasıl sindirmenin ve onun şahsında da devrimcilere "darbe vurdum" görüntüsünü vermek için çeşitli senaryoların hazırlandığı perde arkası yerlerdir. Ki zaten bugüne kadar yapılan tüm kitlesel katliam vb. olayların senaristleri hep bu perde arkası güçler olduğudur. Bunların akıl vericileri de hiç kuşkusuz ki başta CIA vd. emperyalist haydutların istihbarat güçleri ve sözcüleri olduğuda bilinmelidir. Dahası, bu faşist çetelerin başkanlığında yapılmak istenen toplantıların akıl hocaları başta Amerika vd. emperyalist dinazorların ülkedeki istihbarat gözçüleridir.

Hem bu senaryoların bir parçasını Kürtlere karşı bir katliam ve sözügeçen bölgelelerde "olası bir yenilgi" almamak oluştururken; diğer parçasını ise-tabiiki için kaynağı ve amacını yine seçimlerde yenilgi almamak oluşturmaktadır. Demokrasî Partisi'ni seçimlere sokmamak için kapatma hazırlıkları içerisinde olmaları oluşturmaktadır.

Yine amaç aynı olmakla birlikte senaryonun diğer bölümünü ise, "seçimlerde kullanılan oyların % 51'ini alamayan hiçbir kimsenin belediye başkanı olarak seçilemeyeceği, dolayısıyla ikinci tura en fazla oy alan üç aday ikinci tur seçimlere girebilir. İkinci tur seçimlerde Kürdistan'da seçime giren düzen partilerinin adaylarından biri hariç hepsi, devrimci ve PKK'nın adaylarının karşısında geri çekilecek, bu adayı destekleyecek; böylelikle yönetime ele geçirilecektir. Bu senaryo, her ne kadar "Türkiye'nin her yerinde uygulanacaktır" diye piyasaya çıkarılsada, özünde Kürdistan'daki yerel seçimler için hazırlandığını görmemek için insanın ya aptal ya da siyasetten uzak kör olması gerekir.

Düzen partilerinin adaylarının devrimciler ve PKK'nın adayları karşısında "ortak hareket etmelerini" savunan ve bunuda dayatan Genel Kurmaylığın istekleri böylelikle yerine getirilmiş oluyor. Açıkcası, basına beyaz ordunun genel kurmaylığı tarafından "ortak aday koyun" öneri ve anlayışı, bu yöntemle bir yandan yaşam bulurken, diğer yandan ise bu konuda paşalarla aralarında "gerginlik" te giderilmiş olacaktır.

Kan'a, kâr'a baskıya ve sömürüye doymayan emperyalist dinazorlar ve onların Türkiye'deki yeminli uşağı komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının "yerel seçimleri iptal etmek" için yeni yasalar çıkartma uğraşı içerisinde olduklarını da, bu gelişmelere eklemek gerek. Bu uzak bir ihtimal olsada, kendi aralarında bu noktaya ilişkin tartışma ve görüş alışverişi içerisinde

Bu ilkelere hareketle yerel seçimleri devrimimizi hızlandırmasının bir aracı olarak kullanabiliriz. Ki, bugünkü özgülde doğru taktiğin "boykot değil" bağımsız adaylar göstererek seçimlere katılmak olduğunu da hemence belirtelim."

de olduklarında açık. Dahası bu gibi gelişmelerin, yani "seçimleri iptal" edileceğini de görmek gerek.

Bunu gerçekleştirmenin provasını ise, "iki türlü seçim" yasasını 27 Mart tarihine kadar yetiştirilmeyeceği" gerekçe gösterilmektedir. Bunu, ortaklardan SHP'nin başıra başıra söylediğinde belirtelim.

Yine faşist hükümetin hazırlamak istediği diğer seçim taslağında ise; "en çok oy alan adayların tekrar seçime girmesi" kuralının yerine, baraj sisteminin" getirilmesidir. Bu konuda DYP ile SHP arasında görünürde bir çelişki olsada (biri, % 12,5, diğeri ise % 20), sonuçta % 15 ya da % 17 üzerinde anlaşacakları kesin gibi görünüyor. Bu da oldukça bariz biçimde gösteriyor ki, saltanat sahibi bu insan azmanı hakim sınıflar için, belediyeleri kendileri vd. düzen partileri dışında kalan partilere ya da kimselere kaptırmamak için "her yolu denemek mübah"tır. Bu yönlü seçim senaryolarıyla yetinmeyenler bunun selameti için kendi resmi güvenlik güçlerinden tutulmada (Asker, polis) koruculara kadar herkesin "silahlarıyla birlikte sandık başına gideceğini" ve seçimleri silahların gölgesinde yapmaları için YSK'ya yetki vermektedir. Bu seçimlerin iptal edilmesi, devrimci bir taktik olarak düşünülmektedir. Seçimleri bir taktik

ekonomik çıkarlar, diğer yandan hükümet ve iktidarın siyasi çıkar ve prestiji sorunu yaptıkları-nda, bu gibi çirpimciler (yasa vb. uğraşları) açıkça gösteriyor. Bu konuda fazla kahin olma-ya gerek yok! Çünkü, yapılmak istenen herşey oldukça açık yapıyor.

Söz konusu gelişmelere, devletle PKK arasında gizli bir ateşkesin sağlanacağı-nda ekleyelim. PKK, açtıktan ateşkesi ilan edip uygulamaya çalışacakken, devlet ise gizliden bunu uygulamaya çalışacaktır. Buna hem PKK hem de devletin müsait olduğunu söylemek; dolayısıyla muhtemel gelişmeler içerisinde say-mak objektif bir belirleme olacaktır.

Seçim sistemine ilişkin ne tür taslaklar sunulursa sunulursa, ne tür yasalar çıkartılırsa çıkartılırsa ve ne tür "tedbirler" alınır alınır, tüm bu çabaların altında yatan tek bir amaç varsa o da, halkı daha çok sömürmek, ezmek ve katletmek olduğudur. Daha açıkçası, devletin ve onun şahsındaki hükümet ve düzen partilerinin siyasi ve ekonomik çıkarları olduğu olgusu yatmaktadır. Dahası da, bu hummalı tartışma ve köpekçe didişmelerinin altındaki temel olgu, her halükarda düzeni" zulüm ve sömürü çarklarının selametidir. Buna bağlı olarak tabiki hakim sınıf kliklerinden birisi kendi göbek ve ceplerini daha çok şişirmek isteyecektir. Yani, klikler arası çelişkinin bir tezahürü olarak bu yönlü uğraşlar içerisinde olacaklarımda gözardı edemeyiz. Halka ve devrimcilere karşı ittifak, kendi aralarında ise, daha çok kar ve sömürü elde etmek için rekabet etmektedir. İşte hakim sınıflarının karakteri bunu emreder!

Bu gibi dalaşlar ve hesaplar içerisinde olurken de tabiiki zevahiri kurtarmak için halkın kulağına ve gözüne hoş görünmek ve hoş sedalar ulaştırmak içinde, bolca "halkçı", "eşitlikçi" vb. sözler söylemekten de geri durmayacaklardır. Bu gibi sözlerin ("kimisini işe koyacağız, yönetime getireceğiz" vb) altında yatanın tamamıyla halkın oylarını almak için aldatmacı sözler olduğunda hemence söyleyelim. Buna hem geçmiş, hem bugünkü belediyelerin pratiği canlı tanıklık. Çünkü, aynı senaryoları geçmişte okumuş, aynı sözleri geçmişte işitmiş ve aynı filmleri geçmişte seyretmişizdir. Dahası, senaryo ve filmler hep aynı. Belediyelerin vitrininde özel bir değişikliği olacağını söylemek ise, bu sistemi tanımlamak olduğu gibi, siyaset cahilliğidir de aynı zamanda. Çünkü, bu sistem devam ettiği müddetçe, değişen sadece ve sadece eller ve cepler olacaktır.

Bu durum partimiz ve halkın ileri kesimi tarafından bilinmesine rağmen, ama ne yazık ki, halkımızın orta ve geri kesimi tarafından henüz bilinmiyor ve kavranmamıştır. Daha açık bir deyişle, bu zulüm ve sömürü çarklarının gerçek yüzü komünistler ve ileri kesim tarafından bilinmesine karşın, halkımızın ezici çoğunluğu tarafından "umut kapısı" olarak daha görülmektedir dersek objektif bir duruma parmak basmış olacağız. Ki, egemen sınıfların Partimiz ve halkımıza kabadağılık taslaması, azgın boğa gibi saldırması ve halkımızı sömürüp-özemesi; Partimizin eksiklikleri, zaaf-ları ve kitlelerin örgütsüz durumu değil midir? Çünkü, bu zaaf-ları ve eksiklikler giderildiği zaman, hakim sınıflar ve faşist diktatörlük ateş çemberine düşmüş kızgın bir boğa gibi, ayağa kalkan milyonlarca insanımızla sarılacak ve sadece seslerinden bile dehşete kapılıp küll olacaklardır. (abç) Gerçekleri olgularla, yani pratikte keşfedilen her Marksist, kitlelerin bugünkü siyasi bilinç ve örgütlülüğünün düzeyini; işaret ettiğimiz şekilde tahsil edebilir. Yok, sadece özlü niyet ve kendi bilincine göre hareket eden ve ona uygun taktik belirleyen bir kişi ya da kişilerin objektif değil subjektif, Marksist tavır değil, sol-sekter bir tavır belirleyip-sevgileyeceği açıktır.

Politik belirlemenin bir boyutunu bu nokta oluştururken, diğer boyutunu ise, kitlelerin sadece bu yanından hareket ederek, yani bu yönünü ileri sürerek "silahlı mücadelenin başlatılmayacağı, yürütülemeyeceği veya boyutlandırılmayacağı" anlayış ve tavırni sergileyen sağcı yaklaşımların oluşumudur. Bu her iki yaklaşım ve tavrıda yanlıştır. Ayrıca, bu durum "Devrimci durumun geriliği" olarak ilan etmek isteyen, ya da bu yönlü birebir bağlantılı değerlendirme yapmak isteyenlerinde, Marksist ihtilal teorisinin bihaber olduklarında vurgulayalım! Bunun aynı zamanda düzenle başlarını koparacak isemelerden başka, reformist bir anlayışta devrim olduğunu belirtmek yararlıdır. Biz de

münistler, reformist çözüm değil, devrimci çözümlü savunur ve bunu uygularız. Komünistleri reformistlerden ayıran temel kriterde budur.

Sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelesinin devasa gücü karşısında gün geçtikçe çaresizleşen; çaresizleştikçe hırçınlaşan, hırçınlaştıkça ekonomik ve siyasi buhranı daha çok artıran hakim sınıflar çıkarlarının selameti için bugüne dek uygulamaya koydukları bütün yöntemleri, bundan böylede koyacaklardır. Hem daha vahşi, hem daha canice. Bunu beklemiyor ya da görmüyor değiliz! Çünkü, bu gibi yöntemler onların sınıf yapıları ve diktatörlüklerinin doğal bir karakteridir. Tam tersine bunu böyle görmemek, onlara karşı mücadeleyi zayıflatır ve bu asalaklar diktatöryasına iyi şeyler atıfta bulunmak olur ki, bu da sosyal kurtuluş mücadelesini sekteye uğratar. Bu gerici ve faşist yöntemleri onların karakterinden ayrı düşünmek, nasilki bu faşist sistemi tanınamaksa ve abes olusa öylede bu sınıfların ve diktatörlüğün halkın örgütlü mücadelesi karşısında çok fazla dayanamayacağı ve tuz-buz olacağını görmemek veya küçümsemekte abesle iştigal olur. Çünkü, bir yerde ne kadar barbarlık, vahşet ve sömürü varsa orada bu sorunların çözülmesi için alternatif düşünce ve örgütlenmeler de var demektir. Çünkü, bu kaçınılmazdır. Çünkü, bu, zıtların birliğinin yattığı temel bir kanundur. İşte, böylesi bir sistemin şiddet yoluyla yıkılması da kaçınılmaz bir görevdir. Bu kaçınılmazlığı hızlandırmanın Türkiye parçasındaki biricik çözüm yolu ise Partimiz TKP/ML önderliğinde örgütlenmek ve onun belirlediği taktik politikalar ışığında hareket etmekten geçer. Bunun dışındaki yöntemler kitleleri kurtuluşa götürmez. Çünkü, sosyal kurtuluş mücadelemizin vardığı şu aşamada, hakim sınıfların suratına indirilecek en büyük şamar TKP/ML'nin belirlediği taktik içinde harekete etmekten geçer. Kitlelere nüfuz eden düşünce doğru düşünce ve taktik olduğuna göre, böyleyse Partimiz önderliğinde yürütülen silahlı mücadeleyi daha bir hızlandırmak ve onun hizmetine tabi kılınmak amacıyla belirlenen taktik doğrultusunda hareket et ve bu doğrultuda görev almaktan çekinme"

PROLETARYANIN YEREL SEÇİMLERDE İZLEYECEĞİ TAKTİK ŞUDUR:

Öncelikle şunu belirtelim: Komünistler, ilke olarak hiçbir mücadele aracından yararlanmayı reddetmezler. Herhangi bir mücadele biçiminden yararlanıp yararlanmamanın temel kriterinde gözönünde bulundurulacak, daha doğrusu burada kavranılması gereken ana halka ise, söz konusu mücadele aracından yararlanmanın koşullarının olup-olmadığı ve bu aracı ana merkezi görevimiz olan devrimin hizmetine sokmak, yani merkezi göreve tabi kılmak olmalıdır. Lenin yoldaşın önemle belirleyip ve benimseyip uyguladığı gibi, "Marksistler, ilke olarak hiçbir mücadele biçimini reddetmezler." Bu ilkeyi savunmak sadece yetmiyor. Marksist olunmanın ve olmanın temel kriterlerinden birisi, nasilki teoride savunulan doğru ilkeleri pratikte bütünselini sağlamaksa, yani sadece doğru şeyleri savunmakla Marksist olunmuyorsa, öylede mücadele biçimlerine ilişkin Lenin yoldaşın bilimsel önemmesini teoride savunmakta, tek başına taktiklerde doğru yapıldığının göstergesi olamaz. Öyleyse doğru olan nedir: Söz konusu bilimsel anlayış doğrultusunda hareket etmek olmalıdır. Bunun yoluda, silahlı mücadele dışında kalan mücadele araçlarından (koşulları varsa) devrim için yararlanmak olmalıdır. Gerisinin, sol-doğmatik bir anlayış olduğu açıktır. Bizaz daha açarsak, kavranılması gereken sorun; ana mücadele biçimi dışında kalan mücadele biçimlerinden devrim için nasıl yararlanabilir ve bunu devrimin hizmetine nasıl sokabiliriz sorunu olmalıdır. Buradaki doğru yöntem, diğer mücadele yöntemlerini ana mücadele biçimini karartmadan, saptırmadan onun hizmetine sokup gelişmesini hızlandırmaktır. Bunu Stalin yoldaşın şu doğru belirlemeleriyle pekiştirelim: "Gerçek bir sosyal demokratik taktik için şu iki koşul zorludur: Birincisi, toplumsal yaşamın gidisi ters düşmemek, ikincisi ise kitlelerin devrimci ruhunu gittikçe yükseltmek" işte bu bilinçten hareketle taktikler belirlemeli ve gelişmelere yön vermeliyiz.

Buna göre önmümüzdeki "27 Mart Yerel Seçimlerine" ilişkin öyle bir taktik belirlemeliyiz ki, bu taktiğimiz hem kitlelerin bilincini geliştirmiş olsun, hem de sosyal mücadelemizi hızlandırmış olsun. Taktik stratejinin ayrılmaz bir par-

'Özgülü Kurtuluşu'nda Yerel Seçimlerle ilgili yayınlanan yazıyı okurlarımıza olduğu gibi sunuyoruz.

ÇİMLERE BAKIŞ AÇISI:

Gerçek kurtuluşunu sağlayamaz!

çası ve onun hizmetinde bir araç olduğuna göre, taktik önderlikte stratejik önderliğin görev ve gereklerine uygun olmak zorundadır. Buna uygun hareket ettiğimizde ve proletaryanın bütün savaşını ve örgüt biçimlerini benimseyip uygulamamız halinde, ancak devrimimizin bugünkü özgül bir evresi ve aynı zamanda merkezi görevimiz olan (bugünkü evrede) Köylü Gerilla Savaşımıza, sözcüğün gerçek anlamında hizmet etmiş olacağız. Yoksa, "somut şartların somut tahlili" olan Marksistlik nerede kaldı silahlı mücadele dışında kalan araçlardan devrim için yararlanma? "Şiddet (zor) devrim mücadelesinde ana mücadeledir" demek, diğer mücadele biçimlerinden yararlanmama, demek değildir. Böylesi anlayışlarla ne devrim yapılmış ne de devrim yapılır.

Bu ilkelere hareketle yerel seçimleri devrimimizi hızlandırmanın bir aracı olarak kullanabiliriz. **Ki, bugünkü özgülde doğru taktiğin "boykot değil", bağımsız adaylar göstererek seçimlere katılmak olduğunda hemence belirtelim.**

Bu taktiğe başvururken gözönünde bulunduracağımız hususlar ve önümüze koyacağımız görevler ise şunlardır:

A) Partimizin göstereceği adayların niteliği ve konumu şu olmalıdır: Sınıf bilinçli proletarya halkın kurtuluşu uğruna sınıf savaşımı yürüten proletarya partisinin programını asgari düzeyde kavrayıp disiplinini tanıyan ve tespit edilen politika çerçevesinde canla başla çalışacak bireyi aktif olarak destekler.

Burada dikkat edilmesi gereken diğer bir husus ise, konulacak adayların halkın geniş kesimi tarafından sevilip sevilmediği gözönünde bulundurulmalıdır.

Buna ek olarak da aşağıya sıraladığımız görevleri yerine getirmek istemeyen, bunların doğruluğunu savunmayan ya da bu doğrultuda hareket etmeyen kişi ya da kişiler aday olarak gösterilmemeli ve söz konusu görevleri kabul etmeyen unsurların parti disiplini gereği bulunduğu konulardan düşürülmesi de sağlanmalıdır.

Aşağıya maddeler halinde ortaya koyduğumuz platform, hem seçim propagandaları aşamasında hem de seçimleri kazanması (diyelim ki kazandı) halinde savunulması ve yerine getirilmesi gerekli görevlerdir:

B) Seçimleri Kazanması Durumunda, a) Devletin istek ve dayatmalarından hiçbirisini kabul etmemek; **b)** Belediye sınırları içerisinde yapılacak tüm iş ve görevleri, ... olarak oluşturulmuş kömüteleri (bunu oluşturmak şarttır) tarafından önceden tartışılıp karara varıldıktan sonra pratiğe geçirilecek. **c)** Oluşturulacak ... Halk Komiteleri (bu, esas olarak parti inisiyatifinde olacak) tüm çalışmalarında birinci derecede sorumlu tutulacak ve aralarındaki işlerlik Demokratik Merkeziyetçilik nomları ışığında olacaktır.

d) Bütün olanaklar devrim ve halkın hizmetine tabi kılınacak, **e)** Oluşturulacak yönetimlerin nitelik ve işlevi tamamıyla geleceğin yerel Halk İktidarlarının bir örneği ve denetlenmesini gösterecek biçimde olacaktır. Yani, kızıl siyasi iktidarlar ve Demokratik Halk İktidarları (DHI) döneminde kurulacak olan yerel yönetimlerin niteliğine uyumlu bir örgütlenme ve icraatlar yapılacak. Bununla faşist sistem içerisinde var olan ve hakim olan (belediye) anlayış ve uygulamalarla, geleceğin Halk İktidarları dönemindeki yönetimlerin niteliğini farklılığına kitlelere pratikte göstermek olmalıdır.

f) Propaganda çalışmalarında seçimlere girmemizin nedeni ve amacı; bu aracı Devrimin propaganda ve ajitasyon aracı olarak kullanmak, kokuşmuş ve çürümüş sistemin bu alandaki mevzilerinden devrim için yararlanmak ve bu yolla sistemin gerçek kimliğini kitlelere anlatmak; dahası kitlelerin bu gibi sosyal pratikleriyle varolan sistem devam ettiği müddetçe söz konusu yönetimlerin umut kapısı olamayacağı, ihale ve mafya çetesinin pazarı olmaktan öteye geçemeyeceğini; bu koşullarda komünistlerde ele geçirse faşizmin bunu uzun süre yaşatmayacağı gerçekliğini somut olarak göstermekten başka bir amaç taşınmadığını söyleyelim;

1) Ulusalın Kaderlerinin Tayin Haklarını Savunmalı ve buna uygun hareket edilmeli;

2) Halka, özellikle Kürt ulusuna yönelik katliamlara, gerek uluslararası gerekse ülke düzeyinde karşı çıkarak teşhir etmeli,

j) Her türlü işgal ve ilhak hareketlerine karşı çıkmak;

k) Şehit düşen gerillaların cenazelerine sahip çıkmak;

l) Halka ve halkın sorunlarına şevkatle yaklaşmak;

m) Kadın Haklarını savunmak ve buna uygun hareket etmek;

n) Devrimci kültürün örneklerini kitlelere

Özcesi, düzen partilerinin adaylarına oy vermek; sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelesine sıkılan karanlık kurşunlara kurşun katmak, katliama katliam, sömürüye sömürü, kâr'a kâr, vergiye vergi katmaya yardımcı olmaktır! Bununla da, düzenin daha uzun süreli yaşamasına ortak olmak demektir!

sunmak için çeşitli kültürel faaliyetlere girişmek, bunu ülke ve dünya sahında yaygınlaştırmaya çalışmak;

o) Kendisini bir belediye başkanı olarak değil, halktan ve halkın bir parçası olarak devrimci ahlak ve kültür temelinde hareket etmeli ve bu yönlü tavırlarıyla kitlelere örnek olmalıdır;

ö) Başka ülkelerin sosyal ve devrimci ulusal hareketlerini desteklemek;

p) Giyim, kuşam, yiyecek vb. tüketim malzemelerinin fiyatlarını günün sosyal koşullarına uygun bir şekilde ayarlamak;

r) Faşizme, feodalizme karşı çıkmak, bu yönlü hareketleri desteklemek, dahası bütün anti-demokratik uygulamaları ve yasalara karşı çıkmak;

s) Belediye alanında çalışan bütün işçilerin sendika, sigorta vb. haklarını tanımak ve bunların oluşturulması için çaba sarfetmek. Grev ve toplu sözleşme haklarını savunup, bu yönde gelececek hareketleri desteklemek;

ş) Emperyalistlerin Türkiye'deki askeri üslerinin kapatılması için kamuoyu oluşturmaları ve emperyalizmin ekonomik ve siyasi ilhaklarına karşı çıkmak;

t) Faşist Türk Devletinin başka ülke ve halklara açtığı açacağı savaşlara aktif olarak karşı çıkmak;

u) Mahalle ve sokakların temizliğine dikkat etmek ve denetlemek vb.vb gibi görevleri yapmak ve savunmakla yükümlüdür.

C) Bu görevleri yerine getirmeyen ve partinin direktifleri doğrultusunda hareket etmeyen yönetici (belediye başkanı)lere karşı takınacağımız yöntem ise şudur:

Önce uyarılmalı; eğer aynı uzlaşıcı (devletle) ve olumsuz icraatlara devam ediyor ya da ediliyorsa, sözkonusu kişi ya da kişilerden derhal destek çekilmeli ve tecrid-teşhir yapılarak çeşitli cezalara çarptırılacaktır. Bunun içerisinde istifaya zorlamaktan tutulımda ölüme kadar her türlü cezai müeyyidenin geçerli olacağı, özellikle vurgulayalım. Çünkü, halkla, devrimle ve partiyle kimsenin oynamaya hakkı yoktur. Bu konuda Partimizin kararlı ve net olduğuna da herkesin inanasını isteriz!..

D) Güçlü olduğumuz (hem nicel hem de nitel) yerlerde dışımızdaki devrimci grupların desteğini de alarak parti adaylarını gösterirken, diğer yerlerde ise ortak platformlar doğrultusundaki adaylar gösterilmelidir. Tabii ki, seçimlerde ortak platform ışığında katılmayız. Fakat buradaki, aday belirlemede (göstermede) birinci derece Partimizin göstereceği adaylara ağırlık verilmelidir. Diğer yerlerdeki adaylar noktasında ise esnek olduğumuzu da söyleyelim.

Bu konuda platformun ana ilkesi ise, tek bir aday desteklemek iken, bunun politik odağını ise; "Eylemde birlik, propaganda-ajitasyonda serbestlik ilkesi" oluşturmaktadır.

Eylem platformuna ilk planda gideceğimiz devrimci teşkilatlar ise şunlardır: Devrimci Sol, TDKP, TİKB, KAWA, TKP/ML Hareketi vb. hareketlerdir. PKK ile ilişkilerimiz askıda olduğundan bu noktada eylem birliğine gitmenin doğru değil, yanlış olduğunun bilinmesini isteriz!

Eylem birliğinde gözönünde bulundurulması gereken temel nokta ise, eylem birliğini bozucu hot-zotçu ve bozguncu tavırlara girmemek ve buna müsaade etmemek olmalıdır. Eylem birliği, işbirliği, dayanışma, ortaklık, bozgunculuk-

tan dolayı uyarılmalı; bu da olumlu yönde gelişmesini etkilemiyor, yani hala da disiplinsizlik devam ediyorsa, sözkonusu hareket ve hareketler eylem birliği platformundan atılmalıdır.

Diğer önemli bir nokta ise; bu vesileyle partinin görüşlerini kitlelere geniş bir şekilde yaymak, örgütlenmesine hız vermek ve eylem birliği içerisinde yürüteceğimiz ilkeli ve doğru bir çalışmaya tarzıyla önderliğimizi, hem platformda-

ki hem de kitlelere hissettirmek olmalıdır. Buna bağlı olarak özellikle de şu nokta işlenmelidir: Gerçek belediyeçiliğin bu sistem içerisinde değil, ancak ve ancak devrim sonrası yapılacağını; dolayısıyla bugünkü belediye yönetimlerinin sistem değişmedikçe ne geleceğin ne de bugünün kalıcı yerel halk iktidarlarının nüvelerini, yani ona varmak için kalıcı basamak olmayacağını, dahası bu soruna sadece bu yönüyle bakan ve böyle bir beklenti içerisinde girenlerin; sistemin faşist niteliğini kavrayamadıklarını; bunun da ötesinde yerel Halk İktidarlarının "ne zaman ve ne şekilde oluştuğunu" bilmemek olduğu bilincini kitlelere yoğun bir şekilde aktarmak olmalıdır.

Böylesine zulüm, kan ve sömürü kokan faşizmin çözümleri altındaki bir toplumsal sistemin üstündeki egemen rejimi "gerçek bir yerel yönetime" uzun süre müsaade edeceğini beklemek, ham hayal ve safdilliktir! En basit örneği olarak, yeni yeni seçim yasaları ve özellikle de T. Kürdistanı'ndaki yerel seçimler için çıkartmaya çalıştığı seçim yasalarını gösterirsek, yeterli kanıt olur. Yine, hakim sınıfların "Paşa hazretlerinin (genel kurmaylığın) buyurduğu üzere; "Devrimci ve PKK adayları karşısında tek bir aday üzerinde anlaşarak seçimlere girin" yönlü ultimatoları bunu açıkça gösteriyor. Tüm bu sahtekarlık ve komplo dolu seçim yasaları ve uygulamalara karşın, bu seçimleri devrim hizmet amacıyla olanca gücümüzle kullanmasından çekinmeyelim! Silahlı mücadeleyi güçlendirici ve ona ivme katıcı araçlardan yararlanmasını bilelim!

E) Bir ihtimal olarak T. Kürdistanı'ndaki "seçimleri iptal" edilmesi gündeme geldiğinde ise, Komünistlerin tavrı olacaktır:

Hemen belirtmek isteriz ki, böyle bir durumda Komünistlerin benimseyeceği tek doğru yöntem SEÇİMLERİ BOYKOT etmektir. Hem de aktif olarak!

Bunun için, enerjini on katına çıkararak sandık başına gitme yerine sandıkları imha etmek için harekete geç! Sandıkların kurulacağı okul vb. binaların seçimleri etkisiz kılmak için benzin ve gaz dökersek yak! Sandık başında görevli olan memurları rehin almaktan tutulımda da görev yapmalarına, oradan da seçim sandıklarını taşıyan araçlara yönelik saldırı eylemleri yapmaya kadar, her türlü eylem yapmalıyız/yapılmalıdır! Afiş, pullama, kuşlama, yazılama, molotoflama ve bombalama eylemleri yapmaktan çekinme. TV'ye ve Radyo gibi iletişim araçlarıyla propaganda yapmaya da ağırlık vermeliyiz. Bu eylemleri kampanyalar biçiminde yürütmeli ve yoğunlaştırmalıyız. Yoksa, seçimleri boykot pasif olmaktan kurtulamayacaktır. Dolayısıyla etkisini de gösteremeyecektir!

Bir kez daha şunu vurgulamakta yarar var ki; her kim ki bugünün yerel yönetimlerin geleceğin yerel iktidarlarının bir nüvesi olarak görüyor ya da bu yönlü bir değerlendirmeye yapıyorsa, o kimsede ya da anlayışlar, sistemin gerçek yüzünü tanıtmıyor ve onu kitlelere şirin göstermeye çalışıyor demektir. Dahası, sistemle uzlaşıyor, ona niteliğiyle çelişen atıflar yükleyip beklentiler içerisinde giriyor demektir!..

DÜZEN PARTİLERİNE OY VERMEK, FAŞİST SİSTEMİN SUÇLARINA ORTAK OLMAK DEMEKTİR!

Yarı-sömürge, yarı-feodal toplumsal statünün sömürge efendisi emperyalizmin ülkelerdeki birinci derecedeki sosyal dayanağı ve de uşağı olan hakim sınıf partilerinin adaylarına oy vermek, ya da bu partileri şu veya bu şekilde desteklemek dolaylı-dolaysız da olsa, bu zulüm sultanının halkımız üzerinde bir karabasan gibi duran baskı, katliam, sömürü ve vahşet düzenlerini onaylamak demektir. Çünkü, köleliğe karşı mücadele edilmeden, hem de aktif savaşmadan yine devam edecektir. Yani, sömürü ve kölelik kendiliğinden kalkmayacaktır. Çünkü, bu düzenin yitirilmesinde zulüm sultanının ayakta kalmasını istiyor.

Özgürlük, demokrasi ve her türlü ilerici gelişmenin düşmanı olan ve ortaçağ zihniyetinin temsilcisi hakim sınıf partilerine oy vermek, bu ülke halkının karanlıklar içerisinde kalmış sosyal yaşantısının devamına evet demektir!

Düzen partileri ve onların kimliği altında adaylığını koyanlara oy vermek; onların ideolojilerini paylaşmak ve bu ideolojinin değişimlerine su taşımak olduğu gibi, toplumsal gelişme ve değişimin önünde engel oluşturan en gerici ve en büyük dağ olan emperyalizm, feodalizm ve komprador kapitalizmin yaşamlarına ortak olmak ve onları güçlendirmek demektir!

Düzen partilerine oy vermek, Kürt ulusu üzerindeki milli baskıya devam et demektir!

Faşist rejimin siyasi temsilcisi durumundaki DYP-SHP, ANAP-MÇP, MHP-DSP-RP vb. gibi partiler ve onların adaylarına oy vermek; sokak ortasındaki sorgusuz-sualsiz infazlara, fabrikadaki işçinin sokağa atılmasına, toprağına bağlı köylüleri zorla göç ettirilmesine ve katedilmesine, öğrencinin demokratik haklarının gasp edilmesine ve sokağa atılmasına; dağdaki özgürlük savaşçısı gerillanın vahşice katledilmesine, kadınların "ikinci sınıf vatandaş olarak ezilmesinin" kabullenilmesine toprak ağalığına, ülkenin yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynaklarının emperyalist canavarlar tarafından yağma ve talan edilmesine ve onlara teşefiş çekilmesine; dahası da bu kokuşmuş ve çürümüş düzenin bütün çirkeflik ve mezalimce uygulamalarına göz yummak, onaylamak ve onların suçlarına ortak olmak demektir. Niyet olarak böyle düşünlmede, objektif olarak böyledir.

Bu zebani partilere oy vermek, halkımıza re-va görülen bu düzeni, bunu koruyup-kollamak için yapılan yalan ve demagogilerle süslü propandalara kanmak ve ortak olmak demektir!

Özcesi, düzen partilerinin adaylarına oy vermek; Sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelesine sıkılan karanlık kurşunlara kurşun katmak, katliama katliam, sömürüye sömürü, kâr'a kâr, vergiye vergi katmaya yardımcı olmaktır! Bununla da, düzenin daha uzun süreli yaşamasına ortak olmak demektir!

Öyleyse, bu dinazor sınıflar ve onların savunduğu faşist diktatörlükten kurtulmak, yani bu düzenin ömrünü kısaltmak ve kendi gerçek kurtuluşunun günlerini çabuklaştırmak istiyorsan, oyunu düzen partileri ve onlarla uzlaşan partilere verme!

Seçimleri, DHD'ni hızlandırmak ve ona hizmet ettirmek için bir araç olarak kullan!

Köylü Gerilla Savaşı'na tabi kalınarak onun boyutlanmasını sağlayacak eylem biçimleri ve örgütlenmelerden yararlanmak; ne "sağ" ne de "sol" bir anlayış değil, tam tersine bunu reddetmek ve bunu aslı görev olarak (yani seçimlere tapmak) benimsemek, ya da o doğrultuda hareket etmek, hem sol hem de sağ anlayış ve tavırlardır.

Yerel yönetimleri geleceğin yerel iktidarlarının bir nüvesi olarak gören anlayışları düzenle uzlaşmacı, reformist anlayış ve tavırlar olduğuna dair, mahkum et!

Kurtuluşun için tek çıkar yolun, çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının öncü kurması TKP/ML'nin önderliğinde örgütlenip, TİKKO saflarında düzene karşı savaşarak Demokratik Halk Devrimi'ni gerçekleştirmek olduğuna unutmula!..

**DÜZEN PARTİLERİNE OY YOK!
KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!
KAHROLSUN KOMPRADOR BURJUVAZİ VE TOPRAK AĞALARININ TEMSİLCİSİ FAŞİST PARTİLER!
SOSYALİST VE DEVRİMCİ ADAYLARA OY VER!
DEVRİMCİ PLATFORMUN ADAYLARINI DESTEKLE!
KAHROLSUN İHALE VE MAFYA ÇETESİNİN DENETİMİNDEKİ YEREL YÖNETİMLER!
YAŞASIN GELECEĞİN DEMOKRATİK YEREL İKTİDARLARI!
DÜZEN İÇİ SEÇİMLER KURTULUŞ DEĞİLDİR!
YAŞASIN KIZIL SİYASİ İKTİDARLAR İÇİN KÖYLÜ GERİLLA SAVAŞIMIZ!
YAŞASIN HALK DEMOKRASİSİ, BAĞIMSIZLIK, SOSYALİZM VE KOMÜNİZİM MÜCADELEMİZ!
YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML, ORDUMUZ TİKKO, KOMÜNİST GENÇLİK ÖRGÜTÜMÜZ TMLGB!**

DİSK ile Türk-İş rekabetinde işçi sınıfı zararlı

İstanbul/Özgür Gelecek- Türkiye'de işçi hareketi ve sendikacılık alanında büyük bir kriz yaşanmakta. '94 yılında 450 bini aşkın işçinin toplu sözleşmesi kilitlenme aşamasında. İkibinli yıllara doğru sendikaların toplumsal gücünü ortadan kaldırmayı hedefleyen emperyalizm, güdümündeki sermaye çevreleri sivil toplum örgütlerine yönelik baskılarını daha çok arttırdılar. Bu dönemde sendikalar rekabet etme 'Lüksü'ne sahip değiller. Çünkü bu rekabet, sendikalara ve işçi sınıfına zarar veriyor.

17 Ocak '94 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan İşkolları İstatistiği'nde yüzde on barajını üç sendikanın aşmasıyla DİSK'e bağlı 15 sendika toplu sözleşme yetkisi kazandı. Türk-İş'e bağlı sendikalar, DİSK'e bağlı sendikaların yüzde on barajını aşmadıkları gerekçesiyle, işkolu yetkisine itiraz kararı aldılar. Buna karşılık DİSK'e bağlı 15 sendika, Türk-İş'in bu kararna itirazla karşılık verdi. 31 Ocak'ta Ankara 9. İş Mahkemesi'ne yapılan itirazla 15 işkolunda toplu sözleşmeler tikanıldı. Bu işkolları; Laspetkim-İş, TİS, Petkim-İş, Gıda-İş, Deri-İş, Tekstil, Basın-İş, Tümkal-İş, Bank-Sen, Birleşik Metal-İş, Sosyal-İş, Limter-İş, Nakliyat-İş, Oleyis, Dev Sağlık-İş, Genel-İş.

Peki yüzde 10 barajına devlet neden ihtiyaç duydular? İşçi sınıfının kaybı nedir? Sendikaların yetki itirazları kimlere yararacaktır? Öncelikle bu soruları yanıtlamak gerekir. Bir sendikanın, bir işyerinde toplu sözleşme yapabilmesi için,

Türkiye çapında kendi işkolundaki işçilerin yüzde onunu bünyesinde toplamak zorunda. İşkolu yetkisini aşmamış bir sendika, herhangi bir işyerinde çoğunluk yetkisi olsa da toplu sözleşme imzalamıyor. Dolayısıyla karşı sendikandan açtığı yetki itirazı davası sonuçlanıncaya kadar toplu sözleşme yapamıyor. Bu durumda esas kayıp toplu sözleşmesi tikanan işçi sınıfının olacaktır. İşçiler sendikaya güvenini yitirecek, devlet özelleştirme politikalarını daha kolay gerçekleştirecek, sendikasız bir işçi ordusu oluşacak.

Türk-İş bu konuda herhangi bir açıklama yapmadı. Ancak DİSK Genel Başkanı Kemal Nebioğlu bir açıklama yaparak, sendikalar arasındaki sorunun masa başında çözümlenebileceğini, DİSK'in buna hazır olduğunu açıkladı.

Ozellikle son dönemde Genel-İş ile Belediye-İş arasında sendikal rekabet üst boyutlarda seyrediyor. 2 Şubat günü, İstanbul belediyelerinde çalışan Genel-İş ile Belediye-İş sendikalarına üye işçiler ortak bir komite oluşturarak, yaklaşık 15 bin imzalı istemlerini konfederasyonlara gönderdiler. İşçilerin 4 maddeden oluşan istemleri şunlar: 1- Yüzde 10 işkolu barajı geri çekilsin, 2- Yüzde 51 işyeri itirazları geri alınsın ve tekrar itiraz edilmesin, 3- Yetki tespit çelişkisi olan işyerlerinde referandum yapılsın, 4- Sınıf düşmanlığı tutumlarından vazgeçilerek sözleşmelerimiz yapılsın.

Belediye-İş 2 No.lu Şube Başkanı Hasan Gülüm'e bu konudaki

düşüncelerini sorduk: "Herseyden önce yüzde 10 barajı ve sendikal rekabet işçinin aleyhine. Bu yasayla işçinin sendikasılaştırılması hedefleniyor. Bizim işkolunda yaklaşık 110 bin işçinin 1 Martta toplu sözleşmesinin başlaması gerekiyor. Birakin sözleşme yapılmasını şu an tespitler daha gelmiş değil. Yetki gelse bile iki sendikandan itirazları nedeniyle sözleşme olamaz. Bu tamda devletin istediği bir durum. Devletin dikensiz gül bahçesi yaratma girişimi. Türk-İş bunu baskı olarak karşısında doğacak muhalif odaklar üzerinde kullanmak istiyor. Yalnız %10 barajı işçiyi bir avantaj sağlıyor. İşçi sınıfını istemeden de bir sendikada toparlıyor, birleştiriyor. Esas itibarıyla biz bu halkayı yakalamalıyız."

Genel-İş 1 No.lu Şube Başkanı Şükrü Kartal gazetemize şu değerlendirmeyi yaptı: "DİSK açıldığında sermaye için tehlike oldu. DİSK'i alternatif olarak gören devlet bununla ortadan kaldırmayı hedefliyor. Fakat biz işçilerin kayıplarını düşünüyoruz. Asıl tehlike işte burada. Belediye-İş'le yaptığımız görüşme olumsuz sonuçlandı. Bunun üzerine imza topladık. Yetki itirazımızı elbette var. Ancak bu onları mağdur etmek için değil, onları bu anti demokratik yasadana vazgeçirmek için. Özeldede Belediye-İş, genelde Türk-İş böyle bir talebi kabul ederse kayıtsız şartsız itirazlarımızı geri çekeceğiz. Türk-İş esasta özelleştirmeyi onaylıyor. Gerçek yüzünü işçilere göstermemek için

bu tür oyunlara başvuruyor. Sorumluluktan kaçıyor. Bu hükümetin, Türk-İş'le işçiler için ortak hazırladığı bir tuzaktır. Büyük işçi kıyımı olacaktır. Türk-İş'in derdi toplu sözleşme değil, özelleştirmeyi yaşama geçirmek.

Belediye işçisi Kenan Çeçi bu durumu işçi cephesinden değerlendirdi:

"Bizde genelde yıl içinde Ocak ve Mart'ta 2 yıllık sözleşmeler yapılmaktadır. İtiraz nedeniyle Ocak'ta yeni sözleşme dönemine girmiş bulunan bir çok işyerinin yetki itirazları sonuçlanmadığı için sözleşmeye oturmamaktadır. Aynı durum Mart sözleşmeleri için de geçerli olacaktır.

Şu arada gerek Belediye-İş ve gerekse Genel-İş sendikaları için diğerinin işkolunda % 10'u aşım aşım belirlenmesi mantıken itiraz gerektirebilir. Ama Genel-İş'in Belediye-İş için % 10'u aşım iddiası gülünç olur. Çünkü, daha önce zaten işçinin tümüne yakını zaten Belediye-İş sendikasında örgütlüydü. Bu işçilerin yüzde % 10'u, hatta 20'si gitmiş olsa bile, Belediye-İş'te yine yeterince işçi kalmıştır. Genel-İş'in itirazı tamamen intikam duygusundan kaynaklanmaktadır. Kaldiki Genel-İş, hiç üyesi bulunmayan ya da Avcılar Belediyesi gibi yalnızca bir üyesi bulunan belediyelerde bile itiraz etmektedir.

Daha önce alternatif olarak çıkan Genel-İş'e giden arkadaşlarımızı bilinçli bir tercih ile değil, Belediye-

İş'in başarısızlıkları yüzünden gitmeler. Tabi Belediye-İş'in iyi olduğunu söylemiyorum, öz olarak ikisi ayndır.

Şu anda bunların çıkar çatışmaları yüzünden işçi örgütüllüğü bozulmuş, işçiler arasında güven ilişkileri bozulmuş, işçinin direniş gücü önemli oranda zayıflamıştır.

Benim tanıdığım tüm işçiler bu durumdan rahatsızlar. İşçiler, özellikle iş yerlerinden gelen ve bundan sonra gelecek yetkilere itiraz etmemesini istiyorlar. Ancak her işçi sendika şu ana kadar işçinin eğilimini fazlaca dikkate almadı. Bundan sonra da bu eğilimi çıkar çatışmalarına kurban edileceği ciddi kuşku var.

İşçi, özellikle Belediye-İş'te kalan işçilerin duyarlı kesimi kendi sendikaları olan Belediye-İş'e gerekli baskıyı yapıyorlar; Belediye-İş şu an esasta bu işin mağduru olduğu halde. Ama aynı işçi genel işçi söylemek mümkün değil. Genel-İş üyeleri lafta, yetkilere itiraz için mücadele etmek istediklerini, hatta bunun için ortak komitelerin kurulmasını savunuyorlar. Ama sarmimi davranmıyorlar. Bunu iki maddeyle açıklayabiliriz: 1- Baskının yalnızca Belediye-İş'e olmasını istiyorlar, 2- Gerçekten işçinin birliğinden yana olduklarını pratikte göstermiyorlar. Örneğin ortak tas-lakların hazırlanmasına yanaşmıyorlar.

Bu tutuma sosyalist basının bir kısmında cesaret vermektedir. Bazılarına göre Genel-İş ya da DİSK "Devrimcidir". Onun için desteklenmelidir. Bende diyorum ki eğitimci DİSK'çilik yada Genel-İş'çilik ile eş değer ise, biz zaten böyle bir devrimciliği de benimsemeyiz.

Sonuç olarak belediye işçisi ve diğer işkollarındaki işçiler, bu krizleşmeden her anlamda zarar görmeye devam edecektir. Ama inanıyorum ki çok dayanıklı olan sınıfımız bu güçlülüğünde üzerindeki gelecek ve her anlamda daha da güçlenecektir."

Hasan GÜLÜM

Şükrü KARTAL

Nightingale direnişçileri eylemlerini değerlendirdi

İstanbul-Özgür Gelecek- 10 Şubat günü, 13 Aralık '93 tarihinden bu yana direnişte bulunan Florence Nightingale Hastanesi işçileriyle görüşmek üzere Bank-Sen'e gittik. Sendikal örgütlenmeye giriştikleri için işten atılan 200 sağlık çalışanından yaklaşık 20 işçi bulunuyor.

Sözleşme istiyoruz. Sonra beş işçiyi yukarı, toplantı salonuna çıkıyoruz. Soruyoruz: Direniş nasıl değerlendiriyorsunuz? Biyolog Ercan Pektaş; direniş pasif bir direniş olarak değerlendiriyor. Sendikaların eylemde etkili olmadığı görüşünde. Atılanlar kendi aralarında bir komite oluşturmuşlar. Kendileri karar alıp, kendileri uygulamışlar. Çamaşhane işçisi Tahsin Mızır, direnişlerinin "basit" geçtiğini belirtiyor. "İşverene karşı daha aktif olmalıydık, ama biz bunu seçtik" diyor. Sözleşmeye katılanların sayısı artıyor. Direnişçiler neden pasif eylemlilik seçtiklerini yanıtını arıyorlar. Yoğun bakım hemşiresi Ayten Güneş; hemşirelerin toplumun dışında yetiştirildiğini ifade ediyor: Biyolog Ahmet Karataş, hemşire Ayten'in algıladığı, ama açıklayamadığını şöyle anlatıyor: "İktidar kendi çarklarını döndürecek insan yetiştiriyor. Esas sorun bu. Kır-sal alandan insanlar genelde sağlık meslek liselerinde yatılı okumaya gidiyorlar. Bu insanlara özgür düşünce, üretken, sosyal bir kimlik kazandırılmıyor. Eksik teknik bilgiler ve oluşmamış bir yapıyla iş yaşamına başlıyorlar. Genelde toplumumuzda, özeldede sağlık alanında kadınların geri bırakılması bilinen bir gerçek. Bu bir sistem sorunu zaten. Bir de meslek liselerindeki tecrit yaşam. Bu durum apolitik, asosyal, duyarsız, kimliksiz insan olmalarını getirince, kültürel yozlaşma bu insanların üzerinde önemli tahribatlar yaratıyor."

Biyolog Ercan Pektaş, yaklaşımı farklı açıdan irdeliyor; "80 civarında hemşire atıldı hastaneden. Bunların yaşları 22'yi

geçmiyor. Çoğunluğu yeni mezun. Öğrencilikten iş yaşamına yeni geçmiş insanlar. Florence Nightingale Hastanesi'nde modern bir çalışma ortamı vardı. Bunun için kendilerini işçi hissetmiyorlardı. Bir fabrika işçisinden çok fazla farkı var buradaki işçilerin. Kişiler bugüne dek hak aramamış. Sağlık okullarında insan rahat. İş hazır, bu yüzden kaygısı yok." diyor. Söz Ayten hemşirede; "Hemşireler iş yaşamında bir de kimlik bulma uğraşısı veriyorlar. Onlardan eylem beklemek ne kadar doğru?" diye soruyor.

İşçiler huzursuz. İşçiler gelinen aşamadan memnun değiller. Onları ziyaret edenler, destek verener azalmış. Kamuoyunun gündeminden uzaklaştıkları noktasında ortak görüşler... En büyük eksikliklerinin pasif eylemlilik seçmeleri olduğunu görüşüyor. Bu görüşler, oylar, oylar, oyların hepsini yapabildikleri görüşünü taşıyanlar da var. Hemşire Fatoş Hamzaçebi kendi adına yapabileceklerinden daha fazlasını gerçekleştirmiş. Fakat "Sendikal faaliyetler pasifliği, bize daha fazla destek olabilir." derken, sendikaların öncülük etmediğini ekliyor.

Biyolog Ahmet Karataş; "Sendikal olunca herşey olumlu olacak, herşey sendikal olmakla sona erecek düşüncesi hakimdi işçilerde. Bu bozgun onun için yaşandı. Burada işçiler aristokrat. Onun için inaçlı ve kararlı olmadılar. Aktif eylemlilik pratik içinde öğretilmeliydi. İnsanları toparlayacak yönlendirecek olan öncü işçiler bu yönde görevlerini yapamadılar. Ne kitlenin önüne çıktılar, ne de arkasından ayrıldılar." diyerek öncülüğe soyunan insanları suçluyor. Ercan Pektaş; sendikaların başlıbaşına siyaset olduğunu açıklıyor. İçlerinde doğru kararlar alabilecek insanlar olduğunu, ama apolitik, öğrenci kökenli, çekingen kitlenin onları desteklemeyeceğini ifade ediyor. Tahsin Mızır; en dirençli direnişin hastane önünde yapılacağını, bunu için gerekli se-

polisle çatışmaları gerektiğini belirtiyor. "Bu bizim eksikliğimiz" diyor yapamadıkları için. Ahmet Karataş siyasi partilere bel bağlamalarının onlara dayatma yapmalarının eksikliğini ifade ederken, "Biz kimseyi zorlamadan direniş yapmaya kalktık. Verimli ve yaratan insan önemliydi. Ama biz birçok şeyi sözde bıraktık" diyor.

Ercan Pektaş bu konuda yaşadıkları bir deneyimi aktarıyor bu arada: "DSP'den Anakent başkan adayı olan Necdet Özkan (Şimdiki Bayrampaşa Belediye Başkanı) para yardımı talebimizi, 'biz de açız' diye geri çevirdi. Basın açıklaması yapması istememizi iletmişiz. 'Şov yapmaya gerek yok' dedi. Şimdi işe her akşam televizyonda..." Pektaş, DİSK bünyesinde kendileriyle ilgilenilmesi için bir kurul oluşturulduğunu duyduklarını, ama ne yazık ki kimseyi göremediklerini söylemeden geçmiyor. Hemşire Sevim Güngör; bu işe inaçlı girdiklerini, ama şimdi bölündüklerini ve bunun nedenini kendine açıklayamadığını belirtiyor. Hemşire Saadet Tarım da sendikaların yararlarını ve faaliyetlerini iyi bilmediğini, tecrübesiz olduğunu açıklıyor.

Ercan Pektaş, DİSK içindeki muhalif tartışmaların da eylemlerinde olumsuz etkisi olduğu görüşünde olduğunu ifade ediyor. Florence Nightingale'den atılan işçilerin direnişlerinde gelinen nokta olumsuz. Toplumsal duyarsızlık, bireycilik, örgütsüzlük, sosyal yaşamdan kopukluk, kültürel yozluk insanları nasıl da savuruyor. Gelinen aşamada birçok hemşire meslek değiştirmeye karar vermiş, kimi öğretmen olmak, kimi özel çalışmak istiyor. Kimileri bu şehri terk etme hazırlığı içinde. Kiminin yaşamında dönüm noktası, bu yaşanan direniş. Bütün bunlar çözüm mü? Bu yaşam her yerde, her alanda olacak. Ve biz dünyayı değiştirmek için çaba harcamadıkça, değiştirmedikçe aynı sorunlar hep yaşayacağız, hep yaşanacak."

Tüm Bel-Sen 1 ve 6 No'lu Şubeler kongrelerini yaptı

İstanbul/Özgür Gelecek- 12 Şubat günü Tüm Bel-Sen 1 No.lu Şube 2. Olağan Genel Kurul toplantısını yaptı. Bakırköy Belediyesi'nin yemekhanesinde yapılan genel kurulda yönetime iki liste aday oldu.

Faaliyet, denetleme ve mali raporların okunmasından sonra yönetime aday olan Hıdır Ateş Demokratik Birlik Listesi adına konuşma yaptı.

Konuşmasında, dünyadaki değişimleri insanların kafasını bulandırdığını, oysa günümüzde değişimin maddi temellerine ve değişimi yapan gücün kim olduğuna bakılması gerektiğini belirtti. Sömürünün ve zulmün olmadığı bir dünyayı yaratacak gücün, işçi sınıfı ve emekçiler olduğunu açıkladı. Yeni Dünya Düzeni'nden kaynaklanan; genelde dünyanın, özeldede Türkiye işçi sınıfının yığınla sorunu olduğunu işaret eden Ateş, sorunların çözümünün pratik eylemsellikler ve karşı kouştan geçeceğini vurguladı.

İşçi sınıfının ve kamu emekçilerinin sorunlarını sınıfın göz-füyle görmek ve sınıfsal çözüm-gidermek mümkündür. İşçi sınıfı reformizmin, revizyonizmin türkülünü söylemelidir." diyen Ateş, Kürt sorunu hakkındaki görüşlerini de açıkladı: "Türkiye'de Kürt-Türk birliğinden

herkes dem vuruyor. Ama kimse bu noktada somut adım atmıyor. Sorunun çözümünde emekçiler, işçiler, sendikalar somut-favir ortaya koymazlarsa destek vermezlerse, çözüm devletin ve burjuvazinin istemleri doğrultusunda sonuçlanır ki, bu da işçiler için tehlikeli olabilir. Şekilde konuştu.

Genel kurula bütün siyasi partiler çelenk göndermişlerdi. Hıdır Ateş'in "Bize çiçek gönderenlere meclis komisyonunda bulunan memur sendikalarıyla ilgili yasa teklifine grev ve TİS hakkı içermek koşuluyla destek versinler" sözleri yoğun alkışlarla karşılandı.

Demokratik Birlik Listesi adına Mehmet Sümer'de bir konuşma yaptı. Sınıf sendikacılığının önemine değinen Sümer, işçi sınıfının siyasallaşmasıyla sorunlarının çözülceğini vurguladı.

Daha sonra tüzük değişiklikleri ve gözaltında bulunan sendikacı, yazar ve bilim adamlarına destek verilmesi ile ilgili öneriler oy birliğiyle kabul edildi. Ardından seçime geçildi. 149 delegenin oy kullandığı seçimde Demokratik Birlik Listesi 82 oyla seçimi kazandı. Yönetime Hıdır Ateş, Ali Işık, Şehmuz Erol, Nazif Turan, Kamil Ergün, Mehmet Sümer, Hasan Diler seçildi.

24 Ocak Kararları yineleniyor

Komprador patron-ağa devleti tüm kurum ve kuruluşlarıyla saldırıyor, daha büyük saldırılar için hazırlanıyor. Hepsini bir ağız olmuş "istikrar paketi" diye bağırıyorlar.

Burjuva ideologları, kompradorların maşaları, cadı ve kardeşleri, babaları, hepsi...

YILMAZ: "Bu sonun başlangıcıdır. bu bir çöküştür"

DEMİREL: "Bu sonun başlangıcı değil, sondur"

GÜLTEKİN: "Türkiye hızla Latin Amerika ülkelerinin durumuna gidiyor."

ÇİLLER: "Duvara dayandık, ben kimseye cennet vaatmedim"

KOMİLİ: "Acil önlemler alınması gerekiyor" demişti, dediler, diyorlar.

İdeologları da aynı versiyondan söylevler çekiyor, mürekkep yalıyorlar.

İlk önce biz yine de onların yalan söylediklerini göz önünde tutarak "Doğru mu acaba?" diye soralım. Ekonomiyi incelediğimizde söylediklerinin "doğru" olduğunu görüyoruz.

Yaşanan tam anlamıyla bir kriz, bir çöküş. Fakat bu, şu son gelişen olaylarla değil, (kısmi bazı dönemler dışında), TC'nin tarihini yazan bir olgudur. Dolayısıyla yine yalan söylüyorlar, demagoji yapıyorlar. Yani, "bu son" yeni değil. O halde bu gürültü neyin nesiy?

Üretmeyen, sürekli tüketen bir ekonominin belli bir noktaya kadar dayanabileceğini söylemiştik. Komprador-burjuvazi az da olsa yapılan sanayi yatırımları (üretken yatırımları) emip birirdi (Şekil A) (1). Bunu nasıl yaptığını ayrıntılı girmemize gerek yok. İşte yüksek faiz, rantiyeye gelirleri, spekülasyonun hakimiyeti gerçek adıyla -komprador burjuvazi ve emperyalizm buna yeterli. Ekonomi üretimi tüketiyor. Fakat bu bir noktaya kadar böyle sürer, üretmezsen tüketemezsin. Hele hele emperyalist efendilerin, "kredinden kesilir, onlar artık senden verdiklerini yüz katıyla geri isterse, vay başına!" İşte son günlerin farklılığı burada yatıyor. Emperyalistler dayatıyor "borcunu ver." Komprador sıkışmış, veremiyor. Vermek için satacak birşeyler arıyor, apılan yazılmalarda "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!". Yaşasın partimiz TKP/ML, ordumuz TIKKO!". İbo yaşıyor, TIKKO savaşıyor. Gerici-Faşist Eğitime Son!, Polis İdare İşbirliğine son, Yaşasın Önderimiz İbrahim Kaypakkaya gibi sloganlar yazıldı. Türkiye satılıyor. İşte bundandır ki emperyalisti, kompradoru, ideologu ve bilim insanları hep bir ağızdan bağırıyorlar.

Bakın Dünya Bankası, IMF ve GATT ne diyorlar:

- Acilen bir mali reform yapılmalı, cari harcamalar derhal aşağı çekilmeli.

- Hükümet özellikle ÜCRETİ yeniden gözden geçirmeli!

- Türkiye'nin darboğazdan kurtulması için ÜCRET ARTIŞLARI yavaşlatılmalı.

- Geçmiş yıllarda bütçe açıklarının en önemli nedenleri kamu çalışanlarına verilen yüksek ücret artışları ile tarım destekleme fiyatlarına getirilen artışlar olduğu unutulmamalı.

- OECD ülkeleri arasında vergi yükü en az olan Türkiye'dir.

- KDV oranları artırılarak belki kısa vadeli vergi gelirleri artışı sağlanabilir, ama bu geçici olmalıdır. Önemli olan vergi reformudur (!!)

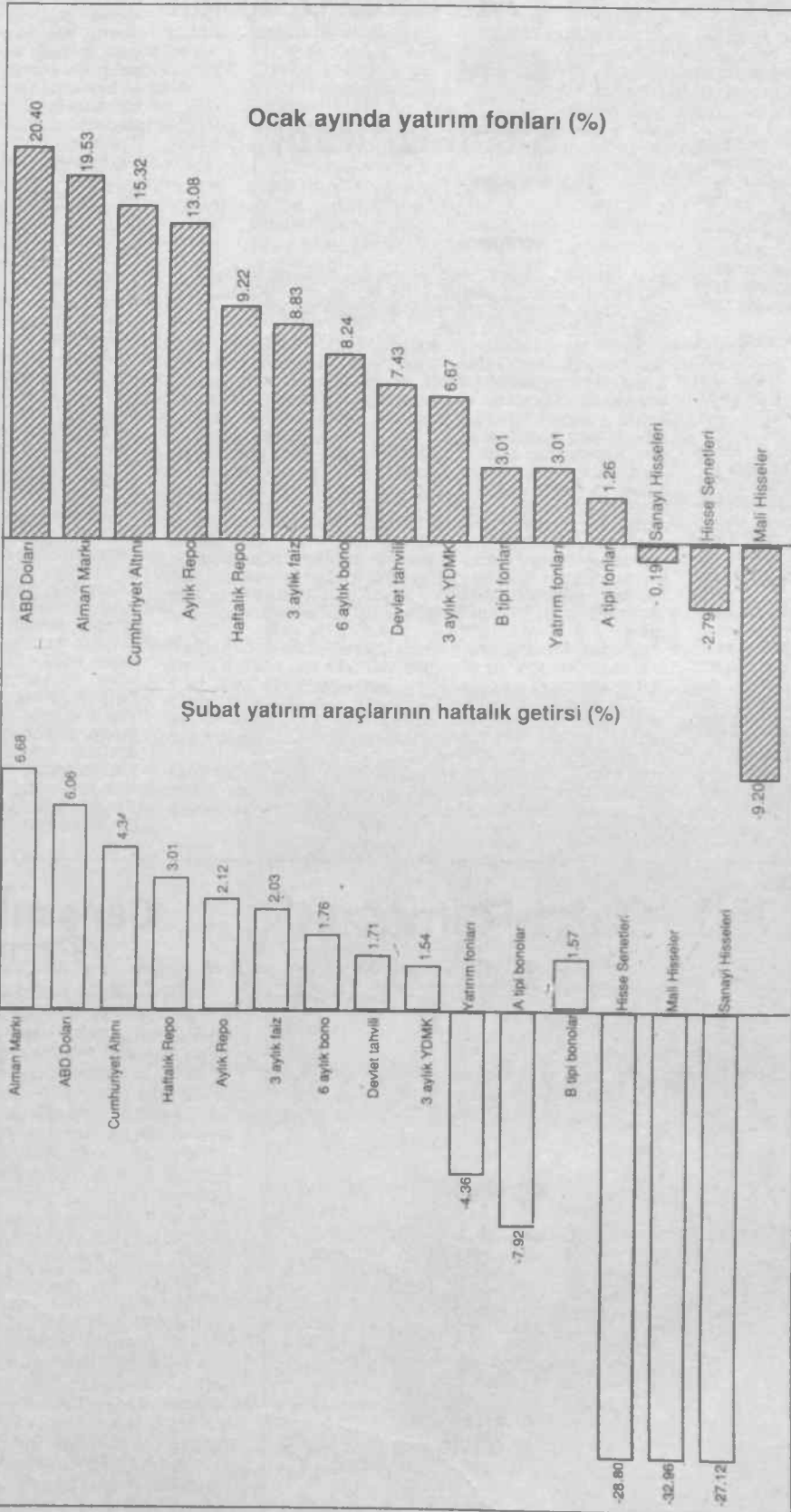
- Kamu kuruluşlarının kapatılması ve kuruluşların karlı çalışmaya yönünde zorlamaları kaçınılmaz olarak işsizliği artıracaktır!!

- Hükümet, işini yeni kaybedene yardımcı olması için bir "güvenlik ağı" (safety net) mutlaka oluşturulmalıdır!!

- Ekonomideki yenilenme nedeniyle (!) İşsiz kalanların tekrar beceri kazandırılarak başka sektörlerle kaydırılması son derece önemlidir. Hükümet bu konuda düşünmeye bir an önce başlamalıdır vs. vs...

Tüm bunları bujuva ideologları renklendirecek duyuruyor. "İstikrar paketi şart", "malesefe acil reçete", "hiper enflasyon geliyor", "Latin Amerika ülkelerine benzeceğiz", "aman istikrar paketi", "ücretleri düşürün, vergiyi arttırın, işsizliğe de bir çare bulun, yani uyutmanın bir yolunu bulun, özelleştirme yapın..." Tehditleri de savurmaktan geri durmuyorlar. "Yoksa enflasyon % 3000 olur. Yoksa darbe gelir" ve sonra "toplumsal uzlaşma gerekir" diyor ve emekçileri susturmak, uyutmak için binbir demagoji yapıyorlar.

İşin ilginç boyutu da şu ki kimse cesaret edip "istikrar paketinin" içeriğini kitlelere anlatmıyor. Ne cadı ses çıkıyor ve ne de diğer çanak yalayıcılar. Seçim yaklaşıyor. Dolayısıyla kolay değil; çıkıp vergi yatacağım, ücretleri düşüreceğim, sizleri işten atacağım, tarıma ve sanayiye sübvansiyonları, kredileri

"yapabilecek miyiz?" kuşkusuz. Emekçiler bu sömürü mekanizmasının kurulmasına izin verecek mi? Tam da bu yüzden özellikle sarı sendika ağalarını harekete geçirerek, gelişecek tepkiyi, muhalefeti durdurmayı hedefliyorlar. İstikrar paketinin sac ayağı ise düşük ücret ve muhalefetsiz toplum!

Ey emekçiler birleşiniz, olacıklar belli. Zaten son devalüasyonla yeni kazandığımız ücretler de elimizden gitti. Şimdi elimizde kalana göz diktiler. İşte seçim öncesi belki açıkça söylemiyorlar fakat bahsettikleri vergi yatırımı bizlerin sırtına binecek, ücretler düşecek, bunu açık söylüyorlar. (Dünya Bankası raporuna, istikrar paketi savunucularına ve onun içeriğine bakıldığında açıkça görülecektir.) Tanrıma yeni uygulamalar diyorlar. Bunun ne demek olduğu açık. Ürünü ucuz kapatmak, tüm kredileri kesmek, olanları faizini astronomik seviyelere çekmektir. Verginin hedefi kompradorlar değil emekçilerdir. Ücretleri düşecek bizleriz, işten atılacaklar da...

Şimdi yapacağımız şey ortada. Onlar bizim emeğimize, alınterimize göz koymuş. Sömürdükçe daha fazlasını istiyorlar. Bunun için yeni yeni yöntemler buluyorlar. Emperyalist efendilerine para yetiştirecekler ve bunu da bizim sırtımızdan çıkarıyorlar. Bunu engellemeliyiz. Şu anda somut olarak yapacağımız şey örgütlenmek, başımızdan tüm uşakları atarak hakkımıza sahip çıkmaktır. Unutmayalım ki hakkımızı elde etmenin tek ve biricik yolu örgütlü devrim mücadelesidir. Yoksa bu düzen bizlere sömürden başka birşey vermeyecektir. İşte 71 yıllık TC tarihi bunun kanıtıdır.

Bu sistem, bu işleyiş yıkılmadıkça da sömürü sürecektir. O halde hedef örgütlenmek ve tüm bu oyunları bozmaktır. SAVAŞMAKTIR.

Açıklamalar:

1-Hükümet döviz satışına ve yüksek faize devam edecektir. Komprador burjuvazi bunu istiyor. Bu da yüksek fiat demektir. Devamı enflasyon artışı, tekrar döviz değerleri artacak, tekrar faiz..... bu şekilde sarmal bir gidış bu. Başkaca da yolları yok. Yatırımlar da bu süreçte duracak. Fiyatlarda bu oranda artacak.

"Sürekli içiçe geçmiş enflasyon ulusal paranın sürekli değer kaybetmesi, ülkenin dış ve iç ticaretini elinde bulunduranların ülkedeki gelir dağılımındaki adaletsizliği daha da artırmıştır. Bu grup zam mekanizmasıyla ulusal gelirden aldığı payı artırma şansına sahip olmuştur. Sürekli zamlar ücretlerin önünde gittiğinden, ulusal gelirdeki payları azalan grup, sabit gelirli olmuştur." (Prof. Dr. Cengiz EROL, ODTU İşlt. Bl.)

"Şoktan soka giren piyasalarda para kıtlamıyor. Para cepte, bankalar kredi vermiyor, tahsilat durdu, vadeler kalktı, faizi aladılar, pulladılar, zamlar sürüyor." (Basından)

Döviz kaynağının riskli, kaynağında çok pahalı. Ancak her ikisi de bugünkü enflasyon üzerinde oturur. Nakit ve dolara sahip olanlar büyük kazanç sağlayacaklar. Enflasyon da yükselecek, bu da spekülasyon ortamı demek. Bir kısır döngü, bunun sonu yok.

Şimdilik Merkez Bankası'nın istediği zaman para basamayacak duruma getirilmesi için özerk konuma getirilmesi tartışmaları var. Korkularını yenebilirlerse bunu da yapabilirler.

"Unutmamak gerekir ki, dünyada kalkınmasız % 60-70 enflasyon oranıyla uzun süre sürdürebilmiş ve sonunda krize girmeden yuşaşık iniş yapabilmiş ülke yoktur." (GÜLTEKİN)

Düşük kur, yüksek faiz ile bankalar dışardan bol bol döviz borçlanıyorlardı. Bunu içerde TL'ye çevirip faize yatırarak açtıkları para kazanıyorlardı. Karlı bir "yatırım". Bu asalak üretmeyen sermayenin, yani komprador sermayenin en sevdiği oyundur.

2- Dikkat edin "istikrar paketi" hakkında hiçbir partiden çıt çıkmıyor. Hepsini kapalı ağız konuşuyor. Çiller sadece 3 yıl daha zaman istiyor. Bunu söylerken de "ilk yıl biraz sıkıntı çekeceğiz" diyor.

3-Toplumsal uzlaşmadan kastedilen; 24 Ocak kararları gib çok uygulamaların yapılabilmesi, özellikle muhalefetsiz, tepkisz bir toplum yaratma çabalarını içerir. Bunun iki yolu vardır:

1. Askeri darbe, otoriter bir yönetim (Türkiye, Şili, Peru....)

2. Tüm sınıf ve katmanların bu uygulamaları benimsemeleri ve kemer sıkma politikalarını gönüllü razı olmaları, dolayısıyla ücret artırım, vergi indirimi gibi taleplere yönelmemesi, bu yönlü bir baskı yapmamasıdır. (İspanya ve İsrail)

Her ikisinde de işçiler, emekçiler şu veya bu şekilde susturuluyor ve sömürü mekanizması oturtuluyor. Bu Türkiye'de, hep darbe gelinde oldu.

keseceğim demek (2). Fakat şimdi de boş durmuyorlar. Devalüasyonun doğal sonucu olarak zamlar peşpeşe patlak vermeye başladı. (Gerçi ellerinde olsaydı ne zamları seçimden sonraya atarlardı, fakat ne yazık ki devalüasyonu yapan piyasa, zamları da peşinden getirdi.)

Şimdi ne yapıyorlar. Yapılacak şeyler belli. 24 Ocak Kararları yineleniyor. Fakat bu kararları uygulamaya sokmak için bir AFC'ye gerek duymuşlardı. Bu tür uygulamaların yaşandığı ülkelerin bir çoğunda aynı şey yaşanmıştır. O halde yeni bir darbe mi? Bu tehditi savuruyorlar elbet. Fakat darbenin doğuracağı sonuçlardan kendileri de korkuyorlar. O halde sivil bir darbeyle bir nebze nefes alınabiliyorsa "paket" yeni bir takım düzenlemelerle pratiğe geçirilebilir.

Bu düzenlemeler nelerdir? İlk önce işin altından çıkamayacağını, işin kötüye gideceğini ve bu sebeple kariyerinin sarsılacağını anlatan Gültekin, "iç ve dış açıklar ve dolarizasyon eğilimi endişe verecek. Bu gelişmelerin hangi aşamada bir dış ödemeler krizine ya da hiper enflasyona götüreceği kesinlikle bilinmiyor. Son haftalardaki gelişmeler, bir ölçüde siyasi otoritenin, ekonominin yönetimindeki ve karar almadaki tikanıklığından kaynaklanmıştır. Orta vadeli ciddi bir dengeleme programının gerçekleştirilmesi gerekmektedir. Şu an programın uygulanması için v

inandırıcı olmak zorundayız. Türkiye'de güven ortamının olmadığına inanıyorum." dedi ve kaçtı. Henüz yerine bir babayığıt de bulamadılar. Peşinden ekonominin "e" sinden anlamayan Bakanlığın yerine eli kolu bağlanmış yine ekonomiden anlamayan maliyeciler (zira hedef yeni vergi politikaları ve ücret sistemleri ise buna bir maliyeciler gerekli) Aykon DOĞAN'ı getirdiler. Piyasaya gerekli müdahalelerin zamanında yapılabilmesi için gerekli kurumları da oluşturdu. (Para yönetim kurulu ve halihazırda teknik ekonomik kurum)

Diğer yandan uşak kalemler kitleleri gelecek sömürü noktasına psikolojik olarak hazırlamak için, basına ferman saldılar. Uşak basında bu görevini layıkıyla yerine getirerek habire "istikrar paketinin (!)" gerekliliğinden bahsediyor. Toplumsal uzlaşmanın (3) sağlanabilmesi için (şimdilik darbesiz bu işleri yapmayı hedefliyorlar) Tüm kitle iletişim araçlarıyla yoğun bir propaganda yapılıyor. Bir yandan da uşak sendika ağalarına gereken bilgilendirilme yapılıyor. Ve tüm çatlak sesler susturuluyor. SHP ile en son özelleştirme konusunda da anlaşmaya vardılar.

İşte bu nedenle uyanık olmalıyız. Komprador patron-ağa devleti basını, ideologları, sendika ağası, polisi ve basını tüm uşaklar ile birlikte yitirmeye çalışıyor. Her şey belli, yapacakları şeyler çok yavaş geliyor. Şimdi sorulmalı,

Birçok insan, halk türkülerinin artık miyadını doldurduğunu, tarihin tozlu sayfalarına reva olduğunu iddia ediyor. Ciddi ve gayet oturaklı bir edayla, "Ben artık halk türkülerini dinlemiyorum", diyenlerin sayısı az değildir. Kendini uzayınca kâmiş, parlayınca da gümüş sanan, birçok saygıdeğer insan da, hafif bir geçirtiden sonra, yargısını, "gayrı" ile başlatıyor, "öldü" ile bitiriyor. Aynı insanlar, bir bakıyorsunuz ki, aynı türkülerini, aynı temel tınılarıyla, nisbeten daha modern bir biçimde, usta bir yorumcunun ağzından, bayılırcasına dinliyorlar

Atına binmiş de elinde dizgin Vardığı cepheye hiç olmaz bozgun Bayburt'lu Zihni'nin, Erciş'li Emrah'ın ve benzeri poturluların atını görünce cin çarpmışa dönenleri, tath bir rehavet içinde, çağrışımlar ve imajlar alanında, Ruhi Su'nun atının üzerinde görüyoruz. Her yükselişin, kuşkusuz, bir inişi vardır. Afrikalıların deyimi ile, kartal bile bir gün yere iner. Halk türkülerinin gelişmesini, genişlemesine ve derinlemesine zenginleşmesini, yükselişini, gerilemesini ve kendini yenileyişini iyi kavramamaktan kaynaklanıyor birçok yanlış görüş. Halkın ölmesine bağlıdır, halk türkülerinin ölmesi.

İkibin yıl öncesinin Şaman'ını, elindeki kopuzuyla düşünün. Aç kurt avazını andıran doğal, yalın bir nağme ve ona eşlik eden, bükülmüş at kılından iki kirşin çıkardığı acayip tınıları... Güftenin ve okunan sağı'nun, insana bozkır yahnılığı veren, "komik" durumunu hayal edin. Altay'lı şamandan bin yıl sonrası, Pir Sultan Abdal'ı düşünün. Nisbeten enginleşen görüşlerin, dönüştürme kararlılığına, başkaldırı ruhunun şanına uygun bir müziği düşünmek zorundayız. Pir'in elinde, evrimleşen, binbeşyüz yıllık türkülerin ocağında pişerek yetkinleşen bir kopuz değil, bir saz vardır artık. Bu saz, bin yıllık halk felsefesinin, batınlığın, çıplak ve kanlı batını pratiğinin, zenginliğini özümlenerek ortaya çıkmıştır. Bin yıl öncesine göre şaşırtıcıdır.

Şaman için önemli olan, tellerin titreşimiydi. Parmakın perdedeki hareketi ve yaratıcılığı pek önemli değildi. Okunan sağı ya da destan alabildiğine yalındı ve kopuzdan fazla bir şey istemiyordu. Pir Sultan için ise, parmak, perdelerde, halk tasavvufunun, gelişen sözün ve semahın ruhuna uygun bir tarzda hareket etmek, ses tını üretmek zorundaydı. Tezene hüneri ikincildi. Kuşkusuz, Pir Sultan'ın çağdaşı olan, hatta O'ndan yüz yıl sonra bile görülen ve bin yıl öncesinin şaman düzeyinde müzik icra eden kopuzcular, Çelengli Şehbaz Ağa'lar, Sübrab'lar, Yamalı Recep Ağa'lar vardı. Bunların üzerinde duramaz. Bunlar, gelişme yasalarının ve bilimin pa-

Bakış

Muzaffer Oruçoğlu

Sazın ızdırabı

pucunu dama atan (tabi bu arada, beni de yalancı çıkararak) istisnai ögelerdir. Ki bu istisnai yaratıklarından, Onyedinci yy.'da, sırf İstanbul'da kırk tane olduğu iddia edilmektedir.

Şimdi de günümüzün kaliteli halk ozanlarını, Arif Sağ'ları, Hasret Gültekin'leri, Adil Aslan'ları, Kemal Dinç'leri düşünelim. Yani, Pir Sultan'dan beş yüz yıl sonrası. Saz daha bir gelişmiştir. Sazdaki kerametlerin, yeteneklerin keşfinde bir hayli yol katedilmiştir. Birkaç parmak değil, beş parmağın beşi de faaldir. Parmaklar birkaç perdede değil, tüm perdelerde ve tüm tellerde dans etmektedir. Tezene ya da tezenenin yerini alan beş parmak, köprü ile aşıklar arasında manevra yapmaktadır. Ve vuruş stilleri zenginleşmiştir. Tarama, tırnaklama, avuç içiyle sıvazlama, cimdikleme, şok vuruşlar vs... Arif Sağ'ın yol açtığı bu gelişme, sazın bir kaideye oturtularak, on parmakla dikine çalınışına kadar tırmanmıştır. Bu çalış stillerinin, güçlü ve zayıf yanlarını kavramak için de Kemal Dinç'i sahnedeki dinlemek gerekmektedir.

Sazdaki bu atılıma paralel olarak, dil, dudak, gırtlak marifetinde ve söyleyiş stilinde de, eskiye oranla bir atılım söz konusudur. Her enstrüman da, kendi gelişimine ve yeteneğine denk düşen bir söyleyişle birlikte yürüyebildiği zaten. Telin ve dilin birbirlerini güçlendiren, geliştiren uyumlu birliği, başka nasıl mümkün olabilirdi ki.

Şaman'ı, Pir Sultan'ı ve Arif Sağ'ı, tarihin üç kesitinden koparıp almak, yan yana oturtup her birini diğerine dinletmek mümkün olsaydı, ortaya ne çı-

kardı? Pir Sultan, kam ozanlar soyunun, yani Şaman'ın ikelliğine hayret ederdi. Arif Sağ ise, Pir Sultan'ın ikelliğine. İki yüz yıl sonrasının halk ozanı da, Arif Sağ'ın ikelliğine hayret edecektir.

Her şey gibi halk türkülerinde değişir, gelişir, kendisini tanıyamaz hale gelir. Kozmik bir felakete kadar, halk varolacağına göre, bu müzik de var olacaktır. Halkın değişen dünya görüşüne, estetik zevklerine, değişen mizacına ve yaşam tarzına bağlı olarak, müziği de değişecektir. Bugün olduğu gibi, gelecekte de çeşitli müzik akımlarının beslendiği, yağmaladığı ana kaynak olma özelliğini koruyacaktır. Hiç bir müzik akımı, beş bin yıllık bir kaynağın üzerinden atlayarak, kucaklayamaz halkı. Kucaklansa bile kalıcı olamaz. Şafağa bakan dev kayalar üzerindeki yumuşak, ince mart kar'ına benzer.

Her şeyde olduğu gibi, halk müziğinde de çatışan iki yan vardır. Gelişen, ilerleyen yan; durağan, tutucu yan. Varlığın ve anlamın şartı, iki yan. Aşık Müdami'ler, Zirziri'ler, iki telde ve iki perdede, tek renkli, boz bir sesle kulağımızın ırzına geçmeye devam ediyorlar.

Dağdan kütük aşar mı Aklı olan şaşar mı Aklı olan pezevenk Karısını bozar mı Yüzyıl önce saz, Aşık Müdami'ye sabredabiliyordu. Bugün edemiyor. Teller, Aşık'ın tezenesinin zulmü altında inliyor. Sinek kovalayan, ihtiyar bir öküzün kuyruğu bize çarparsa, Müdami'nin vuruşlarından daha zengin ses titreşimleri çıkarırız, diye bağırıyor teller. Perdelerin büyük çoğunluğu, "Bizim sinemize cevval parmak sıcaklığı pek nasip olmadı! Müdami, bekaretimizi gözünün içi gibi koruyor!" diye mırıldanıyor.

Ses zenginliği, çok sesliliğe dayanan envai çeşit stillerin yaratımı açısından saz, dünyanın en mükemmel ilk beş enstrümanı içinde yerini alıyor. Kendi familyası içinde ise en öndeki bana göre. Gitar, sitar, tar, tambur ve benzerleri onun çapının bilincindedirler. Ama Müdami'nin, Aşık Zirziri'nin-ki özgünler, modernler dünyasında da haylice Müdami ve Zirziri vardır- elinde saz, kendi zenginliğini inkâr eder. İnkâr etmekle kalmaz, hazin bir tarzda intihar eder. Sazın birazlık kendisini bulabilmesi için, Arif Sağ'ın, Musa Eroğlu'nun, Kemal Dinç'in ve benzerlerinin elinde olması gerekiyor. Bunların elinde bile sazın şöyle mırıldandığını duyabiliyoruz. "Heeeeey erenler fena değilsiniz. Ama siz bile benim gizli hazinelerimin, erişilmemiş güzelliklerimin kapısını henüz aralamış değilsiniz. Enginliğime cesaretle açılın. Açılın ve beni biraz daha keşfedin. Keşfedildikçe zenginleşen bir nesneyim ben."

Bir hapishane öyküsü: "Tatar Ramazan"

Yazar Kerim Korcan'ın romanından, yönetmen, Melih Gülsen tarafından beyazperdeye uyarlanan "Tatar Ramazan" bir hapishane öyküsüdür. Ahmet Kaya tarafından müziği yapılan filmde "Tatar Ramazan"ı Kadir İnanır canlandırmaktadır. Kanal 6'da izlediğimiz filmde, Kadir İnanır, yine alışageldiğimiz tiplerimizden, boyun eğmez, korkusuz, güçlü (güçlülüğü bilincinde değil, bileğinde olan) ama bir o kadar da bireyci, kurtarıcı kahraman rolündeydi. Filmdeki deyişle, "Koşuş Ağa"larının haracına posta koymaktaydı.

Dışarıdaki üretim ilişkisi cezaevine yansımaktadır. Koşuş ağasına ve çetesinin zülmü esasta komprador-faşist düzenin bir yansıması olduğu ve koşuş ağalarının, cezaevi otoritesinin koşuştaki temsileisi olduğu filme, Tatar'ın gözüyle bakmayanlar için çok net.

Yıl 1942.... savaş yılları; ülke kıtlık ve yokluk içindedir. (Faşizme el altından yardımcı olan İnönü dönemi) Tarla anlaşmazlığı yüzünden Abidin Ağa'nın oğlunu vurmaktan yani kan davası yüzünden (ağanın mahkeme üzerindeki etkisinde görülmesi) hapse düşen kunduracı Tatar Ramazan, dört yıllık cezasını çekip cezaevinden çıktığında intikam almak isteyen düşmanlarıyla kapışır ve canını kurtarmak için yeniden adam vurur. Yeniden cezaevine düşer.

Mahkumların haklarını savunan mert, paylaşımcı kişiliğiyle mahkumların sevgi ve saygısını kazanır. Kumarı, esrarı yasaklayıp koşuş ağasının haracını keser. Hapishane ağası Abdurrahman çavuş ile dalaşır. Sürtüşme gün geçtikçe büyür ve Tatar Ramazan rakibini öldürür.

Cezaevi düzenini, buradaki in-

sanların yaşantılarını, sorunlarını, kavgalarını, umutlarını anlatan bir mahpusluk öyküsüdür.

"Koşuş ağalarının varlığı, kanunların uygulanmasına bağlıdır" diyen Tatar'ın sözleri aslında kameranın (yada yazarın) arkasındaki beyinlerin sığılacağı ve darlığını ifade ediyor. Aynı kafalar, benzer düşüncelerde olduklarından; Tatar Ramazan'ın cezaevine düşüşünde ağa otoritesinin rolü vurgulanmayarak, içeri ve dışarının bağlaşıklığı kaçırılıyor seyircinin gözünden. Cezaevi müdürü koşuşlardaki işleyişten habersizmiş gibi gösteriliyor. Bu işin birkaç kötü gardiyandan kaynaklanıyor olduğu havası veriliyor.

Baskı ve keyfi tutumlarıyla vurgusuzdu. Ancak filmde bir şey öğrendik. O da; komprador-feodal sistemin zoruna karşı bireyin zoru yenilmeye, halkın örgütlülüğü yen-

Canşenliği oyuncularına Pendik'te gözaltı

Kartal/ Özgür Gelecek- Canşenliği tiyatro grubu 9 Şubat günü Pendik AKM'de üç kısa oyun sergiledi. Canşenliği oyuncuları oyun bitiminden sonra Pendik Emniyet'ine bağlı polisterce kulisten apar topar alınarak karakola götürüldüler. 9 kişiden oluşan grup, 17 saat süreyle karakolda bekletildi. Gözaltına alınma nedenini polis şöyle açıklıyor: "155'i ihlal etmek, devletin bölünmez bütünlüğünü parçalamak, güvenlik güçlerini teşhir ve rencide etmek, sergilenen oyunda sözlü ve hareketle sosyalizmin propagandasını yapmak"

Tiyatro oyuncularını böyle "Terörist" yapmak ancak Türk polisinin becerisi olabilir. Daha önce Ayşe Gülen adlı tiyatro oyuncusunu katledip "Terörist" yapmaları hala belleklerde tazeliğini koruyor. Türkiye tarihinde ilk defa kulisten alınan biziz" diyor Canşenliği oyuncuları. Karakolda kendilerine karşı herhangi bir zor kullanılmadığını, fakat hakaret edildiğini anlatıyor oyuncular. Tiyatrocuları, Emniyet müdürünün "Olanları kamuoyuna açıklarsanız, biz kontrgerilla değiliz ama sizi dağa kaldırırız" tehdidiyle karşılaştıklarını açıkladılar. Canşenliği oyuncuları savcılığın bu açıklamalarını dike kate almadığını belirttiler.

Canşenliği oyuncuları tiyatrolarını '91 yılında kurmuşlar. Tiyatrolarının amacının çağdaş tiyatro ile Anadolu kültürünü birleştiren oyunlar sergilemek olduğunu söylüyorlar. İlk kez kendilerinin bu yöntemi denediklerini ve oyunlarının özelliğinin sokaklarda oynaması olduğunu belirtiyorlar.

Canşenliği oyuncuları "İsyan Provaları" başlıklı üç kısa oyun oynuyorlar. Pendik'te sergilenen ve devlet güçlerini acze düşüren "Umut" adlı oyun bunlardan biri. Diğerleri ise, "Gecekondü" ve "Tarih".

"Umut" oyunu Nazım Hikmet'in şiirinden esinlenilerek hazırlanmış. "İnsanlık göğe çevirse de yüzünü/ yine sömürü var/yine işkence var/ yine ırk ve cinsiyet ayrımı var./Ayaklar altında ezilenlere rağmen yıldızlara tırmanın" sözleriyle sesleniyorlar bize Canşenliği oyuncuları.

İkinci oyun "Gecekondü". Ankara Keçiören kondu mahallelerinde araştırma yapılarak hazırlanmış. Oyun üç bölümden oluşmakta. Birinci bölüm köyden kente göçü, ikinci bölüm kondu mücadelesini ve kültürel zenginliğin bozulmasını, kapitalist kültürün yozlaşmasını, eşitsiz ekonomik gelişimi, televizyon çılgınlığını konu almaktadır. Üçüncü bölümde sermayenin emek sömürsü ve Atakuleler yükselmesi konu alınarak sosyal yaşam izlenime sunulmaya çalışılıyor.

Üçüncü oyun adı "Tarih" Konusunu ezen ve ezilenlerin, kararlılığın ve aydınlığın savaşım tarihinden alıyor. 17 Ekim Devrimini, 28 Ocak Mustafa Suphi ve arkadaşlarını, gelişen iki zıt kavramın savaşımını konu alarak günümüze aktarmaya çalışıyor Canşenliği oyuncuları.

Sergilenen bu oyunlardan duydukları rahatsızlığı oyuncular gözaltına alarak belirtiyor polisler. Nasihat vermeyi de ihmal etmiyorlar. "Siz akıllı adamlarsınız ne işiniz var işçilerle. Rusya dağıldı, sosyalizm bitti, siz hala bunun peşindediniz."

Canşenliği tiyatro oyuncularının sergiledikleri başka oyunlarda var. Bunlar, Newroz, Herşey Dilince Güldü, Sarayköy, Umıtköy, Polatlı Dağlar, Ateş, Umut oyunları. Oyunlarını Türkiye'nin çeşitli yerlerinde sergilediklerini belirten oyuncular, "Oynamaya devam"

Adana Çağdaş Sanat Tiyatrosu ve amatörlük

Adana/ Özgür Gelecek- "Uzun bir yoldan adım adım yürüyerek öyküleri buruk bir gülümseyle 1994'e girdik. Amatör tiyatroyun önünde yeni bir dönem duruyor. Aynı yolu aşındırarak yerinde saymakta var. Yeni bir noktaya sıçramakta." diyor, "Çağdaş Sanat Tiyatrosu" yönetmeni Gürsel Fırat.

1987 yılında "Ankara Birlik Tiyatrosu"nda başlamış oyunculuğa. Daha sonra, 1990 yılında arkadaşlarıyla Adana'da "Çağdaş Sanat Tiyatrosu"nu kurmuş. Halkın sorunlarını dile getirmek, TC'nin soykırım-baskı ve şiddetini teşhir etmek, kokuşmuş bu düzende burjuva yoz kültürüne karşı proletarya kültürünü yaymak amacıyla bazen sayıları yirmiyeye varan "çağdaş Sanat Tiyatrosu"nun esas olarak ana gövdesinin kendisiyle beraber altı kişiden oluştuğunu belirtiyor Gürsel Fırat, "Öncelikle; amatörlüğü seçişimizle sömürü ve talan düzenine karşı tavrı alışmış onların güncel politikalarını teşhire yönelik memiz basit bir tavrı değildir. Zira, umudun kurşuna dizildiği günler

yaşıyoruz. Halk için düşünenlerin demir parmaklıklar ardına atıldığı ve özgürlük rüzgarının henüz gürül gürül esmediği günlerdir.

Amatörlerin içinde de kimileri bu bozuk düzenin değişmez bir yasa olduğunu sanarak çareyi TC'nin kurumlarına yamanmakta buldu.

Kimileri, kafalarında "dramaturji" çalışmasını parkta, dernekte, kahvede, sokakta prova yaparak kendi yağıyla kavrulmuş oyun sahnelemeye çalıştı. Oyunlardan sonra ortaya çıkan yetersizlik ya da eksikliklerine dair seyirciden gelen (çoğu zaman objektif olmayan ve tamamen kırıcı olan) eleştirilere göğüs geremeyerek düştüğü moral bozukluğuyula dağıldı. Kimileride; adımladığı yolun çetin ve zor olduğunu farkında sürdürdü kavgasını" derken yüzünden okunuyordu epey zorluklara maruz kaldığı.

İlk oyunları Muzaffer İzgü'nün, "Biz Halkız" adlı eseri olmuş. Ve bu oyunu direnişteki Toros Gübre işçileri için oynamışlar. Yine aynı oyunu İHD yararına oynamışlar. Ve böylece oyunları direnişteki işçilerin mücadelesine omuz ver-

miş, insan olmanın onurunu paylaşmışlar faşizme karşı.

Daha sonra sırasıyla; Aziz Nesin'in, "Hadi Öldürsene Canikom", Haldun Taner'in "Vatan Kurtaran Şaban", Can Ozan ve Yılmaz Erdoğan'ın "Demokrasi Köyü" oyunlarını sahnelemişler.

"Demokrasi Köyü" oyununu Eğitim-Sen ve Pir Sultan Abdal Derneği yararına oynamışlar.

TC'nin kültür-sanat katliamı yaptığını ve kimi sanatçıların bunda "bir keramet" aradığını belirten Gürsel Fırat; "Amatör tiyatroya bu oyunları açığa çıkarmak ve karşı-politikalar üretmekle yürürken, bazen politik, bazen de apolitik olan-bitene sahneye çıktık. Bazen başarılar elde edildi, bazen elde edilmedi. Ama kendi çevremizi ısıtmaktan öteye gidemedik." şeklinde kendilerine özeleştirel yaklaşırken, amatör çalışmaya katılanlar hakkında da şöyle demektedir: "Mücadelenin başlangıcında büyük bir merak ve heves"le amatörlerin içine düşenlerde var. Yapılan bir takım çabalar yetersiz kalınca ve sahipsiz kalınca bırakıp

gitti bir çoğu. Çünkü, dışarıdan bakılınca farklı görülen tiyatro, içine girilince birçok zorluğuyla karşılaşmaktadır. Ve bu zorluğa göğüs geremeyen bir kısımda amatörlük ruhunu yitirmeden hırslı bir şekilde işe sarılarak eksiklikleri giderebilmekle umuduyla devam etmekte-dirler. İşte amatör tiyatroya son olarak vurguladığımız bu kişilerle yola devam etmekteyiz. Zor zamanlardan geçiyor insanlık. İnsanlığın umutlarını yok etmek isteyenler bugün güçlü görünebilirler. İhanetler ve cinayetler doğuşlarının moralini bozacak düzeye ulaşabilir. Ama, amatör tiyatro nice yol gitmişliği, nice satılmaya gelmişliği, alt ederek nice başarı ile yola devam ediyor.

Son olarak söyleyeceğimiz şu; dünyanın değiştirilmesi için doğuşun bedel ödeyenler bunun gerekliliğini biliyorlar. Yarın onlardan yana olduğunda, "şeklinde duygularını dile getiren Gürsel Fırat, bugünlerde Aziz Nesin'in "Havagazi Generali" adlı eserini sahnelemeye çalışıyor Adana seyircisine....

Değinmeler

Ali D.Kardeş

Burjuvazinin
'düşünce'
kirliliği!

Kirlilik yaratmada egemen sınıfların üzerinde yok! Çevreyi kirletiyorlar, havayı kirletiyorlar... Yaşanan çevreyi kirlettikleri gibi, verdikleri eğitimle kafaları da kirletiyorlar... Toplumun bilincini, ruhunu, dilini, sözcüklerini, ütopyalarını kirletiyorlar. Bunun için okulları kullanıyorlar, medyayı kullanıyorlar, sanatı kullanıyorlar...

Bankaların 'kültür merkezleri'nde paneller yapıyorlar... Bu panellerde 'düşünce özgürlüğü' üzerine ahkam kesiyorlar... Hatta hatta sanki bir anlamı varmış gibi, **anayasalara 'düşünce özgürlüğü'** diye maddeler koyuyorlar.

Kitleleri sindirmenin yolu olarak dil ve sözcükleri gündelik kullanımlarına yabancılaştırarak başkalaştırılan düzen, kafaları meşgul etmektedir. Benmerkezcil, kapkaççı, vurguncu, köşe dönmecler insan tipleri yaratmak için, kitleleri sürüleştirmeyi istemektedir! Kafalarda kirlilik yaratıp, insanların düşüncelerini berraklaştırmaları engellenmektedir!

'Düşünce özgürlüğü' kavramından bahsediyor, burjuva ideologları Basınla ilgili birçok sorunun çözümünde sürekli tartışılan 'düşünce özgürlüğü' kavramının pratik olarak pek bir anlamı yok! Çünkü burjuvazi bu kavramı da iğdiş etmiştir. Gerçeğin çeldirilmesine bir kez daha tanık oluyoruz: **Düşünce özgürlüğü** gibi soyut bir kavram tartışılarak gerçeklerden uzaklaşmaktadır.

Gerçekte, **düşünce özgürlüğü**nden bahsedilebilir mi? Bahsedilemez! Çünkü 'düşünce özgürlüğü' sözcüğüyle bahsedilen temanın bir yönü eksiktir... Düşünceyi açıklama yönü... Bu yüzden düşünce özgürlüğünün varlığından değil, 'düşünce' ile ilgili erdem kabul edilen, insanlara sanki özel bir hakmış gibi yutturulmaya çalışılan 'düşünce özgürlüğü' kavramının eksik yönünden bahsedilebilir!.. 'Düşünce' insanların doğal davranışlarıdır, insanlar düşünürler... Hiçbir ideoloji de, 'vay efendim sen niye düşünüyorsun?' denemez. Koyunlaşmış kitleleri yöneten faşizmin abuk sabuk iddiası olabilir ol!

Aslında sorun, "düşünce özgürlüğünün" sık sık haykırılması değil, "düşüncelerin açıklanması noktasında" özgürlüğün varolabilmesidir. **İnsanların da düşüncesini açıklaması en doğal haklarıdır...** Nihayetinde Düşüncelerini başkalarıyla paylaşmak insanın insan yapan erdemlerdendir...

Ancak düşünceyi açıklama ya, Türkiye'de henüz izin verilmez istenmiyor ya, önce **düşünceyi açıklama özgürlüğü'nü düşünce özgürlüğü** diye rek anlaşılmaz kılıyorlar, sonra da düşünceyi açıklama yasalarıyla tehdit ediyorlar. **Kendileri gibi düşünenlerin 'özgürlüğü'nü açıklaması** gibi bir sorun yok, fakat **sınıf gerçeğini açıklama özgürlüğü**nden bahsedemiyoruz. Açıklayanın vay haline! Açıklayan içeri tıklarlar! Tıkmasalar bile sürüm sürüm sürdürürler! Bilmem kaç yıl ağır hapis, bilmem kaç milyar para cezası verilir!..

Özgürlüklerin, hakların bilincinde olan halk istemeyen egemenleri **Hakkın Hikmet** şiirlerinde anlattı. Gene bir şiiri geliyor dile: **Sana düşman bana düşman düşünen insana düşman Vatan ki bu insanların evidir, Sevgilim onlar vatana düş man...**

DEP gecesinde kavga türküleri

Istanbul/Özgür Gelecek- 11 Şubat günü DEP Zeytinburnu İlçe Örgütü, "Dostluk ve Dayanışma Gecesi" düzenledi.

Saygı duruşundan sonra sunucu, "ruhları şad olsun" deyince kitlenin gilişmesine neden oldu. Gecenin ilerleyen saatlerinde "yüreginizi sloganlarla değil, oylarınızla gösterin" demesi, slogan atanları sık sık susturması ve "Glasor" adlı şiiri okuyan bir kişiden sonra "Artık şiir okunmasın." demesi kitlenin tepkisine neden oldu.

Zeytinburnu İlçesi Başkanı Cemal Coşkun yaptığı konuşmada DEP'in mücadelesi tarihini anlattı. Daha sonra DEP üst organ yöneticilerinden Şemsettin Kara da, seçimlerin anti-demokratik olduğunu, demokratik olamayacağını söyledi. Ardından DEP Zeytinburnu Belediye Başkan adayı Nurhayat İsyapar'ın özgeçmişiyile başlayan konuşması, Belediye Meclis Üyeleri'nin tanıtılmasıyla devam etti. Bu arada basına övgüde geri kalmayan sunucu, mesajları okudu.

Ardından Özgürlük Türküsü adlı grup sahnede yerini aldı. Coşkun türküler söyleyen grup, Grup Yorum'un "Dağlara gel" adlı türküsünü okuduğunda geceye katılan kitle, "Grup Yorum Susturulamaz" sloganını attı.

Gecenin coşkusu gittikçe artarken ikinci olarak sahneye Koma Çiya davet edildi. Kürtçe parçaları coşkuyla okuyan grup büyük alkış aldı. Daha sonra halk oyunları oynandı. Ve gecenin coşkusunun doruğa ulaştığı bir anda Grup Munzur'un sahneye davet edildi.

Programına, "Değerli dostlar geçtiğimiz Ocak ayı uluslararası proletaryanın ve Türkiye proletaryasının sınıf savaşımında çok önemli bir yere sahip olan bir aydır. Uluslararası proletarya ve Türkiye proletaryası birçok ustasını, öğretmenini ve savaşısını bu ayda şehit vermiştir. Bu anlamda Türkiye proletaryası Ocak ayının son haftasını devrim şehitleri Haftası ilan ederek meşaleleştirmiştir. Bu bağlamda ey yarınınıza ışık olup karanlığı burju burju delip yarınımıza ışık olan kızıl karanfiller and olsunki zafere kadar dalgalanacak meşaleniz" sözleriyle programına başlayan Grup Munzur'u bütün kitle ayakta "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" sloganıyla yanıtladı. Devrim şehitlerinin anısına hazırlanan, halkımızın kurtuluş umudu gerillanın yaşamı, duygusu ve yeni gerilla adaylarının gerillaya olan özlemini dile getiren şiir otantik enstrümanların eşliğinde okundu. Kitle şiiri heyecanla dinledi. "Babanın Türküsü"nü Grup Munzur

Grup Munzur ezgileriyle bir isyan ateşi.

seslendirirken, "Babalar Ölmez!" sloganı atıldı.

"İsyan Ateşi" ve daha birçok parçayı coşkuyla seslendiren grubun ezgileriyle halk halaya durdu. Daha sonra sahneye Laz grubu davet edildi. Geleneksel türküleri ve yeni parçalarıyla grup oldukça beğeni topladı.

Zamanın su gibi akıp gittiği ge-

cede; zaman yetmemişti müzik gruplarına. Son olarak kısa bir program yapmak zorunda kalan Grup Dinmeyen'le geceye son verildi. Bu coşkuyla gecenin olumsuz yanı ise, programda varolan fakat zamanın yetersizliği ve iyi ayarlanmaması sonucu Grup Kutup Yıldızı ve Koma Amed'in programda yer almayışları oldu.

Tokat'ta Pir Sultan Abdal Kültür ve Tanıtma Derneği açıldı

Tokat/Özgür Gelecek- 30 Ocak günü Pir Sultan Abdal Kültür ve Tanıtma Derneği Tokat Şubesi, yağmurlu bir havada, 500 civarında katılımı, derneğin önündeki yolda yapılan törenle açıldı.

Halk önce, mahalli bir ozanın sazı eşliğinde semah çekti. Daha sonra ise davul-zurna eşliğinde halaylar çekildi. Ardından kitle Sivas katliamı şehitleri, devrim şehitleri ve "Atatürk için" bir dakikalık saygı duruşuna davet edildi. Devrim Şehitleri ve Atatürk'ün birlikte anılması devrimciler tarafından yapıldığı ve haklı olarak eleştirisi konusu oldu.

Derneğin Tokat şube başkanı Muharrem Erkan'ın ve Genel Başkan Mustafa Demir'in konuşmalarıyla süren açılış, Ozan Çağdaş ve mahalli ozanların seslendirdikleri halk türküleriyle devam etti.

Konuşmacılar esas olarak Si-

vas katliamını protesto içerikli konuşmalar yaptılar. Bu tür katliamların ve gerici hareketlerin ancak Alevi halkın örgütlenmesiyle engelleneceğini vurguladılar. Alevilerin toplumun ana unsur olduğunu ve kendi ihtiyaçlarını kendilerinin karşıladığını, oysa Sünnilerin ihtiyaçlarının, tüm halktan alınan vergilerle karşılandığını ve dini ihtiyaçlarının karşılanması için Diyanet'e bütçeden para ayrılması politikasına karşı olduklarını söylediler. Ortaöğretim için zorunlu olan din derslerini de Sünni meshebinin öğrettiği ve kaldırılması gerektiğini söylediler.

Bu tip konuşmaların sınıfsal bakış açısını yansıtmadığı, haklı gerçeklere dayansa da yanlış sonuçlara vardığı ve nihayetinde halkı Alevi-Sünni şeklinde bölmeye yaradığı devrimciler tarafından görüldü.

Spartaküs'ten bu yana başkaldıranların öyküsü

Kartal/ Özgür Gelecek- Daha önce Kartal Sanat İşliği tiyatro grubunun çalışmalarını yürüttüğü Halk Eğitim Merkezi şimdi karate dersi verilen bir yer haline getirilmiş durumda. Bu hizmetin hangi kesime yaradığı açıklanma gereksinimi duyulmayacak kadar açık. Bu işbaşında olan "sosyal demokratların" Kartal ilçesi sakinlerine ulaştırdığı bir kültürel hizmet(!) Kartal Sanat İşliği'nin devamı olan Kartal Sanat Tiyatrosu kendilerine ait olan yeni Rifat İLGAZ Tiyatrosu adıyla işlevlendirdiler. Şimdi çalışmalarını orada sürdürüyorlar.

Kartal Sanat Tiyatrosu son olarak Rifat İLGAZ'ın yapıtı olan "Abbas Yola Giden" öyküsünü oyunlaştırarak sahnelemeye başladılar. Her Cumartesi 20.30 da sergilenen oyun, "Spartaküs'ten Bu Yana Başkaldıranların Öyküsü" adıyla

sahneleniyor. Ayrıca grup çeşitli çocuk oyunları da sahneye koyuyor.

"Abbas Yola Giden"; Bolu Gerede'de ilk öğretmenliğe başlayıp, en son olarak Hakkari'de görevini tamamlayan, Türkiye'nin bütün il ve ilçelerine sürgün olarak giden, bir eğitim emekçisinin öyküsü. Sürgünlerin sebebi; hepimizce bilinmesi hiçte zor olmayan, halkın sorunlarına çözüm arama ve gençliğin sorunlarına eğilme. Sorunu düzen insanları tarafından hazmedilememektir.

Oyuncular, tipler meleri oldukça başarılı yorumluyorlar. İzlerken keyif veren, keyif verirken düşündürten, ülkemizin kanyon yaralarından bir gerçeğe parmak basan oyun tiyatro seyircileri için izlemeye değerdir.

Bir kavga arkadaşının kaleminden İhsan Şimşek...

Korkusuzum...

"Kahpe pusulardan usta bir partizanın kıvraklığında düşmanı alteden sen değil miydin, korkusuzum."

beni. Ardından iç geçirme yerini kır çocuklarının esmer gülüşlerinde rastladığım rahatlığa bıraktı. Sonra, senli geçen günlerin anılarda kalan güzelliğini, dudagında çok sevdiğin türkünün mırıldanmasıyla voltaya çıkarak yeniden yaşama kararı verdim. Volta ağır, volta hüzünlü, volta geçmişin senli güzelliğine bulanmış. Biliyorum korkusuzum sen hiç tanışmadın, tutsaklığımızın utancını yaşayan mapushane duvarlarıyla. Bilemezsin bizim mekanımızda yoldaşlara dair, "ölüm" haberleri nasıl düşer. Kurşun ağırlığında tutsak bedenlerimizde taşıdığımız özgürlüğün coşkulu akortunda çarpan yüreklerimizin üzerine. İşte o zaman akşam daha da "erken iner mapushaneye."

Düşünce bahçemde gezinirken ilk karşıma çıkan 1984'ün yazı oluyor. Bizim için anlamı büyüktür, bu yılın değil mi? O yıl tanışmıştık partizan gurubuyla, o yıl ayrılmıştık "partizancılarının" diğerlerinden her şeyleriyle farklı olduklarına. Birde yıllarca kullanacağımız dilimize takılan "kirve" sözcüğünün gizemli kullanılmasına şahit olmuştuk. Daha sonra çözmüştük, "kirve" sözcüğünün gizemli kullanılmasına şahit olmuştuk. Sonra çözmüştük "kirve"nin sırrını. Oldukça şanslıydık, Hüseyin Tosun ve İsmail Bulut yoldaşların şahsında tanışmıştık Öncü'yle. O yaz "partizan" cı kesilmişti. Hiç unutmamışım korkusuzum. "Kirve"lerimizin bıraktığı malzemeleri saklayışındaki insanı hayrete düşüren hamaratlığını... Gözlerimin önüne geliyor biriktireceğimiz parayla partizanlara ilaç vb. tıbbi malzeme almamız önerisini getirdiğin günkü neşen. Parada biriktirmemiştik hani, iki paket pamuk alabilmiştik zar zor bunları "Kirve"lerimizden biriyişinin üzüntüsü esmer gülüşümüze

müştü bizi, tek tek ilgilenmişti, sırt çantalarımızın hazırlığıyla. Sonra partizan adımlarla yürüyüşe geçmiştik. Mola yerinde yediğimiz soğan ekmeğinin ardından Almus dağlarının kızıl güllü, "Memo olsun senin kod ismin" demişti. Karşılık vermemiştim. İtiraz kabilinden bir hareketin de olmamıştı. Sevdiğini belli etmişim kod ismini, usulca gülümseyerek.

Volta ağır, volta hüzünlü, volta geçmişin ayrıntı girdabında mutlu. Düşünüyorum ve Baba Erdoğan yoldaşın partimiz çizgisine uygun düşen eylem anlayışından hareket ederek, önümüze koyduğu baskın eyleminin gerçekleştiği gündeki bir ayrıntı geliyor, gözlerimin önüne.

Artık birliğimiz hazır, karakol basılacak, silahlara el konularak, birliğimizin silah sorunu çözülecekti. Hareket etmeden birkaç saat önce ordumuzun kızıl komutanı, "Yoldaşlar, şehit düşerseniz, son söz olarak İKK'nın sizin adınıza neyi yazmasını istiyorsunuz?" diye sormuştu. O'nun dışında hepimiz, içimizden gelen şeyleri söylemiştik. Sende tatlı bir gülümsemeye beraber. "Devrim, bizler gömsek, mutlaka gerçekleşecek. Bizler şehitler kervanına katıldığımız zaman, kanımızı bu toprağa döktüğümüz sürece, O'nun sabah güneşi misali yükselişi ve doğuşu daha erken olacak, bizlerde bunu istemiyor muyuz?" demiş, "yaşasın partimiz TKP/ML, kızıl ordumuz TIKKO" diye eklemiştin. Ama o gece, sen değil, Baba yoldaş doğacak güneşe kızılığını verenler arasına karıştı, ve sen o gece saatlerce onu yalnız bırakmadın, son nefesinde yanbaşındaydın. Memo'sunun yoldaş bakışlı gözlerinin içine kartal bakışlı gözlerini son bir kez dikerek yumdu.

Sonra ayrılmıştık. Bir yıl geçmişti aradan. Fırar günlerinin gizemli sevincini, dudagımdaki tebessümümle, Munzurlar'a doğru hareket ederken, bir mola anında, büyük bir tesadüf sonucu karşılaşmıştık seninle.. Yanına yaklaştığımda, "sağlamsan gel" uyarını hiç unutmamışım. İlegalitenin en saf kavranışının güzel bir örneğini görmüştüm, uyarında. İçten içe sevinmeyi de ihmal etmemiştim hani. Sağlam olduğuma inandırdığımda, Sarılmıştı yılların özlemine inat. Sonra ayak üstü hızlı bir sohbet tutuştuk, anlatacak paylaşacak ne çok şey vardı. Ama sınırlı bir zamanın kısıtlılaşmışlığın da doyasıya sohbet edememiştik. İlegalite bu, sormamıştık, nereden gelip nereye gittiğimizi, usulca ayrılmıştık sonra bir sonraki mola yerinde tekrar karşılaştığımızda, gözlerimizle anlat-

mıştık, ikimizinde Munzurlar'ın yolcusu olduğunu. Son durakta, bir kez daha sabahın akşamı kadar dolaşmanın zorunluluğuyla karşılaştık. Ama bu sefer sıkılmıyorduk, sohbetimizin bitimsiz sevincini, aynı çorbaya kaşık sallayan iki aç insanın paylaşımı misali paylaşıyorduk. Fırarımızı duyduğunda hemen abini arayıp "TIKKO'cuların ne de yaman olduklarını" anlattığını söylerken, özgürlüğümüze duyduğum sevincin büyüklüğünü yakalamıştım, dost sohbetinde.

Munzur'u görmemişim o güne dek, yaşamamıştım türkü tadındaki coşkusunu. Ne de güzel anlatmış, gözlerimde canlandırmıştım umutu bağrında saklayan Munzur'ları.

Gerilla birliğiyle buluştuktan sonra, Munzurlar'a tımar evinde, Doğan Karadağ yoldaşın komutasında, Doğan yoldaşla dağ kokusu tazeliğinde saatler süren sohbetine düşünüyorum, sana olan sevgisini, iyi bir savaşçı olmana bağlamıştım o an. Zira Doğan yoldaşı sohbetine ortak olan, kahkahalarıyla gecenin sessizliğini bozan. Seninle, gerilla yaşamını birlikte omuzlayan, komutanların ve savaşçıların sana olan sevgisini Doğan yoldaşın sevgisine benzerliğini de aynı nedene bağlamıştım. Yani, sağlam bir savaşçı olmana, yani kararlılığına gözü pekliğine, kendini davaya adanmışlığına...

O kısa mücedeleli yaşamında, patika yürüyüşünü, asfalt yolda yürümenin rahatlığıyla adımılayan, yoldaşlarımızdan biri olmanın onuruyla altın çağ mücadelemizin yüzlerce şehidinin arasına karıştın. Ve bu yıl ki parti ve devrim şehitleri haftamızda sıkılacak yumruklarımız, ağızlarımızda patlatacağımız sloganlarımız, şehitlerimizin dökülen her damla kanlarının yerde kalmayacağını hesabının sorulacağına dair andımız senin içinde olacak korkusuzum.

Kahpe kurşunları bedenine saplayan, faşist diktatörlüğün yeminli halk düşmanı alçaklardan bugüne kadar olduğu gibi bugünden sonrada hesap soracağımdan, ordumuzun kahredici kızıl kurşunlarını, Kinem'lerin, Serda'ların, Şahin'lerin, Baba'ların, Tuncay'ların ve nice komünizm şehidinin bağımsızlık, halk demokrasisi, sosyalizm ve yüce komünizm ülkülerini gerçekleştireceğimizden, yarın doğacak güneşe olan inancın tereddütsüzlüğünde söz veriyoruz. Rahat uyuyun, sizler bayrağımıza kızıl rengini veren yiğit yoldaşlar ve sen İhsan yoldaş, seni partizan güllü, "Acıyorsa sana anam avradım olsun, aşk olsun sana çocuk, aşk olsun" demekten başka bir şey gelmiyor aklına. voltanın sonunda...

Sen o çağları partizan savaşının partizanca paylaşmanın ustasıydın"

August BEBEL

August BEBEL

22 Şubat 1840'ta Köln yakınlarındaki Deutz'da doğan August Bebel, bir Alman sosyalistidir. Almanya Sosyal Demokrat Partisi'nin kurucularındandır.

August Bebel 40 yıl boyunca partisinin önderliğini yaptı.

Bebel, Prusyalı bir yedeksubayın oğluydu. Wetzlar'da yoksulluk içinde büyüdü. Tornacılık işinde çalışarak, çekirdekten iyi bir tornacı olarak yetişti. Leipzig'e yerleştikten sonra siyasi yaşamı başladı.

1863'te Berlin'den Leipzig'e gelen Wilhelm Liebknecht, birçok konuda Bebel'e öğretmenlik yaptı. 1864'te bir demiryolu işçisinin kızıyla evlendi. İşçi önderleri Liebknecht ve Bebel 1867'de Saksonya Halk Partisi'ni kurdular. Kendileriyle hemen hemen aynı düşünceleri paylaşan diğer partilerle 1869'da Almanya Sosyal Demokrat İşçi Partisi'nde birleştiler. Bebel ile Liebknecht Reichstag'ın en radikal muhalefiediler. Savaş karşıtı olmalarından ötürü. Mart 1872'de vatana ihanet suçlamasıyla iki yıl hapse mahkum edildi.

Sınıf mücadelesi içinde Bebel toplam olarak beş yıl cezaevinde kaldı. Geçimini sağlayabilmek için tornacılık yapmaya devam etti.

Bebel, 1912'de Reichstag'da 110 sandalye sahibi olan partisinin başındaydı. Politik yaşamı boyunca hep Reichstag (Parlamento) üyesi olan August Bebel, 13 Ağustos 1913'te İsviçre'nin Passugg kentinde öldü.

Şubat Devrimi

Çarlık Rusyası'nın birinci emperyalist talan savaşı sürecinde Japon emperyalizmiyle savaştan ağır yenilgiyle çıkmıştı. Çarlık ordusu ard arda yenilgiler alıyordu. Batı cephesindeki Almanlar; Polonya, Baltık ülkeleri ve Beyaz Rusya'nın bir bölümünü işgal etmişti. İşgal bölgelerinin halkı iç kesimlere akın ediyordu.

Yıllarca süren savaş ve uygulanan savaş ekonomisinin sonunda halkın yoksulluğu daha da artmış ve tahammül edilmez hale gelmişti.

Savaş ilerledikçe, sefalet içindeki halkın hoşnutsuzluğu da artıyordu. Çarlık hükümetine karşı büyük bir öfke duyan halk, patlamaya hazır bomba gibiydi. İlk patlayan ve başkaldıranlar yine işçi sınıfıydı. Çeşitli taleplerle greve giden işçiler, grevleri süresince caddelerde ve sokaklarda gösteriler yapıyorlardı. Yaygınlaşan böylesi grevler, zaten çekilmez olan hayatı felce uğrattıyordu. Kışın dondurucu soğuşuna rağmen kömür ve ekmek de bulunamıyordu. Çiğ gibi büyüyen grevler ve gösteriler, şehir yaşamını felç ederken; köylülerin de ayaklanmaları yaygınlaşıyor, toprak işçileri

Kavganın Güncesi

çoğalıyordu.

Yiyecek, yakıt ve hammadde stokları hızla tükeniyor, fabrikalar ard arda kapanıyordu. İşsizlik ve yoksulluk çığ gibi büyürken; Rusya burjuvazisi, bir yandan pay kapma savadasiyla paylaşım savaşının sürmesini istiyor; ama öte yandan proleter bir savaşın gelişme tehlikesine karşı da hazırlanmaya çalışıyordu. Ancak gösterici kitlelerin sayısı her kentte onbinler ve yüzbinlerle ifade edilebiliyordu. 26 Şubat'taki bir gösteride verilen emirlere rağmen, askerler halka ateş etmemişti. Aynı gece, askeri birliklerdeki öfkeli askerler ayaklandılar. Silah depolarındaki onbinlerce silah ve cephaneyi alarak devrimci işçilere verdiler. Askerlerin ayaklanarak göstericilerden yana geçmeleri hızla yaygınlaşıyordu. Silahlanan işçi milisleri karakolu kitlelerle beraber basarak, Çarlık döneminin kolluk kuvvetlerini silahsızlandırarak tutukluyordu.

Devrimci işçilerin ve askerlerin kurdukları işçi ve asker Sovyetleri, hızla yaygınlaşıyordu. Öte yandan istifa etmek zorunda kalan Çar'ın tahtını, çarlık ailesinden kimse sahiplenmek istemiyordu. Ülkeyi, Lenin'in, burjuvazinin ve burjuvalaşmış olan toprak ağalarının temsilcilerinden oluşan bir iktidar olarak nitelediği geçici hükümet idare edecekti.

Menşevikler ve Sosyalist Devrimciler'in desteklediği geçici Duma hükümeti 2 Mart 1917'de kuruldu. Lenin, ilk elden, bu hükümetin emperyalist özünü vurguladıktan sonra ve Menşevikler'le Sosyalist Devrimciler'in ihanetini halka teşhir etmekle işe başladı. 1917 Şubat Devrimi ile çarlığın devrilmesi, Rusya'da yeni koşulları da beraberinde getirmişti. Ve artık Lenin önderliğindeki Rusyalı komünistler, yeni koşullara göre yeni strateji ve yeni taktikler belirlemek zorundaydılar. Zira devrim başladığında güçsüz olan Bolşevikler, Şubat Devrimi'nde bilinçlerinde sıçramalar yaşayan işçi sınıfı başta olmak üzere tüm Rusya halkı içinde kitleleşmişlerdi.

Şubat Devrimi'yle legal örgütlenme olanağına kavuşan devrimci örgütler, legal çalışmanın tüm avantajlarından yararlandılar. Sendikalar birer birer Bolşevik partisinin disiplinine giriyordu. Örgütlenme çalışmalarına hız veren Bolşevikler, bir yandan da Sovyetik iktidarları yaygınlaştırmaya çalışıyorlardı. Ülkede ikili iktidar vardı. Biri, geçici Duma Hükümeti, diğeri ise, İşçi-Asker Sovyetleri'yd.

Zürich'den ünlü Mühürlü Tren'le yola çıkan Lenin, 3 Nisan'da Rusya'daydı. Ertesi gün Bolşevik Partinin Merkez Komitesi, Petrograd Komitesi ve Petrograd'ta bulunan İşçi ve Asker Sovyetleri Delegelerinin Bolşevik olanlarına, burjuva devriminden sosyalist devrime nasıl geçileceği konusundaki görüşlerini içeren raporunu sundu.

Bu rapor, Pravda'da yayınlandıktan sonra, kitap halinde basılan, Lenin'in ünlü Nisan Tezleri'yd. Mücadelenin merkezi halkasına (o aşamada); karşı-devrimci Duma hükümetinin ortağı olan Menşevikler ve Sosyalist Devrimciler'in teşhir edilmesini koyan Bolşevikler, tüm devrimciler için çekim merkezi oldular. Lenin'in Nisan Tezleri'ni pratiğe uygulayarak, burjuva devrimini (Şubat Devrimi), sosyalist devrime (Ekim Devrimi) basamak yaptılar.

Kanlı pazar

Çin'de Başkan Mao önderliğinde başlatılan Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin etkisiyle gelişen ve "68 Kuşağı" olarak anılan ve bilinen kuşak, Türkiye'de de bir hayli güçlenmişti. Önceleri üniversite kampüslerine s

nırlı kalan devrimci gençler, zamanla okul dışına da taşarak, işçi ve köylülerin, memurların çeşitli eylemlerine de katılıyorlardı. Bir yandan onlar desteklenirken, öte yandan onlara siyasi-politik görüşler kavratılmaya çalışılıyordu.

Bunların paralelinde, zaten başından beri devlet destekli olarak şekillenen ve gelişen islamcı-sivil faşistler, yedek ve gayri-resmî bir ordu gibi (gerektiğinde kullanmak için) yetiştiriliyorlardı.

1968 yılı, kuşağa adını verecek kadar yoğun eylemliliklerle geçmişti. Türkiye'ye gelişen protestolarla karşılaşan ABD Ankara Büyükelçisi Robert Kommer, Rektörün davetiyle ODTU'ye geldiğinde, arabası yakılarak protesto edilmişti. Anti-emperyalist düşünceler ve tavırlar geniş kitleler arasında büyük sempatiyle karşılanıyordu.

Dönemin AP hükümetinin faşist tutumlarının da gelişmesine zemin oluşturduğu anti-emperyalist tansiyon yüksek olmasına rağmen; ABD emperyalizminin 6. Filo'su İstanbul'a gelmişti. Bunun üzerine, o güne kadarki en büyük kitle gösterisi eylemi düzenlendi. 16 Şubat 1969 Pazar günü Taksim alanına doğru harekete geçen 30 bin kişilik kitleye polis saldırdı. Yürüyüş kortejinin ön kesimindeki birkaç bin kişinin önu açılarak Taksim alanına girmeleri sağlanırken, kitlenin diğer kesimi, polisin yoğun saldırılarıyla dağıtıldı.

Bu gösteriyi kana bulamak üzere, önceden Taksim'de toplanan ve 6. Filo'yu kible kabul edip toplu namaz kılan gerici kitlenin bu eylemleri de hukuken "yasa" dışıydı! Ancak devlet eliyle oraya bir tuzak malzemesi olarak yerleştirilen gerici-faşistler ve faşist polis, çoğunluğu işçilerden oluşan gösterici grubuna iki yönden saldırdı. Taş, sopa, zincir, demir çubuk, bıçak vb. aletlerle önceden hazırlanmış olan sivl faşistlerle polis saldırısı arasında kalan silahsız kitle, dövüşerek soğak aralarına dağılmak zorunda kaldı. Önceden tertiplenmiş bu kıyım hareketinde TIP üyesi iki işçi katledilirken, yüzlerce işçi, memur ve öğrenci yaralandı.

Dinci-gerici sivil-faşistler, bu yurtsever, anti-emperyalist gösteride kullanıldılar ve o pazar gününü kana buladılar. Bunun işindir ki, o gün "kanlı pazar" olarak anılır.

Kızılordu'nun kuruluşu

Faşist Alman emperyalizminin baş düşman olarak gördüğü ve yoketmeyi planladığı genç Sovyetler Birliği'nde karşı-devrimci ayaklanmalar da sürmekteydi. Hem bu gerici ayaklanmaların bastırılabilmesi, ve hem de emperyalist haydutların saldırıları karşısında sosyalizmin ilk yurdunu ayakta tutabilmek için güçlü bir orduya ihtiyaç vardı.

15 Ocak 1918'de Kızılordu'nun kurulması için resmi bir çağrı yayınlandı. Ancak, devrimin zafer sarhoşluğunun yaşandığı o dönemde bu çağrı pek de yankı bulmadı. Nihayet Kızılordu'yu örgütlenme görevi, somut olarak, Halk Savaş Komiserliği ve Yüksek Savaş Komseyi Başkanlığı görevine atanan Troçki'nin omuzlarına yüklendi.

Önceleri gönüllülük ilkesiyle kurulan Kızılordu, Sovyetler Birliğinde iç savaşların çıkması ve gönüllü sayısının gerekli asker altında olması vb. nedenlerden ötürü bu ilkedden vazgeçilmek zorunda kalmıştı. Ve 1918 yazında askerlik zorunlu bir görev haline getirildi. Böylece, önceleri işçilerden oluşan askeri birliklere, sonraları köylüler ve şehir küçük burjuvazisi de alındılar. Yeterli teknik eğitim elemanı ve subay olmadığından, çarlık dönemi subaylarının binlercesi, subay olarak Kızılordu'ya alındı. Buna karşılık, Kızılordu'daki siyasi komiserlerin sayısı da artırılıyordu.

İç savaş yıllarındaki başarılarının yanı sıra; II. Emperyalist paylaşım savaşında, Kızılordu'nun -özellikle- faşist Nazi Almanyası'nın istilacı orduları karşısındaki başarıları çok büyüktür. Hitler orduları karşısında tarihi ve tarihi olduğu kadar efsanevi, kahramanca direniş ve mücadelesi sonucu Kızılordu, faşizmi dize getirdiler. Savaş sonrasında da da Kızılordu Sovyetler Birliği'ndeki etki ve ağırlığı kondu.

Stalin'in ölümünden sonra başa geçen Kruşçev ve ardılları, Kızılordu'yu da revize ederek onu sosyal-emperyalist işgal orduları haline getirmişlerdir. Bugün ise, kapitalist yolda yürüyen ve adından başka Kızılordu'yla hiçbir ortak yanı olmayan bir ordu, bugünkü "Kızılordu".

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü yaklaşırken

Sosyalistler ve komünistler dışında toplumun diğer kesimlerinde 8 Mart'a 5-10 gün kala bir hareketlilik başlar. Ve 9 Mart'ta da her şey bitmiş olur. Tabii bir sonraki 8 Mart'a kadar. Küçük burjuvalar, dostlar alış-verişte görsün anlayışıyla 8 Mart'a ilgi gösterir. Burjuvazi ise 1 Mayıs'ta olduğu gibi, özünü nasıl boşaltırım, olayı nasıl saptırırım anlayışıyla 8 Mart'a ilgi duyar. Ve her yıl bir öncekinden daha üst boyutta tartışılır "8 Mart Dünya Kadınlar Günü müdür? Dünya Emekçi Kadınlar Günü müdür?" diye. Ve sözler belirginleşir. Kadının kurtuluşunu toplumsal kurtuluşun bir parçası olarak gören, ve kadın sorununu mevcut düzenden ayrı görmeyen sosyalistler, komünistler haklı olarak doğuş ve kabul edilmesine uygun olarak 8 Mart'ı Dünya Emekçi Kadınlar günü olarak kabul eder. Kadın olmayı herşeyin önüne çıkararak, soruna cinsiyetçi bakan feminist ya da sosyal-feministler ise sorunun sınıfsal özünü karartarak, kadının burjuvazisi, emekçisi ya da ezeni, ezilene olmaz. Önemli olan kadın olmasıdır, diyerek, burjuva kadınları dışlamamak için Dünya Kadınlar Günüdür diye ısrar ederler. Burjuva kadınların derdi ise o gün değişik bir gün yaşama; pirlantaları, kürkleri, asalak yama; şamlarıyla ar-ı, endam etme, 3-5 imam nikahıyla resmi nikah kıydırıp tüm TV, basını getirip, 3-5 yoksul kadına, çocuğa hediye vermek, (bununla ne kadar hayırsever olduklarının da reklamını yapmış olurlar) Atatürk'e şükranlarını sunup "ilerici", "çağdaş", "müreffeh" Türkiye'de yaşamın şans olduğunu söylemekle günü "kutlayıp" kenara bırakırlar. Zengin fakir olmaz, kadın kadındır deyip tüm kadınlarla kardeş oldukları palavrasını yayarlar. Devlet emekçi kadınların etkinlikleri üzerinde baskı, yasak ve terörünü eksik etmezken, bunlara "yürü kulum" der, her türlü etkinliklerine olanak sunar.

Artık 94'ün 8 Mart'ında, hele de başbakanın kadın olmasından -ki o başbakan 8 Şubat'ta yaptığı seçim konuşmasında "kadınlar gününüz kutlu olsun, özgürlüğü ancak DYP'ye o vererek yaşarsınız" diyerek cehalet örneği sergilemiştir-dolayısıyla kadın haklarında ne yaman bir düzen tutturduğumuz noktasında içimiz dışımız güvenç demagoji ve iki yüzlülük dolup taşacaktır. Evet başbakan kadındır ama o

hiç de erkek sınıfaşlarından daha az saldırgan değildir. Fazlası var eksigi yok! Kadın olmasına rağmen kadın haklarını erkek sınıfaşlarından daha çok gasp etmektedir. Bu konuda daha tehlikelidir, zira Çiller'in kadın olmasının aldatıcı yanı vardır. O da diğerleri gibi sömürü sisteminde emperyalizmin yeminli uşağıdır, ne derlerse onu yapıyor ve dehşetli zalimdir. Zamlarla, işsizlikle, katliamlarla kadını da erkeği de perişan etmektedir. "Ya bitecek, ya bitecek" diyerek bir ulusun üzerine ölüm kusmaktadır. Vampir gibi halkın kanını ilğini sömürmektedir. O havalı görünüşünün altında kan emici dişleri vardır. Bu nedenle 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü Çiller, Semra Özal, Leyla Alaton vb. vb ile aynı kategoride kutlamak, işçi, emekçi kadına yapılan en büyük haksızlıktır, adaletsizliktir. Ve böylesi bir anlayışın hoş görülecek bir yanı da yoktur.

8 Mart son yıllara kadar daha çok sınıf bilinçli kadın ve erkeklerin ciddiye aldığı bir gün niteliğindedir. Son yıllarda durum biraz daha değişmiştir ve daha geniş bir kesim, şu ya da bu nedenle, şu ya da bu düzeyde 8 Mart'a ilgi göstermektedir. Artık bazı iş yerlerinde, sendikalarda da 8 Mart gündeme alınmakta, belirli hazırlıklara gidilmektedir. Ama sorunun özü hala yeterince kavranılmamıştır. İşin siyasal yanı yeterince görülmemekte, 1 Mayıs'a gösterilen ilginin çok çok altında ilgi olmaktadır. Oysa 8 Mart'ın verdiği mesaj hiç de yabana atılır bir şey değildir.

8 Mart; işçi emekçi kadının zulme, sömürüye baş kaldırdığı günün adıdır.

8 Mart; ezenle ezilenin hesaplaştığı günün adıdır.

8 Mart; insanca yaşam için işçi emekçi kadının bedenini siper ettiği, geleceğe ışık tuttuğu ve olumlu bir miras bıraktığı günün adıdır. Ve bugün insanlık ancak yaratılan bu değerler üzerinde yaşam bulmaktadır.

İşte bu nedenle; işin özellikle siyasal yönünün bilince çıkarılması ve 8 Mart'ın işçi emekçi kadının birlik, mücadele ve zafer günü olduğu önemle akıldta tutulması gerekmektedir. Ekonomizmin, reformizmin 3 kuruşa 5 kuruş katma hastalığının ve çabasının oldukça yaygın olduğu -ki siyasal ve toplumsal bakımından müddetçe ekonomik yönden de bir kazanımları

Ötmüyor, o'lamaz da-işçi emekçi sınıfın, sınıf bilincinin karatıldığı bu ortamda, 1 Mayıs'la, Newroz'la, Ekim Devrimi'ne, Büyük Proleter Kültür Devrimi'ne, Paris Komünü'ne, 8 Mart'a vb. vb. siyasal içerikli günlere sahip çıkmak, mutlak bir zorunluluktur. Bunların siyasal özünü bilince çıkarmamak bizi mevcut düzen sınırları içinde boğup, siyasallaşmanın önünde engel olacaktır. Bireyciliğin, bencilliğin, duyarsızlığın yaygın olduğu dejener bir toplum yaratılmaktadır.

1994'ün 8 Mart'ına avantaj ve dezavantajların içiçe olduğu bir ortamda giriyoruz. Avantajlarımız gerilla savaşının geçen yıllara göre daha boyutlanması ve devleti özellikle T. Kürdistanı özgülünde açmaza sürüklemesi, hakim sınıfların derin bir ekonomik ve siyasi kriz içinde olması ve bunların işçi emekçi sınıfı üzerindeki yansımaları. Dezavantajlar ise ekonomizmin işçi emekçi sınıf içinde oldukça yaygın olması, devletin azgın sömürüsünün yarattığı ekonomik yıkıntı, baskı ve katliamların yarattığı tedirginlik. Özellikle Metropollerde halen korku duvarının aşılmamış olması siyasal konulara ya da taleplerde dayatıcı ve ısrarlı olma gücünü zayıflatmaktadır.

"Hergün 8 Mart" şiarıyla hareket

eden Emekçi Kadınlar Birliği 1994'ün 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'ne ilişkin çalışmalarını 2 ay öncesinden başlattı. Emekçi Kadınlar Birliği adına yapılacak etkinlikler iller toplantısında karar altına alındı. Merkezi düzeyde yapılacak etkinliklerin yanı sıra her il kendi gücü, örgütlenme kapasitesi ve ilin içinde bulunduğu siyasi ortama göre etkinlikler belirlendi. Etkinliklerin ilkinde anket formuyla başlandı. 8 Mart'ı onlarla enine boyuna tartışma toplantıları başlatıldı. Onların 8 Mart'a ilgisinin ya da ilgisizliğinin düzeyi, nedeni niçini hakkında bilgilendirme faaliyetinde bulunuluyor. Bu çalışma 8 Mart'a kadar devam edecektir. Tartışılıp bilince çıkarılması gereken sorular şunlar oldu.

- 1- 8 Mart Dünya Emekçi kadınlar Günü size neyi ifade ediyor?
- 2- 8 Mart'ı nasıl kutlamayı düşünüyorsunuz?
- 3- Emekçi kadın kimdir. Burjuvazinin 8 Mart'ı sahiplenmesini nasıl karşılıyorsunuz?
- 4- Emekçi kadınlar olarak yaşadıklarınız kader mi? Sorunlarınız nasıl çözümleneceğini düşünüyorsunuz?
- 5- Emekçi kadınların örgütlenmesi gerektiğine inanıyor musunuz? Bu amaçla yola çıkan EKB'yi

tanıyor musunuz?

6- Yükseltilmesi gereken acil talepleriniz nelerdir?

EKB hem bu soruların yanıtlarını onlardan almaya çalışıyor, hem de bu sorular hakkında kendi düşüncelerini emekçi kadınlara aktararak 8 Mart'la ilgili kitlesel bir faaliyet yürütüyor.

Diğer etkinliklere gelince; 20 Şubat'ta Türkiye çapında "Cinsel ulusal sömürüye son", "Yaşamın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" yazılı bir afişleme yapılacaktır. 27 Şubat'ta İstanbul'da 8 Mart'a hazırlığı da içeren Emekçi Kadınlar Birliği ile dayanışma şöleni yapılacak. EKB çalışmasının yapıldığı her yerde 1 Mart'ta özel sayı dağıtılacak, 2 Mart'ta İstanbul Sümerbank işçilerine EKB etkinlikleri sunulacak. 3 Mart'ta daha önce başlatılan "Askere Oğul Yollamayın", "Yargısız İnfazlara Son", genel imza kampanyası bir heyetle Ankara'ya ulaştırılacaktır. 4 Mart'ta komiseriyonlar aracılığıyla çeşitli işyerleri toplantıları yapılacak. 5 Mart'ta grev ziyaretlerinde bulunulacak. 6 Mart'ta İstanbul'da çeşitli sendika ve DKÖ'lerle birlikte miting yapma çalışması sürüyor. 7 Mart'ta Yaşamın Emekçi Kadınlar Günü adlı bir rozet dağıtımı olacak. 8 Mart'ta ise finale taşlanılacaktır.

Emekçi kadın potansiyeli uyuyan bir dev konumundadır. O potansiyelin uyandırılıp harekete geçirilmesi devrimin, sınıfsal kurtuluşun olmazsa olmaz kuralıdır. Bu nedenle işçi emekçi ezilen kadının içinde bulunduğu ekonomik, siyasal ve kültürel durumu gözönüne alınarak ve de bilince çıkarılarak politik yaşama çekilmesi, örgütlenmesi noktasında özel bir önem verilmelidir. Mademki devasa bir kadın sorununun söz ediyoruz. O zaman o sorunların özgüllüğünü de gözönüne alarak yaşamın her alanında emekçi kadının örgütlenmesine çalışmalıyız.

Bu nedenle sadece 8 Martlarda kadın sorunu aklı gelmemeli "hergün 8 Mart" anlayışıyla emekçi kadınların mutlak, yatak odası, çocuk hapsinden kurtarılması ve kavganın orta yerinde erkek omuzdaşlarıyla birlikte gülül gülül akmasını ortamını yaratmalıyız.

Kadın ve erkek emekçiler hadi görev başına!

Özgür bir geleceği ancak ve ancak kendi ellerimizle yaratacağız.

Emekçi kadının zaferi

12 Şubat 1994 Hava-İş Genel Merkezi'nde çeşitli işçi ve kamu sendikaları, dernekler, İP ve SDP'nin katıldığı bir toplantı düzenlendi. Toplantı 6 Mart'ta miting yapılması ile ilgilirdi. Bir hafta önce yapılan toplantıda genel olarak miting eğilimi çıkmasına rağmen, özellikle genel merkez düzeyinde katılımların sağlanması noktasında ek bir çalışma yapılması ve bir sonraki haftada netleştirilmesi kararı alınmıştı. DİSK kendi adına bir program hazırlamış, Türk-İş Genel Merkezi'nden de net bir yanıt alınamamıştı. Buna rağmen toplantıya katılan sendika, parti ve DKÖ'ler miting yapılmasında karar kıldılar.

Miting noktasında hemfikir olunduktan sonra sıra günün tanımlanmasına geldi. Ve geleneksel tartışma kendini dayattı. "8 Mart bayramı mı, Dünya Emekçi Kadınlar Günü mü? Yoksa Dünya Kadınlar Günü olarak mı yapılmalıdır?" diye.

Tartışmada Dünya Kadınlar Günü olmalıdır diyenlerin sesi yavaş, dayanakları çürük ve çelişkiydi. Oysa Emekçi Kadınlar Günü olmalıdır diyenlerin sesi ise gürül gürül,

irdeleyici, sorgulayıcı, hesap sorucu, bilimsel ve mantıklıydı.

Dünya Kadınlar Günü olmalıdır diyenlerin gerekçeleri; "Önemli olan kadın olmasıdır. Bir Tansu Çiller de Başbakan olmasına rağmen erkekler tarafından hâlâ basite alınmakta, hor görülmektedir. Ya da emekçi kadın dersek bölücülük yapmış oluruz. Geniş kesimi kucaklayamayız. (Sanki işçi emekçi kesimi çoğunluğu oluşturmuyormuş gibi!!) Zaten 1975'de dünya kadınlar günü olarak kabul edilmiştir. Hele de bazıları "ben de bir emekçi kadının -ki toplantıya katılanların tümü (50 kişi civarında) işçi emekçi kadını. Sömürücü sınıftan tek kişi yoktu-ama ayırım yapmamak için Dünya Kadınlar Günü olsun diyorum" diye görüş belirttiler.

Neden Emekçi Kadınlar Günü olmalıdır? diyenler tek söz aldı ve sorunun her boyutuyla irdeleyerek görüş belirttiler.

8 Mart'ın doğuşu ve kabul edilmesinde ezilen emekçi kadınlar baz alınmıştır. 1975'de Dünya Kadınlar Günü olarak değiştirilmesinin altında yatan gerçek günün özünü saptırma sınıfsal dernek sorunu

maktır. Aynı sömürücü mantık, 1 Mayıs İşçi Bayramı'nın da Bahar Bayramı olarak kutlanmasını istiyor.

Bugün, emekçi kadınla Çiller'in, kadın olma özelliği dışında hiçbir ortak yanı yoktur. Çiller işçi emekçi kadının yandaşı değil, düşmanıdır. Zam, zulüm, yargısız infazlar ve T. Kürdistan'ndaki toplu katliamlar için attığı imzaların mürekkebi dahi kurumamıştır. Nasıl ortak yan olabilir?

Gelinen bu aşamada hâlâ emekçi kadın mı, dünya kadınları mı? tartışması yapmak utanç vericidir. Sınıfların net çizgilerle orta yerde durduğu bir ortamda bir emekçi olarak bunu görmemek emeğe saygısızlıktır.

Emeğin bilincinde olanlar, Emekçi Kadınlar Günü der. Kurtuluşumuz emekçi erkeklerle birlikte olacaktır. vb. vb.

Tartışmanın sonucunda; Hava-İş, Dok Gemi-İş, Bank Sen-İş, İP, Tarım-Sen, Eğitim-4-6 ve 7 No'lu Şb., Tüm Sağlık-Sen, Tüm Haber-Sen, (10 Kurum) Dünya Kadınlar Günü olsun derken;

Parti-İş, Der-İş, Bel di e İS.

Tüm-Tis, Basi-Sen, Demiryol-İş, Tüm Belsen 1 ve 6 No'lu Şb., EKB, İHD, Yeni Demokratik Kadın Derneği, Can Kadınlar Derneği, Yeni Kadın Grubu, Emekçi Kadınlar Derneği, Tes-İş 5 No'lu Şube, ve Eğitsen 3 No'lu Şube (16 kurum) Emekçi Kadınlar Günü olmalıdır dediler.

Yine aynı konuda mitinge, erkekler de katılın mı, katılmanın mı? tartışması yapıldı. Birinci grub cinsiyetçi olarak baktıklarından, erkeklerin ne işi var 8 Mart kadınların günüdür, kendi gücümüze güvenmeliyiz. Hiç ezenle ezilen yan yana olur mu? Onlar evde çocuklara baksın, kadınları katilsın vb. vb. noktasında görüş belirttiler.

Erkeklerde katılabilir diyenlerden bazıları soruna salt sayısal yaklaştı. Yalnız kadınlardan oluşursa, kitlesel olamaz, onun için erkekler de katılabilir dediler. Soruna sınıfsal bakanlar ise emekçi kadının sorununu, emekçi erkeğin de sorunudur, soruna sayısal değil ideolojik olarak bakılmalı, eşit ilişki içerisinde yaşamın her alanında kadın, erkek her biri katılmalıdır dediler.

Peniste simgeleşen "güç" ve nefret!

Son günlerde ister yurt içinde olsun, ister yurt dışında olsun basın yayın organları şu ya da bu nedenle penisleri kesilen erkek haberleriyle dolup taşıyor. Neden diğer organlar değil de özellikle penis'e yöneliyorlar? Çükü erkekler bütün güçlerinin peniste toplandığını, ona sahip olmanın ayrıcalık olduğunu düşünüyor. Kadınlar ise kendisine yönelen cinsel baskının aşağılanmanın arkasında penisi görüyor ve onsun erkeğin bir hiç olacağını düşünüyor. Bu nedenle en büyük nefreti ona yöneliyor. Kadının ikinci soy insan olarak görülmesi, aşağılanması, cinsel şiddete tabi tutulması; emeğinin ucuza kapatılmasının tek sorumlusu elbetteki erkeğin penisi değil. Erkeğin güç organı da penis değil. Mevcut sömürü sisteminin bir yansıması da erkek egemen ideolojiden etkilenenler, tepkilerini asil sorumlu olan düzene yöneltiliyor, sorunlara bilimsel bakamıyorlar. Çözümü birbirlerine yarattıkları nefrette arıyorlar. Sömürü sistemi değişmedikçe kadını ve erkeğiyle eşit insan ilişkisi yaşam biçimi haline getirilmedikçe bu tür olayların yaşanması kaçınılmaz olacaktır. Toplum aydınlatma, kadını, erkeği ile tüm ezilenleri sisteme karşı mücadeleyle çekme, her zamankinden daha yakıcı bir görev olarak kendini dayatmaktadır.

ABD'nin yeni Vietnam çıkartması

Dış Haberler Servisi- ABD'nin Vietnam'a uyguladığı 30 yıllık ambargo kaldırıldı. Gerici medya, olayı, "taze bir başlangıç" olarak nitelendirirken, ABD'li işadamları Asya'da mucizevi bir ekonomik potansiyel kapısının açıldığını belirttiler.

Doğrusu, Bill Clinton, ambargonun kaldırılması için Kongre'de epeyce ter döktü. Kürsüye çıkan ABD başkanı, olayın anlaşılması için eski ABD başkanlarından Johnson'u örnek verdi. Johnson, 1965'te iki ABD deniz müfrezesini Danang'a göndermiş ve büyük bir sahtekarlıkla bunun Saygon'un talebi üzerine yapıldığını iddia etmişti.

Senatoda yapılan oylamayla Clinton'un düşüncesi desteklenmiş oldu. 62 oydan 38'i ambargonun kaldırılması yönünde verilmişti. Bunun üzerine ABD Dışişleri Bakanlığı da yeşil ışık yaktı.

Aşında ambargonun kaldırılması yönündeki ilk adımlar Bush döneminde atılmıştı. ABD emperyalistleri, daha 1991'de Hanoi (Vietnam'ın başkenti) ile yapılan kayıp ABD askerlerinin bulunması ve diğer işbirliği anlaşmalarıyla birtakım girişimlerde bulunmuşlardı. 1992'de, pazar sıkıntısı dolayısıyla Bush'a baskı yapan işadamları, temel ihtiyaç maddelerinin satışının serbest bırakılmasını sağladılar. Böylece ambargo yumuşatılmış oldu.

VIETNAM'A HÜCUM

Vietnam, petrol, kereste ve balık bakımından zengin kaynaklara sahip. Ancak, yıllık olarak kişi başına düşen gelir 200 dolar. Yani, Vietnam, dünyanın en fakir ülkeleri.

Levi Richardson, ABD-Asya İşadamları ve Teknoloji Konse-

Vietnam savaşında binlerce komünist-yurtseveri katleden ABD şimdi de sermaye bombardımanı yapıyor.

yi'nde, Vietnam'la ilişkiler Müdürlüğü yapıyor. "Vietnam'da manzara gerçekten iyi mi? Doğrusu hayret verici gelişmeler beklenmektedir. Çünkü burada sıfırdan başlanacaktır." diyor Richardson. Konsey, Güneydoğu Asya'da iş yapan 500 şirketin kaderini belirliyor. Konsey, öncelikle sistematik olarak Vietnam'ın işe elverişliliğinin ölçümlerini yapmış. Bu ölçümleri çeşitli analizlere dayandırmış. Sonunda şu sonuca varmış: Vietnam'da 2 yıl içinde 2.6 milyar dolarlık ticaret ve yatırım düşünülebilir. 5 yıl içinde bu rakam 8.2 milyar dolara yükseltilebilecektir. Peki sonra? Sonrasına dair şunları itiraf etmek zorunda kalıyor Richardson: "Bu süreçten sonra bile, Vietnam, Endonezya ve diğer Asya ülkelerinin bugününe ulaşamayacak."

Jay Robinson ise, New York City'de hukukçuluk yapıyor. Ama aynı zamanda Vietnam-Amerikan Ticaret Odası Başkanı. Robinson, "Vietnam'ın durumu, ABD'li işadamları için fevkalade uygundur." diyor ve ekliyor: "Vietnamlılar, ABD ürünlerine sıcak bakıyorlar. Tabii ülkede herşeye ihtiyaç duyuluyor."

ABD'İN GECİKME TELAŞI

Ülkeye ABD'den önce yatırım yapanlar var. 1993'ün ortalarında Tayvan, Hong Kong ve Avusturya firmaları, Vietnam'a, yaklaşık olarak 2.7 milyar dolarlık bir sermaye ortaklığı kurarak girdiler. Daha önce de Fransa, Japonya, Güney Kore ve İngiltere 7 milyar dolarlık büyük yatırımlar yapmışlardı. Vietnam Havayolları, Boeing uçak fir-

masıyla 4 uçak için anlaşma yaptı. Beyaz Kaplan isimli doğal gaz bölgesinden, Güney Kore'deki sıvılaştırma tesislerine doğal gaz gönderilmesi için bir anlaşma yapıldı. Avustralya'nın ANZ Bankası ülkede binasını inşa ediyor. ABD ise ambargoyu yeni kaldırdı.

"Amerikan şirketleri şu anda dezavantajlı." diyor Virginia Foote. Foote, ABD-Vietnam Ticaret Konseyi yöneticisi. "Kesinlikle biz geride kaldık. Ambargoyu iki yıl önce kaldırmamız gerekiyordu." diye de ekliyor.

ABD emperyalistleri, pazara geç girmenin telaşıyla hızlı hareket ediyorlar. Şu anda aralarında Citibank, Philip Morris ve Caterpillar'ın da bulunduğu 34 ABD firması Vietnam'da bürolarını açmış durumda. Mobil Petrol, Ho Şi Minh City'nin 240 km. güneydoğusundaki Thanh Long (Mavi Ejder) petrol bölgesinde %38 pay satın almış bile.

Coca Cola firmasının bölüm başkanı Andrew Angle, şöyle diyor: "Biz, fiyatı tutabildiğimiz kadar düşük düzeyde tutabilmeliyiz. Vietnam sıcak, havası nemli bir ülke ve aynı zamanda Asya'da bizim en büyük pazarımız." Fiyatı düşük tutmak zorundalar çünkü diğerleriyle rekabet için bu gerekli.

ABD, Japon şirketlerinden de çekiniyor. Japon şirketleri, doğrudan yatırım listelerinde oldukça iyi yer tutmuş durumda. Japon Dış Ticaret Örgütü üyesi Naoyoshi Noguchi "Vietnam, hâlâ, bizim kolayca girebileceğimiz bir ülke değil." diyerek, pazar savaşının şiddetli olacağını vurguluyor.

İkinci bir Kuveyt: Kazakistan

Dış Haberler Servisi- Kazakistan, Hazar Denizi'ni kuşatan diğer komşuları gibi çeşitli doğal zenginliklere sahip. Yapılan tahminlere göre, ülke, 10 yıl içerisinde, en büyük petrol üreticisi konumuna gelebilir.

Mercedes-Benz, Fiat ve Daewoo gibi büyük şirketlerin bayrakları, Alma-Ata (Kazakistan'ın başkenti) Havaalanı boyunca dalgalanıyor. 50'den fazla ABD firması, ülkenin başkentinde bürolarını açmış durumda. Chase Manhattan isimli ABD bankası da, ülkedeki ilk ABD bankası olarak Alma-Ata binasının açılışını yaptı. Deutsche Bank zaten önceden gelmiş. Citicorp şirketinin başkanı John Reed de, Şubat ayı içerisinde Kazak bürokratlarla görüşmek için Alma-Ata'yı ziyaret etti.

Bütün bunların neyin belirttileri olduğunu, Dallas petrol iribatçısı ve Alma-Ata'daki Oryx Energy şirketinin büro temsilcisi J. Steve Wagner şöyle açıklıyor: "Herkes eninde sonunda buraya gelecektir. Çünkü burası geleceğin Kuveyt'i."

Uzmanlara göre, Kazakistan; Sibirya ve İran Körfezi'nden sonra dünyanın üçüncü büyük petrol alanı olabilir.

Rotchilds ve Nobels şirketleri, yüz yıl önce Azerbaycan'a gelen ilk batılı şirketler. Bu şirketler günümüzde 3 Hazar Denizi ülkesinde; Kazakistan, Afganistan ve Türkmenistan'da petrol endüstrilerini kurmuş durumdadır. Her üç eski Rus cumhuriyeti de ABD ve Avrupa bağlantılı milyonlarca dolarlık anlaşma yapmış.

Tasarlanan projeler en iyi bir biçimde uygulanacak olursa, Hazar, dünya pazarına, ek olarak, günlük 2 milyon varilden 4 milyon varile

kadar petrol verebilecek. Bunlar emperyalistler için oldukça cazip rakamlar tabii. Bu petrol kapma yarışında, halkların da uyutulması gerekiyor. Nasıl mı? Cambridge Enerji Tetkik Ajansı Başkanı Daniel Yergin, iğrenç bir demagoji yaparak bu ülkelerde yaşayan 28 milyon insanı "Geleceğin zenginleri" olarak adlandırıyor. Emperyalistler, kendilerini "geleceğin zenginleri" olarak gören emekçilerin, bu yoğun sömürüyü kabul edeceklerini umuyorlar.

Kazakistan, petrolcülükle uğraşan işadamları için bir çekim merkezi haline geliyor. Batılı petrolcüler, ilk araştırma çalışmalarının sonucunda şunu saptamışlar: Yeralında 35 trilyon varillik bir potansiyel yatıyor. Son yıllarda Mobil, Royal Dutch/Shell, British Petroleum, Fransızların Total'i ve İtalyanların AGIP'i tarafından Hazar Denizi'nde incelemelerde bulunuluyor. Mesela petrol alanlarından biri olan Tengiz Alanı'nda 9 milyar varil petrol potansiyeli bulunmuş. Bu ise dünyanın en büyük 10. petrol rezervi anlamına geliyor.

ABD'nin Chevron şirketi, '93 Mayıs'ında Tengiz'in geliştirilmesi için 700 milyar dolarlık bir anlaşma yaptı. Elf Aquitaine şirketi ise Hazar'ın kuzeyinde araştırma yapmak için 700 milyon dolar ödedi. Şubat ortalarında da Kazakistan Başkanı Nur Sultan Nazarbayev, Wall Street'i arşınlayarak yeni ve daha çok yatırım için görüşmeler yaptı. Nazarbayev yatırım yalancılarında değişiklikler yaparak yabancı sermayenin girişini kolaylaştırdı. İthal ürün çeşitlerinin vergilerini azalttı ve lisans koşullarını kolaylaştırdı.

Bütün bunlar, yabancı batılı k-

Bakü'de petrol sondajında çalışan bir işçi. Batılı emperyalistler, emekçileri "geleceğin zenginleri" demagojisiyle aldatmaya çalışıyorlar

pitalistler endişeli. Çünkü fiyatların yükselmesi ani iflasları getirebilir. Diğer bir sorun Rusya. Kazakistan petrolü, ülke kara ile çevrilmiş olduğu için borularla aktarılıyor. Ama boruların hiçbirinin rotası coğrafî ve siyasi olarak problemsiz değil.

Örneğin, Chevron'un Tengiz Anlaşması'na göre, geçen Mayıs'ta, işe, günlük 60 bin varille başlanacak, bu petrol Karadeniz'e pompalanacaktır. Şirket yılsonunda bunun iki mislini bile vaadetti. Ancak birakalım iki katını, aktılacak petrolün yarısı kesildi. Çünkü Ruslar, kısıtlamalara gitmişlerdi. Şimdi sadece 30 bin varil petrol Chevron'a aktıyor.

Moskova Kazakistan ve Azerbaycan'da enerji için büyük kazanç yapmanın fırsatlarını görmüş durumda. Alma-

Ata'daki Batılı şirketler "Rusya şoför koltuğunda ve bundan zevk alıyor." diyorlar. Rusya Karadeniz'den Avrupa'ya gidecek olan petrol yükü gemileri sürekli denetimi altında tutmaya çalışıyor.

Batılı şirketler ve Hazar Denizi ülkeleri, Rusya engelini aşmak için Kazak ve Azerbaycan petrolünü borularla doğrudan Akdeniz'e taşımayı düşündüler. Bu boru hattı yapımı 1.4 milyar dolara malolacaktı. Petrol, Türkiye'de, Akdeniz sahilindeki Yumurtalık'a aktılacaktı. Ancak Moskova'nın baskıları sonucu Azerbaycan ve Kazakistan bu düşünceleri rafa kaldırmak zorunda kaldılar.

Eğer Kazakistan ikinci Kuveyt olacaksa, emperyalistlerin rekabetin bu mücadelede büyük kazançlarına ulaşması hiç de hayal olmayacaktır.

Avrupa'da işsizlik kasırgası

Dış Haberler Servisi- İşsizlik, kapitalist ülkelerde yayılıyor ve büyük krizlere yol açıyor.

Almanya'dan Japonya'ya, Fransa'dan ABD'ye kadar; oldukça güçlü görünen dev şirketler, pazar krizinden dolayı teker teker maliyet azaltmasına gitmek zorunda kalıyorlar. Maliyet azaltmasının en basit yolu ise işçi çıkarmak. Ekonomist uzmanları, önümüzdeki yıllarda kapitalist ülkelerde tıpkı bir veba gibi yayılacak olan devamlı işsizlik oranlarının artışından söz ediyorlar.

İşsizlik oranları Fransa'da %12, İrlanda'da %16.9, İspanya'da ise %23. Güçlü Almanya'nın bile batı kesiminde %8.1'lik, doğu kesiminde %15.4'lük oranında işsizlik var. Almanya'da 4 milyon işsiz var ve bu 2. Dünya Savaşı'ndan bu yana ülkedeki en büyük işsiz rakamı.

Daimler-Benz, 50 bin çalışanından 20 binini işten çıkarmayı hedefliyor. Fiat, İtalya'nın en büyük patronlarından biri ama 1989'dan bu yana çalıştırdığı işçi sayısını 11 binden, 95 bine düşürmek zorunda kaldı. Geçtiğimiz Ekim ayında Fransız hükümeti, Air France'nin 1 bin işçisini budamaya çalıştı. Geçen yılın sonunda ise işsizlik oranı %9.7 olan Belçika'da önemli bir gelişme yaşandı. Ülke, 1936'dan bu yana yapılan ilk genel greve sahne oldu.

Kapitalistler, işçi atmaya çabalar, pek de yanıtız kalmıyorlar. İspanya'da, Ocak ayının sonlarında bir genel grev yaşanmıştı. İspanya'daki genel grev, hükümetin emekçilere karşı gerici yasalar çıkarmasından kaynaklandı. Doğrusu bu yasaların Franco dönemi yasalarından pek farkı yoktu. Buna yanıt olarak, işçiler tarafından fabrikalar kapatıldı, demiryolları ve hava yolları işleme hale getirildi. Başbakan Felipe Gonzalez, sendikaları uyararak "Ya reformları kabul edersiniz, ya da İspanyol endüstrisinin çöküşünü seyredersiniz." diyerek çaresizliğini dile getirdi. Fransa'da da işçi çıkartma çabaları radikal işçi eylemleriyle yanıtlandı. 4 bin Air France işçisini işten atmaya çalışan hükümete, havaalanları işgalleri, sokak gösterileri, barikatlar ve polise aktif karşı koymayla yanıt verildi.

Alman metal işçileri grevde

Dış Haberler Servisi- Alman metal işçilerinin Ocak ayının son gününü başlattığı grevler, ertesi gün tüm Almanya'yı sardı. 31 Ocak günü başlayan metal işkolundaki uyarı grevlerine, 60 bini aşkın metal ve elektro işçisi katıldı. Eylemler ağırlıklı olarak Rheinland-Pfalz, Bavaryera, Berlin, Hessen, Kuzey Ren-Vesfalya eyaletlerinde yapıldı.

Grevlerle ilgili olarak Sosyal Demokrat Parti Genel Başkanı Rudolf Scharping, sokaklarda değil masaların başında çözüm aranması gerektiğini savunurken, Metal İşçileri Sendikası'nın Genel Başkanı Klaus Zwicke "Kaybedeceğimiz hiçbirşey yok. Ama mücadele ederek kazanacağımız parlay bir gelecek var." dedi. Almanya'da, 1991 yılından bu yana 600 bin işçi işten çıkarılmıştı. Almanya'nın büyük patronları, 1995'e kadar 20 bin metal işçisini işten çıkarmayı planlıyor.

Grevler, 3. gün ülke çapında 348 firmaya yayıldı. Grevte katılan işçi sayısı da 100 bine çıktı. "3 Şubat Perşembe günü ise bu rakam 180 bine çıkarak doruk noktasına ulaştı. Almanya Başbakanı Kohl, panik içerisinde SAT-1 televizyonuna çıkarak "Büyük çatışmaların zamanı değil." dedi. Son olarak aldığımız haberlere göre, IG Metall ve Tüm Metal İşverenleri sendikaları bu hafta içerisinde masaya oturma konusuna anlaşılabilir. Ancak Zwicke, masanın başında oturup anlaşmaya çalışmanın bir sonuç getirmeyeceğini söyledi.

Dünya yeni yıla yine karmaşa, belirsizlik ve istikrarsızlık içinde girdi. Yerel, bölgesel savaşlar; etnik çatışmalar ve milli boğazlaşmalar kesilmedi. Bu arada ABD, Körfez Savaşı sırasında Irak'a karşı sağladığı ezici üstünlüğünü ve itibarını Somali'de kaybetti. Bu kaybediş Bosna meselesini çözememesinde; Avrupa karşısında güçsüz kalışında da kendini gösterdi. Avrupa, Almanya-Fransa ekseninde yeni bir hamle yaptı; bir kere Doğu Avrupa ülkeleri üzerinde Rusya ile yeniden kapışmaya, bu arada ABD'yi buralarda ekonomik olarak geriletmeye çalıştı. Ancak NATO'daki son toplantıda "pat" durumu yaşandı. Yani ne Amerika'nın Bosna'ya acil müdahale planı tuttu, ne de Almanya'nın Orta Avrupa'ya (Macaristan, Polonya, Çek ve Slovak cumhuriyetlerini NATO'ya üye yazdırarak kendi nüfus alanı içine alması) egemen olma planı gerçekleşti. Bir tavize karşı bir taviz. Ancak Avrupa hırçınlaşıyor.

Ekonomik alanda iç sorunlarını çözemeyen ABD, giderek güçsüzleşirken iki komşusu Meksika ve Kanada ile yaptığı NAFTA ile Pasifik bölgesindeki (APEC) anlaşması, ABD'ye Avrupa karşısına çıkma cesareti verdi. Yani Paris-Bon vizesini alabilmek için ta Tokyo üzerinden dolaşmak gerekiyordu.

Kuzey Afrika'da zaman zaman Fransa ile ABD kapışmaya çalışırken, "şimdiki eğilim şöyle: ABD, Kuzey Afrika'yı Avrupa'nın (özellikle Fransa'nın) "babasının malı" olarak görürken, Avrupa'da bir zamanlar müdahale ettiği Latin Amerika'yı ABD'nin "insafına" terketmiş.

Esas devrim ve çok boyutlu rekabetin Ortadoğu'da olduğunu söylemek gereksiz. Türkiye, Kürt bölgeleri, Filistin, Suriye, İran, Kafkasya'da büyük devletler zaman zaman birbirlerine rest çekebiliyor; kimisinin gerilediği yeri bir başkası dolduruyor. Kafkasya'da böyle bir durum yaşandı. Sovyetik yapı çökerken ABD, Türkiye ve diğer taseronları aracılığıyla oradaki boşluğu doldurmayı çalıştı. Ancak şimdilerde Rusya, yeni Çar siyasetleri doğrultusunda, arka bahçesindeki bütün ülkeleri zorla serle kendi ahırına kapatmayı başardı sayılır. Eh, bu arada Fransa da bu bölgede önemli mevziler kazandı. Batılı ülkelerin elinde bir "Kürdistan" projesi var. Ancak amaç, en azından şimdiki durumda Irak Kürdistanı temel alınarak bir çeşit Kürt devletinin kurulmuş ve oluşumuna katkıda bulunmak ise de, her ülkenin kendi kafasındaki "Kürdistan devleti" bir diğeriyle yöntem farklılığı arz ediyor. Aslında bu farklılık, Almanya, Fransa, ABD ve İngiltere gibi ülkelerin siyasi/ekonomik çıkar çatışmalarından kaynaklanıyor. Dolayısıyla zaman zaman Almanya ile Fransa, diyelim ki "PKK'ye karşı Türkiye'nin yanında gözüküyor" gibi yapsalar da, temel hedef bölgede kendilerine yarayan ülkeleri koçbaşı veya ekonomik pazar olarak kullanmaktır. Sözgelimi Almanya'nın ekonomik projesi içinde İsrail-Suriye-İran hattı yer alırken, Fransa'nın tasarımı Filistin-İsrail-Türkiye-Irak ve İran hattı çıkıyor. Buna karşılık ABD'ninki daha kapsamlı: Türkiye-İsrail-Arabistan-Suriye-Körfez ülkeleri-Kürdistan-Saddam'ı olmayan Irak-Ürdün-Mısır vs.

Ha, bu arada, ABD yönetiminin "PKK isterse ezilsin veya ezilmesin, ama bu mesele bir şekilde siyasi çözümlenmelidir" şeklinde kendi ekibine bir iğzeret verdiğini belirtelim. Kuşkusuz bugünden yarına olacak

Faik Bulut

Yeni yılda değinmeler

değil, belki bir-iki yılı alır.

Buradan Zeli bombardımanına bakmak gerek. Avrupa çeşitli ülkeler arasındaki çıkar çatışmalarını "nazlı ve gözde gelini" Türkiye, şimdilik avantajlı konumunun farkında. Bir zamanlar aleyhte olan siyasi durum, şimdilik lehine dönmüş gibi. Bu nedenle de Zeli'yi vurarak, "gerektiğinde çok çok uzakları ve sınır ötelelerini de bombalarım" mesajını veriyor. Mesaj kime? Zeli'den sonra TV kanallarında yapılan haber/yorumlara bakılırsa, "vururum" mesajı esas olarak üç ülkeye yönelmiş. Sırasıyla şöyle: Ermenistan, Yunanistan ve İran. Ayrıca Zeli operasyonu, "İran ile ortak hareket" şeklinde çıkan haberler doğrultusunda, bir bakıma "İran yönetiminin PKK'ye karşı Ankara ile ittifakı konusundaki gerçek niyetini deneme" mahiyetini taşıyordu. Bu aynı zamanda Türkiye'yi macerası bir doğrultuya çekebilir. Dış maceraların sınırı yoktur zaten.

Yine bu düzlemde İran, Suriye ve Türkiye'nin 5 Şubat 1994 tarihinde Ankara'da toplanarak, "bir Kürt devleti kurdurmamız; buna girişenlerin sonu hüsrana olur" türünden ortak bildiri yayınlamaları, üç ülkenin Kürtleri ezme planlarıyla bir şekilde "Kürt devleti" kurdurmak isteyen Batılı devletleri planları arasındaki çelişkiyi gösteriyor. Bu çelişkinin bir noktada patlak verip çatışmaya dönüşme ihtimali her zaman evcut. Zaten Batı açısından mesele ille de "Kürt devleti" değil; öncelikle kendi çıkarları. Ancak bu çıkarları doğrultusunda Kürtlere de birşeyler verilmesi gereği. Hani, şu türlü çeşitli yorumlara neden olan "özzerklik" de olsa yeterli sayılacak! Bu noktada kimi sosyalist çevreler, İran, Türkiye ve Suriye Zirvesini, "anti-empyralist" tutum olarak sunmaya çalışıyorlar ki tümüyle yanlış. Zaten mantıklı da değil. Çünkü bizzat İran, Türkiye ile Suriye'ye, "bu Kürt kartını birbirimize karşı kullanmayı bırakalım gitsin" diye bir öneri getiriyor. Bir anlamda Kürtlerin ezilmesini öngören ve pratikte Irak Kürdistanı'ndaki bütün Kürt hareket ve örgütlerin, ortaklaşa bastırılıp imha edilmesini hedefleyen bir öneridir. Zaten son ortak bildiri böyle bir şeye gönderme yapıyor.

ABD görece gerileyip askeri hırçınlığını henüz bırakmıyor, Avrupa'da hırçınlaşma ve dalaşma süreci yaşanıyor. Çünkü Rusya, deyim yerindeyse "Yeltsin ayısı" kükrayıp kendine döndü. "Eğer empyralistsem ve de büyük devlet isem, o halde sizlere kafa tutarım. Çünkü benim de çıkarlarım sözkonusu" diyor. Yeltsin devlet denetiminde kapitalistleşme modeline dönerken, dışarıya habire silah sa-

lıyor. Zaten Yeni Dünya Düzeni denilen süreçte, daha çok silah ticareti yapıldığı ortaya çıktı. Yani barış masalları havada kaldı. Yeltsin'in kışkırtması Türkiye'yi korkutuyor.

İtalya bir bölünmeyle karşı karşıya, Doğu Avrupa ülkelerinde "eski yönetim daha iyiydi" fikri yaygınlaşırken, hafif sola kayma gözleniyor. Ancak bu daha çok "bilinmeyene ve maceraya" doğru bir yol abıdır.

Asya bölgesi daha canlı ve diri. Japonya ve Çin, gerek silahlanma gerekse gelişen ekonomileriyle ABD'yi korkutuyorlar. İki potansiyel dev, şimdiden ABD'yi Pasifik'te çembere almış gibiler. Ne ki, ikisi de rekabet halinde ve nüfus alanı peşinde. Bir de hatırlatma: Çinli dönemler, Maoculuk ile piyasa ekonomisini yani kapitalistleşmeyi birarada yürütmeyi deniyorlar. Yeni bir reklam tarzı işte!

Ortadoğu'da İslam hâlâ yükselişte. Daha doğrusu Ürdün, Pakistan, Kuveyt ve Tunus gibi yerlerde önemli oranda geriletilmesine rağmen, Cezayir, Mısır, Sudan, Afganistan, Filistin ve Kuveyt gibi yerlerde hâlâ diri ve atılan. Cezayir'de bilinmeyene ve büyük olasılıkla iflasa doğru giden iktidarın çökmesi durumunda, İslamcıların yönetime geleceği kaçınılmaz gözüküyor. Çünkü üç ihtimalden (içsavaş, İslamcıların iktidara ortak olması veya tümüyle tekeline alması) ikisi İslamcılar lehine. Bu durumda Sudan-İran-Cezayir-Filistin üzerinde yepyeni bir radikal hat oluşturulacak. Cezayir, aynı zamanda Afrika'daki İslama ivme kazandırabilir. Batılı güçlere de zaman zaman rahatsızlıklar verebilir. Ancak bu, kesinlikle anti-empyralizm değil. Zaten Graham Fuller gibi Amerikalıların önerileri doğrultusunda, Clinton ekibi, "önemli olan çıkarlarımıza zarar vermeksizin İslamcıların bir şekilde yönetime ortak edilmesi" siyaseti güdüyor -ki Lübnan, Ürdün, Kuveyt ve Türkiye'de yapılmak istenen budur. Refah Partisi'nin böylesine popülerite kazanıp, ilde bir "manken, fotomodel veya popülist kadın dışı" reklamı yapması bundandır.

Çok daha uzakta, Latin Amerika'da, sınıf mücadelesi temelinde toplumsal hareketlenmeler var. Son örneğini Zapatist hareketin başkaldırısında gördük. Kimi çok bilmişlerin, "Meksika'da eksik olan, yoksul bölgelerle zengin bölgeleri bir birinden ayıran sıkıyönetimdir. Halbuki demokrasi gelse, herşey güllük gülistanlık olur" yolundaki söylemleri mantıkla pek bağdaşmıyor. Çünkü bizzat NAFTA anlaşmasıyla gelen kapitalist demokrasi, şimdiye kadar 4 milyon Meksika köylüsünün canına okudu. Onlar artık kentlümpe proletar ya da Amerika'da göçmen. 14 milyon köylü de, ABD'nin sömürü aracı haline gelen NAFTA Yüzünden çiftini çubuğunu terketmeye hazırlanıyor. Ve tarihi önder Emiliano Zapata, 1920'lerdeki ünlü ayaklanması sırasında, Lenin adına bir muhteremin olduğunu duyup, O'na "Kardaşım, biz şu melun zenginlere karşı birleşelim. İstersen sana 1000 kadar has adamımı gönderip, Moskova'yı kuşatmadan kurtarayım" diye mektup yazmıştı.

Türkiye'de dönüm noktası Mart seçimleri olacak. Fakat siyasi çözüm şimdilik düzen partilerinin inisiyatifinde çıkmış, sokağa taşmıştır. Ancak bunu alıp işleyecek toplumsal bağımsız baskı grupları henüz oluşmamıştır. Buna rağmen, Türkiye'deki sınıf ve devrim dinamizi giderek canlanıyor.

İran devriminin 15. yıldönümünde Rafsancani'ye suikast

Dış Haberler Servisi- İran devriminin 15. yıldönümü kutlamaları, devlet başkanı Rafsancaniye suikast ve ülkenin güneydoğusundaki Zahedan kentindeki Sünni ayaklanmayla oldukça gürültülü geçti.

Başkan Ali Ekber Haşimi Rafsancani, Ayetullah Humeyni'nin altın kaplama türbesinin bulunduğu camide, kalabalık bir kitleye söylev verirken silah sesleri duyuldu. 5 el ateş eden suikastçi, kalabalığın arkasından, yani çok

uzak mesafeden ateş etmişti. Rafsancani bu suikastten zarar görmeden kurtuldu. Ortalık durulduktan sonra, konuşmasına, kendisini dinleyen kitlenin "Haşimi, Haşimi, sen bizim gözbeğimizzsin." sloganları eşliğinde devam etti.

"İlkin türbeyi aydınlatan lambalardan birinin patladığını düşündüm." diyordu 59 yaşındaki Rafsancani. "Fakat diğer atışları duyduğumda bunun silah sesi olduğunu anladım."

Olayın güncelliğini kaybetmesi üzerine, İran egemen sınıfları "inanç birliğini pekiştirmek" amacıyla yeni yeni propagandalar yapmaya başladı. Rafsancani, "Bu iyi hazırlanmış entrikadan, Allah'ın bir mucizesi sonucu kurtulmuştu." Bu suikastı Kuroş adlı "yoldan çıkmış" örgüt yapmış olabilirdi. Kuroş, "küçük, karşı-devrimci ve anti-islamcı" bir örgüttü.

Suikastın yapıldığı gün, İran'ın güneydoğu kentlerinden Zahedan'da bir isyan patlak verdi. Ağırlığı Sünni müslümanlardan oluşan ve Makki Camii'nde toplanan isyancılar, Şii yanlısı hükümetin çifte standartlı politikalarını ve İran'ın kuzeydoğusundaki Meşhed kentindeki Sünni camisinin yıkılmasını protesto ettiler. 1000'e yakın bir kitle sokaklara dökülerek, İran bayrağını yırttı ve hükümet binalarına saldırdı.

İran'dan Paris'e sürgün edilmişlerin verdiği bilgilere göre, devlet yüzlerce devrim muhafızını ve iki özel taburu ayaklanmayı bastırmak üzere Zahedan'a gönderdi. Kalabalığın üzerine ateş açılarak isyan bastırıldı. Yine bu kaynakların verdiği habere göre 2'si devrim muhafızı 6 kişi öldü, düzinelerce insan yaralandı. İsyan bastırıldıktan sonra, hafta boyunca, yüzleri maskeli ordu birlikleri yollara kontrol noktaları kurmaya devam ettiler. İran televizyonu, hem suikast hem de isyan olayının ardında İsrail ve ABD gibi devletlerin parmağı olduğunu açıkladı.

Alman polisi ATIF'e saldırdı

Dış Haberler Servisi- Alman polisi, 3 Şubat günü, sabah saatlerinde Almanya'da Türkiyeli İşçiler Federasyonu (ATIF) Duisburg Merkez Derneği'ni kapı kırarak bastı. İkinci gün ATIF Köln Derneği'ni basan polis, aynı gün birçok ATIF sempatizanının evlerini de aynı zorba yöntemlerle basarak bazı ATIF sempatizanlarını gözaltına aldı. Ev baskınlarında kapılar ve pencereler kırıldı, insanların kafalarına silah dayandı. Olaydan sonra "Alman Polisi ATIF'den Elini Çekmelidir!" başlıklı ve ATIF imzalı bir basın açıklaması yapıldı. Açıklamada "Bilinmelidir ki mücadeleci bir geçmişe sahip olan ATIF, bu saldırılar ve tutuklamalar karşısında sessiz kalmayacaktır. Türkiyeli emekçiler, ATIF'e yönelik olarak girişilen ve Nazi yöntemleriyle çok benzeşen polis bu saldırısı karşısında ATIF'e sahip çıkmasını ve polis in komplocu tutumunu bir kez daha mahkum etmesini bilecektir." dendi.

Öte yandan yine olayla ilgili olarak ATIF, AGİF, Bolşevik Partizan (NRW), Kürdistan INFO, TKP-Kıvılcım, Dev-Genç ve İşçinin Yolu imzalı "Bu Kaçınıcı Saldırı?" başlıklı bir basın açıklaması yapıldı. Saldırıların kinandığı açıklamada, ATIF, "Yirmi yıla yakın bir geçmişe sahip olan, bünyesinde Türkiye ve T.Kürdistanlı emekçilerin barındırın, bunların ekonomik-demokratik haklarını savunan ve bu uğurda mücadele eden devrimci-empyralist bir örgüt" olarak tanımlandı.

İran devriminin 15. yıldönümü kutlamalarından bir görüntü

Cezayir'de İslam devriminin ayak sesleri

Bundan 40 yıl önce, bağımsızlık savaşı sırasında, Fransız deniz üssü La Consulaire'de, Cezayirli isyancılara akılalmaz işkenceler yapılırdı. Şimdi, eskiden bu deniz üssünün bulunduğu boş yerleri işgal eden kirli görünümü yoksul insanlar, eski üs alanını izbe kulübelerle doldurmuş. Çünkü konut sorunu oldukça yakıcı. Artık Fransız emperyalistlerinin yanı sıra devlet otoritesinin de izi yok. Çevrede tek bir polis karakoluna rastlanmıyor. Yasaları ve düzeni, bölgedeki camiler belirliyor.

Cezayir'deki radikal İslamcı hareket, komşu ülkelerin de çekim merkezi haline geliyor. Oldukça önemli bir savaşın kalbi burada atıyor.

İslami Selamet Cephesi'nin (FİS) izlerine her tarafta, her sokakta rastlayabiliyorsunuz. Bir FİS sempati-zanı, başkent Cezayir'in kuzeyindeki yoksul mahallelerinden aşağıdaki yanan ışıklara bakarak "Polis buraya giremez." diyor. Ve ekliyor: "Çünkü boğazlarının kesilmesinden korkuyorlar."

TAYİN EDİCİ SAVAŞ

Cezayir bağımsızlık savaşı Fransız emperyalistlerine karşı 8 yıl sürmüştü (1954'ten 1962'ye kadar). Şimdi, Cezayir'in yeni mücahitleri, ikinci bağımsızlık savaşını başlatıklarını söylüyorlar.

Geçen iki yıl içerisinde aralarında devlet başkanının da bulunduğu 3500 Cezayirli öldürüldü. İki eski başbakan valizlerini alarak Paris'e sığınmak zorunda kaldı. Son 4 ay içerisinde 4'ü Fransız vatandaşı, 23'ü diğer milliyetlerden 27 kişi İslamcı isyancılar tarafından öldürüldü ve askeri rejimin dış destekçileri olarak nitelendirildi. Fransız istihbarat kaynaklarına göre, bugünün rakamlarıyla günde 15 Cezayirli öldürülüyor. Yabancılar ise özel hedef olarak seçiliyor. Aynı zamanda, insan hakları kaynaklarına göre, hükümet yanlısı ölüm timleri, kırsal alanda, militan olduklarından veya militanlarla bağlantıları olduğundan şüphelendikleri insanları öldürüyorlar.

Yeni Cezayir savaşı, Kuzey Afrika'nın bütün ülkelerini yakından ilgilendiriyor. 1979'daki İran devriminin yankıları, Ortadoğu'da oldukça etkili bir biçimde sürmüştü. Radikal İslamın Cezayir'deki olası zaferi ise, Fas ve Tunus militanlarına belki de lojistik destek verecek, en azından cesaretlendirecektir. Bundan daha fazlası, bu olası devrim, Mısır rejiminin mezarını kazacak güçtedir. Kısacası bu savaş, birçok bakımdan belirleyicidir.

Gilles Kepel, Fransız think-tank'ı. Yani Fransız emperyalistleri için çalışan bir İslamcı politikalar uzmanı. Kepel, Cezayir'i, genişle-

yecek bir krizin merkezi olarak görüyor. "Biz, hem coğrafik ve hem de etnik anlamda yanlış bir çizgi izlenerek, her iki bakımdan da ülkenin yıkıntıya uğratılacağından korkuyoruz." diyor. "Sonra sınırlar değişmeye başlayacak, yeni aktörler ortaya çıkacak." diye ekliyor.

Gittikçe büyüyen savaşın kolları, Avrupa merkezli elit tabakayı, mutsuz gelecekte kaçmaya zorluyor. Sokakta yürüyen her yabancı ölüm tehlikesiyle burun buruna. Özellikle işbirlikçiler. Ocak ayı içerisinde, bir Cezayirli ile evliolan ve üç çocuk sahibi bir Fransız kadın, başına iki mermi sıkılmış olarak bulundu. Kadın, Fransız Konsoloslugu'nda çalışıyordu. Daha sonra Yahudi bir Tunuslu gözlükçü öldürüldü. Resmi makamlar, gözlükçünün Fransız askeri bürosunda memur ve Cezayir'de Fransa için çalışan "B" hareketi mensubu olduğunu açıkladılar. Sonuç: Avrupalıların büyük çapta göçü. Batılı büyükelçilere göre, ülkede bulunan 6.000 Fransız göçmenden üçte ikisinin aileleri ülkeyi terketmiş durumda. Gilles Kepel bu korkunun sadece Kuzey Afrika'daki insanların korkularını olmadığını, Avrupa'daki milyonlarca göçmeni de etkileyip korkuttuğunu vurguluyor. Korku, Cezayir'in liberal entelektüelleri ve merkezci politikacıları arasında da yaygın. Bunlar, ordunun bir kısmının radikal İslamcılarla ittifak kurup darbe yapmasından korkuyorlar.

BAŞARISIZ "ULUSAL KONFERANS"

Cezayir, Fransız emperyalistleri için sadece en geniş sömürge değil ama aynı zamanda "anavatanın bir parçası" olma özelliğini de taşıyor. Bir zamanlar ülke, Fransa'nın sömürgesiydi. Milyonlarca Fransız buraya yerleşerek hayatlarını sürdürüyorlardı. 8 yıl süren kanlı bağımsızlık savaşı Fransa'yı da etkiledi. 4. Cumhuriyet'in 1958'de çökmesi ve Charles de Gaulle iktidara geldi. Cezayir'deki savaş Fransa'daki Arap kenar mahallelerine kadar sıçradı ve 4.000 yaşama mal oldu. 1962'de bağımsızlık savaşının sonuna gelindiğinde, iki tarafın kayıpları 750.000'e yaklaşmıştı.

Ülke birçok doğal avantajı sahip. Çok bol ve kaliteli petrol rezervleri de var. Verimli tarım alanlarına kadar her-

şeye sahip. Ama emperyalist sömürü halkı uçuruma sürüklemiş. Petrol gelirleri 1986'daki fiyat çöküşünden bu yana hiçbir zaman eski düzeyine ulaşamadı. Cezayir şimdi hububatının %50'sini ithal ediyor. İşsizlik resmi rakamlara göre %20'ye yükselmiş durumda ve konut sorunu oldukça yakıcı. Başkentteki uzun yiyecek kuyrukları alışlagelmiş görüntülerden. Fabrikalar ise %50 kapasiteyle çalışıyor. Ve sınıtların büyük bir bölümü Uluslararası Para Fonu'nun önerdiği "perhizler"den kaynaklanıyor. Ülkenin 27 milyar dolarlık dış borcu var. Fransa, bu dış borçların dörtte birinin alacaklısı. Geçen yıl Fransa'nın hükümete verdiği hükümet-garantisi yardımı 1 milyar doların üzerinde ve iki tarafı ticarete dönen para yaklaşık 4 milyar dolara yakın.

Ocak ayının sonunda, hükümet, "Ulusal Konferans" düzenleyerek ve ülkenin büyük partilerini destekleyerek yeni bir politik cephe yaratmaya çalıştı. Fakat FIS bundan hariç tutuldu. Ancak büyük partilerden hiçbiri kendini gösteremedi. Koltukların ince hesaplarla doldurulması, sözde ulusal uzlaşma çabaları, sadece savaşın şiddetlenmesini getirdi. Bugün Cezayir parçalanma ile de karşı karşıya. Berberiler, Kabylia bölgesinde kendi ülkelerinin sınırlarını çizmeyi planlıyorlar. 5 hafta önce 100.000 insan Berber başkenti TzI-Ouzou'da toplanarak, hükümeti de İslami terörizmi de suçlayan gösteriler yaptılar.

"İktidar" da çatlıyor. Nezzar hasta olduğunu söylüyor ve ortalıkta görünmüyor. Cezayir'de dolaşan dedikodulara göre sahneden geri çekildi (emekliye ayrıldı). Ordu ve polis içindeki ayrışmalar ise toplumdaki çatlamaların bir yansıması. Bazı büyükbaşlar İslamcı politik grupları bertaraf etmek için "imha"dan bahsediyorlar. Diğerleri ise "uzlaşma"dan dem vuruyor.

FİS GENÇLER ARASINDA ETKİN

Rabah Kebir, FİS'in kıdemli liderlerinden ve şu anda Almanya'da bulunuyor. Kebir kendinden oldukça emin görünerek konuşuyor: "İktidar" dan olmayan ve İslam devletini kurmak isteyenler, her kışta bir boş gelin diyor. Kuruluş aşaması zaferi kadar bilinmeyecek. Son-

bulmayacak!"

Diğer lider Ali Belhadj, İsrail'le görüşme yapan Arap liderlerini suçluyor ve Ortadoğu barış tasarısını, önüne geçilmesi gereken alçak bir tuzak olarak niteliyor. Ona göre bu, "Müslüman topraklarını ele geçirmek için yeniden açılmış bir haçlı seferi." Belhadj, uluslararası destek potansiyellerini ise şöyle açıklıyor: "Eğer FIS Cezayir yöneticilerinin tiranca engellemeleriyle karşılaşmazsa; Irak, Filistinli Hamas militanları, Libya'daki İslamcı gruplar, Somali ve hatta Bosna tarafından bile aktif olarak desteklenebilecektir."

Ülkede nüfusun %70'i 30 yaşın altında. İsyancıların çoğunun genç olması dikkat çekiyor. Örneğin önde gelen FIS lideri Ali Belhadj, sadece 37 yaşında. Aralık ayı içerisinde, başkentün güneyinde bir düzine Hırvat işçisi barajda boğazlanmışlardı. Onlar, 15-16 yaşındaki gençlerin kendilerine zarar vermeyeceğini düşünerek gafil avlanmışlardı. Ama Hırvatların boğazları birer birer kesildi. Ülke dışında da gençler arasındaki çalışmalar yaygın. "Cezayir'in durumu gençleri etkiliyor. Radikal İslami gruplar, Avrupa'nın emekçi mahallelerindeki ve kenar mahallelerindeki gençleri etkiliyorlar. 1988'den önce, burada fiilen İslamcı hareketlerin gençler arasında olmadığını görüyorduk. Şimdi, büyük çapta yoktur fakat el almıştır." diyor Kepel. Öte yandan "Cezayir halkı korkmuyor." diyor genç bir FIS sempati-zanı. "Onlar zor günlerin önceden yaşamışlardı. Paraları olan korkuyorlar. Onlar, bu paraları Cezayir halkından çalarak sahip oldular. Dürüst insanlar hiçbir şeyden korkmazlar."

ABD KİMDEN YANA?

Ekim 1988 isyanından sonra, o zamanın başkanı Şadli Bin Cedit, çeyrek yüzyıllık polis devleti makinesini seffaflaştıracağını söylemişti. Washington hemen Cedit'i alkışladı. Fakat bin Cedit'in kararı FİS için iktidar yolunu açtı ve 1990 Haziran belediye seçimlerinde zafer kazanmasını getirdi. Aralık 1991'de, parlamento seçimleri FİS'in diğer bir zaferiyle sonuçlandı. Ancak 28 Ocak'ta yapılan 1988'de tanzim edilmiş Şubat 1992'de bin Cedit'i indirdi ve seçimin ikinci laundunu

Cezayir'de radikal İslamcılar iktidarı her an ele geçirebilir. 2 yıldır yükseliş gösteren isyan dalgası Tunus, Fas ve hatta Mısır'ı etkileyebileceği düzeyde. 1993 başından sonuna dek, 400 İslamcı militana idam cezası verildi. Ancak isyan durmak bir yana daha da yaygınlaştı.

iptal etti. Avrupa ve ABD, cuntayı nazikçe protesto ettiler. Ama gerçekte tamamen rahatlayıcı bir nefes aldılar. Fakat şimdi, birçok Cezayirli seçimlerin son bulduğu gün savaşın başladığını söylüyor.

Bin Cedit'in düşürülmesinden sonra, Nezzar ve onun mütefikleri, Yüksek Devlet Konseyi'ni oluşturdu. Cezayir savaşının uzun yıllar sürgüne gönderilmiş kahramanı Muhammed Boudiaf konseyin başına getirildi. Ancak kısa bir süre sonra koruması tarafından öldürüldü. Koruma, dini nedenlerle cinayeti işlediğini söylüyordu. Savaş, devlet başkanını öldürecek kadar büyümüştü.

Clinton yönetimi Cezayir krizini Haiti, Bosna, Rusya ve Kuzey Kore krizinden daha az önemsiyor. ABD'li bürokratlar telgraflarında ve resmi yazışmalarında isyancı kesiminden çok "silahlı unsurlar" terimini kullanıyorlar. Dışişleri Bakanlığı Fransa'nın bölgeye zorla nüfuz etmesinin küresel etkisinin gözönünde bulundurulması gerektiğini belirtiyor(!). ABD egemen sınıfları, Cezayir için demokrasi ve insan hakları vaazları veriyorlar. Fakat alttan alta orduyu destekliyorlar. Çünkü denetlenemeyen bir İslami rejim, kendileri için iki kötü olacak. ABD'ye göre "FIS; demokrasiyi, demokrasiyi bozmak için kullanıyor." ABD eski devlet sekreteri yardımcısı Edward P. Djerejian, "Bu yüzden ABD 'Bir kişi, Bir Oy' sloganını burada desteklemiyor." diyor. Ancak ABD'li sermaye sahipleri, durumdan hiç de rahatsız değil. En son ABD elçilik raporlarına göre Amerikan firmaları "Cezayir'de gittikçe artan başarılarından hoşnut." 7 petrol şirketi hidrokarbon araştırmaları yapıyor ve Bechtel doğalgaz boru hattı için 475 milyon dolarlık kontrat yapıldı. Arzew'de, ABD yapımı gaz sıvılaştırma tesisi tıkr tıkr çalışıyor. İlgilenen bir nokta daha var: Hükümet tarafından suikastler sonrası yakalanan Afgan kökenliler oldukça fazla. Bunlar, hemen İslami cumhuriyet kurulmasından yana olan radikal militanlar. Çoğu örgütlü. Bunlar ilk açık eylemlerini Körfez savaşında askeri giysilerle yaptılar. Yanlarında kim vardı dersiniz? FİS'in iki numaralı lideri Ali Belhadj. Bu Afganların askeri eğitimlerinin ABD uzmanları tarafından yapıldığı ise artık bir sır değil.

FİS lideri Rabah Kebir